

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
87/C 60/01	nr. 3112/85 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Gasudslip fra kernekraftværket i Trawsfyndd.....	1
87/C 60/02	nr. 205/86 af Ernest Glinne til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Europæiske politifolks studieophold i Den sydafrikanske Republik	1
87/C 60/03	nr. 246/86 af Vassilis Ephremidis, Dimitrios Adamou og Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Følgerne af »forslag til direktiv fra Rådet om en generel ordning med anerkendelse af eksamensbeviser for højere uddannelse«.....	2
87/C 60/04	nr. 295/86 af Ernest Glinne til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Den sydafrikanske regerings pression over for Botswana.....	3
87/C 60/05	nr. 320/86 af Frank Schwalba-Hoth til Kommissionen Om: Responsum fra det videnskabelige nævn under det tyske økonomiministerium til EF-Kommissionens <i>hvidbog</i> om det indre marked	4
87/C 60/06	nr. 321/86 af Frank Schwalba-Hoth til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Tortur af børn i Sydafrika.....	5
87/C 60/07	nr. 370/86 af Frank Schwalba-Hoth til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Renate Hehr, som i tre år har siddet fængslet i Peru.....	5
87/C 60/08	nr. 446/86 af Willy Vernimmen til Kommissionen Om: Kvinders andel af den erhvervsaktive befolkning inden for EF	5

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
87/C 60/09	nr. 462/86 af Karl von Wogau til Kommissionen Om: Bankgebyrer i forbindelse med betalinger mellem Fællesskabets lande.....	7
87/C 60/10	nr. 477/86 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: Manglen på statistiske oplysninger inden for radiospredningssektoren.....	7
87/C 60/11	nr. 648/86 af Jens-Peter Bonde til Kommissionen Om: Konkurrenceforvridende foretagender inden for avis-sektoren.....	8
87/C 60/12	nr. 675/86 af Efthimios Christodoulou til Kommissionen Om: Fastsættelse af EFRU-bevillinger i nationale valutaer.....	8
87/C 60/13	nr. 687/86 af Carlos Robles Piquer til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Udviklingen i det sandinistiske styre i Nicaragua.....	9
87/C 60/14	nr. 691/86 af Marijke Van Hemeldonck til Kommissionen Om: Omkostningerne ved veksling af penge.....	9
87/C 60/15	nr. 698/86 af Ernest Glinne til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Erklæring fra kirker, politiske partier og andre grupper i Namibia.....	10
87/C 60/16	nr. 704/86 af Barbara Castle til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Forfølgelse af Bahai'erne i Iran.....	11
87/C 60/17	nr. 706/86 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Afvikling af betalinger.....	12
87/C 60/18	nr. 738/86 af Rolf Linkohr til Kommissionen Om: Stramning af loven om veksle- og checksøgsmål.....	12
87/C 60/19	nr. 742/86 af Raymonde Dury' til Kommissionen Om: Informationsudveksling om aktiviteter og uheld i europæiske atomkraftværker.....	13
87/C 60/20	nr. 762/86 af Luis Perinat Elio til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Oprettelse af det mellemamerikanske parlament.....	14
87/C 60/21	nr. 768/86 af Pierre Lataillade til Kommissionen Om: Bistand fra Fællesskabet til det afrikanske kontinent.....	14
87/C 60/22	nr. 769/86 af Louis Eyraud til Kommissionen Om: Klage over claw-back i forbindelse med får.....	15
87/C 60/23	nr. 786/86 af Otto Habsburg til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Den skæbne, der er overgået Hilda Tjongarero, som forfølges af Swapos straffekommando.....	15

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
87/C 60/24	nr. 787/86 af Axel Zarges til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Samtaler med FN's flygtningekommissariat om namibiere, der ønsker at vende tilbage til Namibia.....	16
87/C 60/25	nr. 788/86 af Renate-Charlotte Rabbethge til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Swapos indoktrinering af unge namibiske flygtninge	16
87/C 60/26	nr. 789/86 af Rudolf Luster og Fritz Pirkl til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Forfølgelse af Swapo-kritikere.....	16
87/C 60/27	nr. 793/86 af Thomas Raftery til Kommissionen Om: Radioaktivitetsniveauer	17
87/C 60/28	nr. 797/86 af Emmanuel Maffre-Baugé til Kommissionen Om: Undtagelsesvis destillation af bordvin.....	18
87/C 60/29	nr. 813/86 af Anne-Marie Lizin til Kommissionen Om: Den belgiske nationalbanks forbehold over for udviklingen i den private anvendelse af ECU.....	19
87/C 60/30	nr. 924/86 af Marijke Van Hemeldonck til Kommissionen Om: Privatpersoners benyttelse af ECU/betalingsbalance BLØU	19
	Samlet svar afgivet på skriftlige forespørgsler nr. 813/86 og nr. 924/86.....	19
87/C 60/31	nr. 825/86 af Richard Balfe til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Politiske samarbejds møder i Sydafrika	20
87/C 60/32	nr. 826/86 af Richard Balfe til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: USAs leveringer af Stinger missiler til UNITA.....	20
87/C 60/33	nr. 827/86 af Richard Balfe til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Streng kontrol med Stinger missiler	20
87/C 60/34	nr. 834/86 af Richard Cottrell til Kommissionen Om: Ydelser til Grækenland fra de integrerede middelhavsprogrammer.....	20
87/C 60/35	nr. 843/86 af Luc Beyer de Ryke til Rådet Om: Fred i Latinamerika — Contadora-gruppen.....	21
87/C 60/36	nr. 848/86 af Kenneth Collins til Kommissionen Om: De mange leukæmi-tilfælde i Dounreay, Hunterston og Chapelcross-området	21

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
87/C 60/37	nr. 864/86 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Nødvendigheden af en europæisk ordning for tilbagekaldelse af produkter	22
87/C 60/38	nr. 865/86 af Marijke Van Hemeldonck til Kommissionen Om: Forhøjelse af gebyrerne på eurochecks	23
87/C 60/39	nr. 868/86 af Aldo Bonaccini til Kommissionen Om: Lån i henhold til art. 54 i EKSF-traktaten	23
87/C 60/40	nr. 879/86 af Roland Blum til Kommissionen Om: Tab for turisterhvervene som følge af aflysninger fra De forenede Stater	24
87/C 60/41	nr. 890/86 af Thomas Raftery til Kommissionen Om: Støtte til Irland efter den irsk-engelske aftale	24
87/C 60/42	nr. 903/86 af Willy Vernimmen til Kommissionen Om: Særlig, forhøjet eksportstøtte til smør	24
87/C 60/43	nr. 929/86 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: Eventuelle årsager til flere tilfælde af kræft blandt medarbejdere ved Pasteur-instituttet i Paris	25
87/C 60/44	nr. 931/86 af Anne-Marie Lizin til Kommissionen Om: Ikke-overholdelse af aftale på distributionsområdet	25
87/C 60/45	nr. 937/86 af José Barros Moura til Kommissionen Om: Særlig afgift på forbruget af alkoholholdige drikkevarer	26
87/C 60/46	nr. 988/86 af Richard Cottrell til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Spanske enklaver i Marokko	26
87/C 60/47	nr. 1018/86 af Doménec Romera I Alcazar til Kommissionen Om: De økonomiske følger af strejker i EF-landene	27
87/C 60/48	nr. 1022/86 af Victor Arbeloa Muru til Rådet Om: Manglende ratifikation af Europarådets konvention om udlevering	27
87/C 60/49	nr. 1050/86 af Terence Pitt til Kommissionen Om: Kontrol med ISPRA's regnskaber	27
87/C 60/50	nr. 1060/86 af Winifred Ewing til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Namibia og SWAPOs aktiviteter	28
87/C 60/51	nr. 1089/86 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Principaftale mellem USA og De europæiske Fællesskaber om stål	28
87/C 60/52	nr. 1091/86 af Luc Beyer de Ryke til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: EFs holdning til pressefriheden i Nicaragua	29

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
87/C 60/53	nr. 1102/86 af James Elles til Kommissionen Om: Finansielt bidrag til Europarådet	29
87/C 60/54	nr. 1108/86 af George Cryer til Kommissionen Om: Omkostningerne til oplagring af fødevarer	30
87/C 60/55	nr. 1125/86 af Andoni Monforte Arregui til Kommissionen Om: Dobbelt betaling af moms for taxier, der kører ud af Spanien (Irun)	30
87/C 60/56	nr. 1126/86 af José Álvarez de Eulate Peñaranda til Kommissionen Om: Terminologi for underentrepriser	30
87/C 60/57	nr. 1127/86 af José Álvarez de Eulate Peñaranda til Kommissionen Om: Livsforsikringer i ECU	31
87/C 60/58	nr. 1128/86 af José Álvarez de Eulate Peñaranda til Kommissionen Om: Fremme af indkøbscentraler for små og mellemstore virksomheder i EF	32
87/C 60/59	nr. 1135/86 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Kernekraftværk i Ignalina	32
87/C 60/60	nr. 1146/86 af Ib Christensen til Kommissionen Om: Vekselladterminal i Padborg, Danmark	33
87/C 60/61	nr. 1177/86 af Richard Cottrell til Kommissionen Om: Forhøjelse af momssatsen til støtte for de egne indtægter	33
87/C 60/62	nr. 1178/86 af Richard Cottrell til Kommissionen Om: 1986-høsten	33
	Samlet svar afgivet på skriftlige forespørgsler nr. 1177/86 og nr. 1178/86	34
87/C 60/63	nr. 1179/86 af Richard Cottrell til Kommissionen Om: EFRU-støtte til tyrefægtning	34
87/C 60/64	nr. 1183/86 af Richard Cottrell til Kommissionen Om: Oksekødbjerget	34
87/C 60/65	nr. 1189/86 af Olivier d'Ormesson til Kommissionen Om: Frist for afgivelse af tilbud vedrørende udførelse af efterprøvelsesopgaver med Fællesskabets stålvirksomheder	35
87/C 60/66	nr. 1191/86 af James Ford til Kommissionen Om: Dyrevelfærd	36
87/C 60/67	nr. 1200/86 af Arturo Escuder Croft til Kommissionen Om: Fortegnelse over støtte til virksomheder i Fællesskabet	36
87/C 60/68	nr. 1202/86 af Arturo Escuder Croft til Kommissionen Om: Opfyldelse af godkendte kvoter for fiskeri og fællesskabsbestemmelser	37

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
87/C 60/69	nr. 1205/86 af Arturo Escuder Croft til Kommissionen Om: Handel med Den sydafrikanske Republik	38
87/C 60/70	nr. 1219/86 af Anne-Marie Lizin til Kommissionen Om: Mont-Louis	39
87/C 60/71	nr. 1239/86 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Konserveringsmidler på sulfitbasis	40
87/C 60/72	nr. 1245/86 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Rapport om Tjernoby-ulykken.....	40
87/C 60/73	nr. 1249/86 af Jean-Pierre Abelin til Kommissionen Om: Konkurrence fra indonesiske krydsfinerplader, der importeres til Frankrig	41
87/C 60/74	nr. 1264/86 af Klaus Hänsch til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Dødsdom over den buddhistiske munk Thich Tuê Sy, der sidder fængslet i Hô Chi Minh	41
87/C 60/75	nr. 1271/86 af Vera Squarcialupi til Kommissionen Om: De farer, som aspirin indebærer for børn	42
87/C 60/76	nr. 1272/86 af Vera Squarcialupi til Kommissionen Om: Vandforurenende grødehindrende stoffer	43
87/C 60/77	nr. 1288/86 af Winston Griffiths, David Morris og Llewelyn Smith til Kommissionen Om: Regler for statsstøtte til kulindustrien: prisbestemmelser	43
87/C 60/78	nr. 1302/86 af Michel Toussaint, Vincenzo Bettiza, Jas Gawronski, Georges Donnez, Jean-Thomas Nordmann, Florus Wijzenbeek og Vasco Garcia til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Europæisk samarbejde om våbenproduktion	44
87/C 60/79	nr. 1312/86 af Pino Romualdi til Rådet Om: Løsladelse af Abu Abbas	44
87/C 60/80	nr. 1331/86 af Lambert Croux til Kommissionen Om: Grænseoverskridende handlingsprogram for euregio Maas-Rhinen.....	44
87/C 60/81	nr. 1333/86 af Alfeo Mizzau til Kommissionen Om: Ethanol fremstilling	45
87/C 60/82	nr. 1336/86 af Anne-Marie Lizin til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Sydafrika — inddragelse af troikaen.....	46
87/C 60/83	nr. 1337/86 af Terence Pitt til Kommissionen Om: Afgifter på uindspillede lyd- og videobånd	46
87/C 60/84	nr. 1344/86 af James Provan til Kommissionen Om: Grækenland — kontrol med fortjenstmargenen	46

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
87/C 60/85	nr. 1348/86 af Hugh McMahon til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Rimpac øvelserne	47
87/C 60/86	nr. 1352/86 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Handel med dyr mellem Sydamerika og Europa via Guyana.....	47
87/C 60/87	nr. 1355/86 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Center for samarbejde EF-Japan.....	47
87/C 60/88	nr. 1360/86 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Ildsovepidemien i Belgien — hjælp fra EF	48
87/C 60/89	nr. 1365/86 af Georgios Anastassopoulos til Kommissionen Om: Besættelse af den græske generaldirektørs stilling	48
87/C 60/90	nr. 1372/86 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Overtrædelser af traktatens bestemmelser om frie varebevægelser	49
87/C 60/91	nr. 1373/86 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Overtrædelser af traktaten.....	49
	Samlet svar afgivet på skriftlige forespørgsler nr. 1372/86 og nr. 1373/86.....	49
87/C 60/92	nr. 1382/86 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Budgetunderskud på nationalt- og fællesskabsplan.....	49
87/C 60/93	nr. 1392/86 af Christine Crawley til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Chile — undersøgelser vedrørende Olof Palmes død	51
87/C 60/94	nr. 1393/86 af Christine Crawley til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Sydafrika	51
87/C 60/95	nr. 1402/86 af Robert Battersby til Kommissionen Om: Momsfritagelse for alderdomshjem.....	51
87/C 60/96	nr. 1413/86 af Alasdair Hutton til Kommissionen Om: Belønninger for duelighed i undervisningen.....	51
87/C 60/97	nr. 1418/86 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: Overtrædelse af de gældende retsforskrifter i atomanlæggene i Hanau (Hessen)	52
87/C 60/98	nr. 1423/86 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: De nederlandske radio- og TV-selskabers overtrædelse af EØF-traktaten	52
87/C 60/99	nr. 1430/86 af Hugh McMahon til Kommissionen Om: Skibsbygning	53

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
87/C 60/100	nr. 1433/86 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: EFs forbindelser med Latinamerika efter Spaniens og Portugals tiltrædelse.....	53
87/C 60/101	nr. 1436/86 af Louis Eyraud til Kommissionen Om: Præmien for ammekøer	54
87/C 60/102	nr. 1437/86 af Louis Eyraud til Kommissionen Om: Handelen med oksekød	54
87/C 60/103	nr. 1447/86 af Richard Balfe til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Sydafrikanske produkter	55
87/C 60/104	nr. 1464/86 af Petrus Cornelissen til Kommissionen Om: Siddepladser for ikke-rygere	55
87/C 60/105	nr. 1468/86 af Anne-Marie Lizin til Kommissionen Om: Val Duchesse — ny måde at skjule diskriminering af kvinder på det sociale område ..	55
87/C 60/106	nr. 1480/86 af Luis Perinat Elio til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Direkte telefonforbindelser mellem Managua og Moskva	56
87/C 60/107	nr. 1488/86 af Anne-Marie Lizin til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Belejringstilstanden i Chile efter 13 års diktatur	56
87/C 60/108	nr. 1494/86 af Jean-Marie Le Chevallier til Kommissionen Om: Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet vedrørende fri bevægelighed for tyrkiske arbejdstagere i Fællesskabet.....	56
87/C 60/109	nr. 1506/86 af Ernest Glinne til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Belgisk bistandsprogram i Zaire og sydafrikanske interesser	57
87/C 60/110	nr. 1510/86 af Ernest Glinne til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Finansiell krise i forbindelse med De forenede Nationers organisation	57
87/C 60/111	nr. 1514/86 af Jean-Pierre Abelin til Kommissionen Om: Offentliggørelse af svarene på de skriftlige forespørgsler	59
87/C 60/112	nr. 1549/86 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Nye og fornyelige energikilder.....	59
87/C 60/113	nr. 1553/86 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Eurotra-projektet	60
87/C 60/114	nr. 1558/86 af Michel Debatisse til Kommissionen Om: Ikke-toldmæssige hindringer ved indførsel af sko til Grækenland.....	60

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
87/C 60/115	nr. 1574/86 af Andrew Pearce til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Syriske læger, der arresteredes i 1980.....	60
87/C 60/116	nr. 1592/86 af Ernest Glinne til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Deltagelse af tropper fra »homelands« i Sydafrika i militæroperationer i Namibia	61
87/C 60/117	nr. 1593/86 af Ernest Glinne til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Samråd mellem De Tolv og disses stemmeafgivelse på FNs 40. generalforsamling.....	61
87/C 60/118	nr. 1602/86 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: Oplysninger fra Kommissionen om emissionsværdier for vigtige forurenende stoffer...	62
87/C 60/119	nr. 1612/86 af Winston Griffiths til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Sovjetunionens udstedelse af visa til Israel.....	62
87/C 60/120	nr. 1627/86 af Luis Perinat Elio til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Politiske drøftelser i Ifran (Marokko).....	63
87/C 60/121	nr. 1669/86 af Ernest Glinne til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Samarbejde med den sydafrikanske regering hvad angår »antikommunistiske« oplysninger	63
87/C 60/122	nr. 1722/86 af John Iversen til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Stop for udgivelse af kritisk bog om stjernekrigsprogrammet	63
87/C 60/123	nr. 1747/86 af Anne-Marie Lizin til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Ændring af Genève-konventionens flygtningestatus med hensyn til kvinder	64
87/C 60/124	nr. 1748/86 af Ernest Glinne til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Trusler om destabilisering i Costa Rica	64
87/C 60/125	nr. 1804/86 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Procedure for økonomisk passiv forældning — nederlandsk eksport til Belgien — Benelux-kvoter.....	65
87/C 60/126	nr. 1833/86 af Alfons Boesmans til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Okay Basaks skæbne	65

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
87/C 60/127	nr. 1861/86 af Louis Eyraud til Kommissionen Om: Franske insemineringscentre.....	66
87/C 60/128	nr. 1872/86 af Luis Perinat Elio til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: En international fredskonference for Mellemøsten	66
87/C 60/129	nr. 1873/86 af Carlos Robles Piquer til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Medlemstaternes deltagelse i konferencen om nedrustning i Europa.....	66
87/C 60/130	nr. 1973/86 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Støtte til videnskabelig forskning i den belgiske landbrugssektor	67
87/C 60/131	nr. 2031/86 af Dorothée Piermont til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Udtalelser fra formanden for Det europæiske politiske Samarbejde, Sir Geoffrey Howe	67
87/C 60/132	nr. 2071/86 af Luis Perinat Elio til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Europæisk mellemkomst i Chile	68
87/C 60/133	nr. 2079/86 af Henri Saby til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Menneskerettighederne i Marokko	68
87/C 60/134	nr. 2107/86 af Stephen Hughes til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Afghanske flygtninge i militærtjeneste	69
87/C 60/135	nr. 2120/86 af Anne-Marie Lizin til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde Om: Politisk samarbejde i FN vedrørende Vestsahara.....	69

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 3112/85

af Willy Kuijpers (ARC — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(21. marts 1986)

(87/C 60/01)

Om: Gasudslip fra kernekraftværket i Trawsfyndd

Fra forskellig side er der fremkommet oplysninger om et alvorligt udslip af radioaktiv gas fra kernekraftværket i Trawsfyndd.

I alt skulle udslippet være på 15 tons radioaktiv gas.

- Er Kommissionen bekendt med dette forhold?
- Er den bekendt med følgevirkningerne for værkets ansatte og for omgivelserne?
- Hvad var årsagen til udslippet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Stanley Clinton Davis

(13. november 1986)

Kommissionen har ikke fået officiel underretning om ulykken.

Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, blev en enkelt medarbejder på huden udsat for en let forurening, som lå et pænt stykke under de tilladelige eksponeringsgrænser, og også ville have gjort det, selv om der ikke var truffet modforanstaltninger. Andre strålingsmæssige følger fik ulykken ikke.

Ifølge de britiske myndigheder skyldtes udslippet, at en af tolv sikkerhedsventiler gik op, da reaktor 1 i Trawsfyndd blev sat i drift den 21. februar 1986 efter en rutinemæssig lukning med henblik på vedligeholdelse. Der blev foretaget en undersøgelse af udslippets årsag, og fejlen blev identificeret og rettet. Reaktoren blev sat i gang igen den 24. marts.

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 205/86

af Ernest Glinne (S — B)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(24. april 1986)

(87/C 60/02)

Om: Europæiske politifolks studieophold i Den sydafrikanske Republik

I såvel Forbundsrepublikken Tyskland som i andre lande i Fællesskabet undrer man sig over meddelelserne om (jf. *Amandla*; maandblad over zuidelijk Afrika, belgisk udgave fra marts 1986, s. 16), at et rejsebureau i Bayern, der erklærer, at »det har særdeles nære og fortrolige forbindelser med det sydafrikanske politi«, vil organisere et besøg for ca. 40 vesttyske politifolk i uddannelsescentre og andre lokaliteter, der tilhører politiet i Sydafrika. Der vil — efter bureauets eget udsagn — blive givet store tilskud til denne rejse. Sagen bliver i øjeblikket undersøgt i forbundsdagen.

Jeg ville gerne vide, hvilken holdning ministrene indtager til dette problem, til det principspørgsmål, det rejser, og hvorvidt sådanne initiativer, i det omfang hvor de finder sted inden for Fællesskabet, er forenelige med de foranstaltninger, der er vedtaget af De Tolvs den 10. september 1985 med hensyn til det nuværende regime i Sydafrika.

Svar

(27. januar 1987)

De Tolvs udenrigsministre har ikke drøftet det spørgsmål, der er rejst af det ærede parlamentsmedlem.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 246/86

af Vassilis Ephremidis, Dimitrios Adamou
og Alexandros Alavanos (COM — GR)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(24. april 1986)

(87/C 60/03)

Om: Følgerne af »forslag til direktiv fra Rådet om en generel ordning med anerkendelse af eksamensbeviser for højere uddannelse«

Som følge af dette forslag til direktiv skabes en række alvorlige negative følger og fremtidsperspektiver for dem, der har tilendebragt eller er i gang med en højere uddannelse i medlemsstaterne, bl. a. i Grækenland. Kommissionen spørger derfor:

1. Hvorledes kan den ligestille eksamensbeviser, der attesterer en treårig uddannelse efter studentereksamen, med eksamensbeviser, der attesterer en fem- eller firårig uddannelse på højere læreanstalter, som f.eks. de græske? Medfører en sådan ligestilling ikke en nedvurdering af disse eksamensbeviser, som vil blive anset for en bifagseksamen, alt imens kandidaterne i andre EF-lande efter fire eller fem års studier får hovedfagseksamen?
2. Vil en ligestilling af studietiden, med det dobbelte antal års erhvervmæssig virksomhed ikke tillige medføre en undervurdering af studiernes indhold og niveau, når det videnskabelige kvalifikationskrav ikke længere er ydedygtighed eller besiddelsen af en vis fagkundskab, men rent faktisk længden af den erhvervmæssige virksomhed?
3. Hvis universitetseksamenerne ligestilles med alle eksamensbeviser, som udstedes af enhver undervisningsinstitution på niveauet over sekundærundervisningen, og som blot behøver at have været tre år, giver det så ikke forskellige private skoler og centre mulighed for at kræve, at deres eksamensbeviser anerkendes og ligestilles med dem fra de offentlige højere læreanstalter? Vil det ikke medvirke til oprettelse af videregående privat undervisning i EFs medlemsstater? Er en sådan udvikling ikke i modstrid med enhver medlemsstats ret til selv at fastlægge den offentlige og private karakter af undervisningen, som i Grækenlands tilfælde oven i købet for den videregående uddannelses vedkommende i henhold til grundloven skal være offentlig.
4. Vil en hastig iværksættelse af »den fri bevægelighed for videnskabsmænd« på baggrund af den generelle ordning med anerkendelse af eksamensbeviser ikke ganske naturligt medvirke til en eksport af arbejdsløse videnskabsmænd fra de højt udviklede til de mindre udviklede EF-lande, til ansættelse af udlændinge i stedet for lokale videnskabsmænd i de virksomheder, som er blevet oprettet i Fællesskabets mindre udviklede lande, og til en alvorlig forøgelse af videnskabsmændenes beskæftigelsesproblem, navnlig blandt de unge?

5. Vil denne ordning med ligestilling af videregående uddannelse med erhvervmæssig erfaring og den fri bevægelighed ikke medføre en global nedvurdering af disse uddannelsers og eksamensbevisernes værdi, til udvikling af en stor gruppe kandidater med afgangsbrev fra universiteter men uden de tilstrækkelige kundskaber, og som vil blive dårligt aflønnet, samt til skærpede arbejdsløshedsproblemer for de unge videnskabsmænd?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(26. november 1986)

1. Baggrunden for Kommissionens forslag⁽¹⁾ er de erklæringer, fremsat af medlemslandenes stats- og regeringsledere i Fontainebleau i juni 1984 og Bruxelles i marts 1985, ifølge hvilke der findes store overensstemmelser inden for de højere uddannelser.

Imidlertid er denne sammenlignelighed på dette område naturligvis ikke fuldstændig. Blandt forskellene kan f.eks. nævnes uddannelsesforløbenes længde og undervisningens indhold. Artikel 4 i Kommissionens forslag omhandler da også mulighederne for at kompensere for dette, idet en person, der har erhvervet en højere uddannelse i sit hjemland, i værtslandet kan få godskrevet eventuel erhvervmæssig erfaring eller gennemgå en prøvetid, hvorefter den pågældende har ret til at udøve erhvervmæssig virksomhed i dette land.

Det er imidlertid ikke korrekt, at der i Kommissionens forslag i afsnittet vedrørende definition af eksamensbevis for højere uddannelse (artikel 1, litra a)), banes vej for en ligestilling mellem eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, der attesterer en afsluttet treårig uddannelse, og tilsvarende beviser for en uddannelse af længere varighed.

2. Det er rigtigt, at forskelle med hensyn til varigheden af de højere uddannelser i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), kan opvejes af erhvervmæssig erfaring af et omfang, der svarer til det dobbelte af det antal år eller måneder, som den højere uddannelse mangler i forhold til den i værtslandet krævede uddannelsestid. Kravene til længden af denne periode forekommer — især i betragtning af, at den pågældende har såvel en højere uddannelse som en vis erhvervmæssig baggrund — som en tilfredsstillende garanti med henblik på en persons udøvelse af erhvervmæssig virksomhed i et værtsland.

Det skal imidlertid understreges, at denne form for kompensation ikke er den eneste mulige, idet nemlig, såfremt den af den pågældende erhvervede højere uddannelse omfatter fag eller discipliner, der er væsentligt forskellig fra dem, der er omfattet af det eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis for højere uddannelse, der er foreskrevet i værtslandet, de ansvarlige myndigheder i dette land, uanset om varigheden af den erhvervede højere uddannelse er kortere, svarende til eller længere end de i værtslandet krævede, kan forlange, at ansøgeren udstår en prøvetid på højst tre år.

I øvrigt henledes de ærede medlemmers opmærksomhed på det ændrede forslag til Rådets direktiv⁽²⁾, hvor der i

artikel 1, litra d), foreslås en udvidelse af, hvad der forstås ved prøvetid. Den i forespørgslen udtrykte frygt for, at godskrivelsen af en vis periode med erhvervsmæssig virksomhed vil føre til en nedvurdering af den rent faglige kunnen, synes ikke at være velbegrundet, eftersom udøvelsen af den erhvervsmæssige virksomhed i prøvetiden eventuelt kan ledsages af en supplerende uddannelse, ligesom prøvetiden er omfattet af en evaluering af det arbejde, den pågældende har udført.

3. Kommissionen agter på ingen måde ved sit forslag at forsøge at vinde indflydelse på spørgsmålet om den offentlige og den private undervisnings rolle og funktioner i medlemsstaterne.

Hver medlemsstat har alene ret til at fastsætte, hvilke organer der er bemyndiget til at udstede eksamensbeviser, certifikater eller andre uddannelsesbeviser; på dette punkt, og hvad angår den generelle ordning med anerkendelse af eksamensbeviser for højere uddannelser, er artikel 1, litra a), i Kommissionens ændrede forslag helt klar og utvetydig.

4. Det står ikke Kommissionen ganske klart — og de ærede medlemmer underbygger i deres forespørgsel da heller ikke denne opfattelse — hvorledes den generelle ordning skulle kunne medføre en forøgelse af beskæftigelsesproblemerne i Grækenland gennem, som det hævdes, eksport af arbejdsløse videnskabsfolk fra de højt udviklede til de mindre udviklede EF-lande. Og under alle omstændigheder vil en eventuel tilgang af akademikere i Grækenland fra de øvrige EF-lande opvejes af, at akademikere fra Grækenland bosætter sig i andre medlemslande.

5. Kommissionen deler ikke de ærede medlemmers frygt for, at den generelle ordning vil kunne lede til en nedvurdering af uddannelsernes værdi og til en inflation i tildelingen af afgangsbeviser fra universiteterne.

Der kan her henvises til udtalelse fra Europa-Parlamentet, som i sin beslutning som afslutning på høringen ⁽³⁾ henviser til, at direktivforslaget:

- »imødekommer er dybtfølt ønske hos EF-borgerne;
- er af en sådan art, at det effektivt vil fremme udviklingen af mellemfolkelige forbindelser samt den frie bevægelighed og etableringsretten for personer i Fællesskabet;
- ... tager højde for de tilfælde, hvor uddannelsernes varighed eller indholdet af de virksomheder, der falder ind under den samme erhvervsmæssige betegnelse, er alt for forskellige fra den ene medlemsstat til den anden, og at det indeholder udligningsbestemmelser med henblik på at afbøde de risici, sådanne forvriddinger kunne medføre«.

(1) EFT nr. C 217 af 28. 8. 1985.

(2) Dok. KOM(86) 257 endelig udg.

(3) EFT nr. C 345 af 31. 12. 1985, s. 80.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 295/86

af Ernest Glinne (S — B)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(13. maj 1986)

(87/C 60/04)

Om: Den sydafrikanske regerings pression over for Botswana

Som bekendt blev der i januar efter en tre uger lang økonomisk blokade og samtaler mellem generalmajor Justin Lekhanya fra Lesothos væbnede styrker og sydafrikanske embedsmænd i Pretoria gennemført et statskup, der væltede Lesothos premierminister og dennes regering og tvang bl. a. flygtningene fra African National Congress til at forlade landet.

På denne baggrund anmoder jeg om svar på følgende spørgsmål:

1. Efter at Pretoria den 26. januar har tilkendegivet over for Botswanas regering, at den nu forventes at udvise alle flygtninge fra African National Congress, agter udenrigsministrene da at foretage sig noget konkret for at støtte Botswana over for disse trusler mod landets suverænitet?
2. Den junta, der har etableret sig i Maseru under ledelse af general Lekhanya, har erklæret de politiske partier for ulovlige og afviser enhver tanke om valg under henvisning til, at de er skadelige for »den nationale enhed«. Kan udenrigsministrene gøre noget for at fremme et demokratiseringsprogram i forbindelse med gennemførelsen af Lomé III?

Svar

(23. januar 1987)

De Tolv har kraftigt opfordret den sydafrikanske regering til fuldt ud at respektere nabolandenes suverænitet, uafhængighed og territoriale integritet og har gang på gang fordømt den politiske adfærd hos Sydafrika, der sigter på at destabilisere nabolandene. Fællesskabet og dets medlemsstater ofrer betydelige ressourcer på at bistå disse lande og på at formindske deres økonomiske afhængighed af Sydafrika.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 320/86
af Frank Schwalba-Hoth (ARC — D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
 (13. maj 1986)
 (87/C 60/05)

Om: Responsum fra det videnskabelige nævn under det tyske økonomiministerium til EF-Kommissionens *hvidbog* om det indre marked

Hvorden vurderer Kommissionen generelt og navnlig med henblik på nedenstående punkter det responsum til EF-Kommissionens *hvidbog* om det indre marked, der den 2. april 1986 blev forelagt af det videnskabelige nævn under det tyske økonomiministerium:

1. modstand mod en harmonisering af de direkte skatter og de sociale systemer,
2. kun harmonisering af forbrugerskatterne inden for fastsatte rammer,
3. momsopkrævning kun i oprindelseslandet,
4. ingen harmonisering af momsen,
5. produktionsforskrifter og normer skal konkurrere med hinanden i stedet for at harmoniseres,
6. indføring af europæiske mindstenormer (når sundhed og sikkerhed kræver det), som skal overholdes af samtlige medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
 (12. november 1986)

1. Efter Kommissionens opfattelse behandles spørgsmålet om nødvendigheden af at harmonisere den direkte beskatning og de sociale sikringsordninger ikke direkte i det responsum, der henvises til af det ærede medlem.
2. Om spørgsmålet om forbrugsskatter konkluderes det i responsummet, at såfremt grænsekontrollen skal afskaffes, vil der sandsynligvis skulle gennemføres en indbyrdes tilnærmelse i ret vidt omfang. Dette er helt i overensstemmelse med linjen i Kommissionen *hvidbog* om gennemførelsen af det indre marked.
3. Momsopkrævning efter princippet om oprindelsesland er efter Kommissionens opfattelse ikke gennemførligt, når der er tale om at fjerne afgiftsbarriererne inden for EF. Den ordning, der foreslås af Kommissionen i *hvidbogen* om gennemførelsen af det indre marked ⁽¹⁾, nemlig et momssystem, hvori fradragetsretten for indgående afgift udstrækkes

til at gælde handel på tværs af Fællesskabets grænser, ledsaget af en vidtrækkende indbyrdes tilnærmelse af momssatserne, er ikke ulig oprindelseslandssystemet. Forskellen er, at for at undgå urimelige budgettab for medlemsstaterne skal momsprovenuet ifølge det af Kommissionen foreslåede system fortsat krediteres bestemmelseslandet via en clearing-ordning.

4. Det rådgivende Udvalg mener, at anvendes oprindelseslandsprincippet, kunne man helt undgå den indbyrdes tilnærmelse af momssatserne, fordi der kan tages hensyn til de forskellige nationale satser ved fastsættelsen af valutakurserne.

Det er efter Kommissionens opfattelse ikke realistisk at forestille sig, at medlemsstaterne vil være rede til at tilpasse deres valutakurser efter forskellene i momssatserne; sådanne valutakurstilpasninger ville medføre store problemer i forholdet til tredjelande. Refusioner for handelen med tredjelande som foreslået af Det rådgivende Udvalg vil kunne forringe EFs konkurrencemæssige stilling betydeligt. Bibeholdelsen af forskellige momssatser ville stille sig hindrende i vejen for opnåelse af et af Fællesskabets vigtigste mål, nemlig fuldstændig ophævelse af grænsekontrollen, idet en betydelig indbyrdes tilnærmelse er en forudsætning for, at risikoen for svig, unddragelse og fordrejning af samhandelsmønstret kan begrænses.

5. Kommissionen gjorde det klart i *hvidbogen* (afsnit 63 og 64), at det indre marked ikke kan gennemføres ved hjælp af en strategi, der udelukkende hviler på enten EF-traktatens artikel 30-36 eller på harmonisering. Hvad der kræves, er en strategi, der kombinerer begge fremgangsmåder. Denne strategi var skitseret i afsnit 65 ff, i *hvidbogen*. I øvrigt henvises det ærede medlem til Rådets resolution af 7. maj 1985 om en ny metode i forbindelse med teknisk harmonisering og standarder ⁽²⁾.

6. Hvor kravene til visse produkter harmoniseres for at beskytte væsentlige interesser som f.eks. sundhed, sikkerhed eller miljø som led i den indbyrdes tilnærmelse af EF-lovgivningen på det tekniske område, kan der ikke i Fællesskabets regler fastsættes mindstekrav, hvorefter det overlades til medlemsstaterne at skærpe dem efter eget skøn. En forudsætning for, at det europæiske indre marked kan fungere, er, at sådanne væsentlige mindstekrav er ensartede i hele EF. For yderligere enkeltheder henviser Kommissionen endnu en gang det ærede medlem til Rådets resolution af 7. maj 1985 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dok. KOM(85) 310 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. C 136 af 4. 6. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 321/86

af Frank Schwalba-Hoth (ARC — D)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(13. maj 1986)

(87/C 60/06)

Om: Tortur af børn i Sydafrika

Den 24. marts 1986 offentliggjorde en gruppe sydafrikanske kvindeorganisationer et memorandum, hvori tortur af børn i Sydafrika skarpt blev kritiseret.

1. Hvad mener udenrigsministrene om dette memorandum?
2. Kan udenrigsministrene bekræfte oplysningen om tortur og om, at ca. 350 unge mennesker mellem 11 og 18 år sidder i fængsel?
3. Er udenrigsministrene rede til at rette henvendelse til den ansvarlige sydafrikanske minister Louis le Grange angående denne sag?

Svar

(28. januar 1987)

De Tolv ser med dyb bekymring på den fortsatte tilbageholdelse uden retssag af et stort antal mennesker, navnlig unge og børn, på beviserne for, at disse internerede mishandles, samt på overtrædelsen af en række andre menneskerettigheder i Sydafrika. De har ved flere lejligheder gjort dette meget klart over for de sydafrikanske myndigheder, bl.a. i en henvendelse for nylig fra formandskabets ambassadør i Pretoria. De Tolv er ikke i stand til at bekræfte de konkrete oplysninger, der anføres af det ærede parlamentsmedlem.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 370/86

af Frank Schwalba-Hoth (ARC — D)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(28. maj 1986)

(87/C 60/07)

Om: Renate Hehr, som i tre år har siddet fængslet i Peru.

1. Hvilke skridt har udenrigsministrene hidtil taget for at få løsladt den tyske lærerinde Renate Hehr, som siden den 1. maj 1983 har været tilbageholdt i den sydperuanske by Arequipa?

2. Har udenrigsministrene oplysninger om de nærmere enkeltheder i forbindelse med denne fængsling?

3. Hvordan vurderer udenrigsministrene den juridiske karakter af den netop påbegyndte proces — set i forhold til de normer for strafferetspleje, der gælder i Fællesskabets lande?

Svar

(23. januar 1987)

Det særlige tilfælde, som det ærede parlamentsmedlem peger på, har ikke været drøftet inden for rammerne af Det europæiske politiske Samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 446/86

af Willy Vernimmen (S — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. juni 1986)

(87/C 60/08)

Om: Kvinders andel af den erhvervsaktive befolkning inden for EF

I de sidste ti år er antallet af erhvervsaktive kvinder inden for EF tiltaget. Stadig flere kvinder er gået ud i arbejdslivet.

1. Kan Kommissionen give en oversigt over udviklingen i kvinders andel af den erhvervsaktive befolkning inden for EF for perioden 1975-1985?
— i EF som helhed
— i de enkelte medlemsstater
2. I hvilke erhvervs kategorier har kvinderne i denne 10 års periode fundet beskæftigelse?
3. Kan Kommissionen endelig oplyse, hvilken indsats den i mellemtiden har gjort i forbindelse med de programmer for positive særforanstaltninger, hvis formål det er at fjerne den skæve kønsfordeling i toppen af stillingshierarkiet og inden for bestemte erhverv?

Disse programmer blev gennemført i løbet af den periode, som var omfattet af Fællesskabets nye handlingsprogram til fremme af lige muligheder for mænd og kvinder (1982-1985).

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Manuel Marín

(29. september 1986)

1. Omstående tabel viser udviklingen i den samlede kvindelige erhvervsaktive befolkning (beskæftigede og

arbejdsløse) for hver af de 12 medlemsstater samt for det samlede Fællesskab. Tallene omfatter så vidt muligt årene 1975-1985.

2. Kommissionen råder ikke for kvindernes vedkommende over tal for de enkelte erhverv, idet den kun har rådighed over tal for visse erhverv i henhold til NACE-klassifikationen. Disse tal foreligger imidlertid kun for en del af tidsrummet og ikke for alle erhverv i alle lande; især er tallene inden for servicefagene meget ufuldstændige.

3. Kommissionen har gjort en kraftig indsats for at rette op på de skævheder, der forekommer med hensyn til antallet af hhv. mænd og kvinder, der er beskæftiget inden for visse erhverv og i ledende stillinger. Det arbejde, den har udført på dette område under gennemførelsen af sit første handlingsprogram til fremme af lige muligheder for mænd og kvinder (1982-1985) ⁽¹⁾, er beskrevet på side 60 ff. i rapporten om gennemførelsen af dette program ⁽²⁾.

I tidsrummet 1986-1990 vil disse positive særforanstaltninger blive videreført og udbygget inden for rammerne af Fællesskabets program på mellemlang sigt vedrørende lige muligheder for mænd og kvinder ⁽³⁾, hvori det hedder, at arbejdet bør koncentreres om følgende områder:

- den offentlige sektor,
- banksektoren,
- industrien,
- den sociale sektor,
- lokale beskæftigelsesinitiativer for kvinder,
- massemedierne ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dok. KOM(81) 758, endelig udg.

⁽²⁾ Dok. KOM(85) 641, endelig udg.

⁽³⁾ Dok. KOM(85) 801, endelig udg.

⁽⁴⁾ Foranstaltning C.2. e) i sidstnævnte program.

Samlede kvindelige erhvervsaktive befolkning (årgennemsnit) — * (1 000)

År	Tyskland	Frankrig	Italien	Nederlandene	Belgien	Luxembourg
1975	10 060	8 380	6 388	1 383	1 377	45,6
1976	10 022	8 599	6 666	1 411	1 412	47,1
1977	9 988	8 819	7 013	1 455	1 447	47,6
1978	10 030	8 978	7 058	1 509	1 480	48,4
1979	10 120	9 160	7 316	1 571	1 524	48,9
1980	10 291	9 302	7 515	1 687	1 551	49,3
1981	10 437	9 439	7 682	1 805	1 579	52,2
1982	10 535	9 622	7 752	1 868	1 609	51,8
1983	10 580	9 708	7 951	1 932	1 634	52,9
1984	10 640	9 893	8 132	1 965	1 653	54,1
1985	10 771	10 000	8 249	2 024	1 663 ⁽¹⁾	:

År	Det forenede Kongerige	Irland	Danmark	Grækenland	Spanien	Portugal	EUR 12
1975	9 715	315	1 023	:	:	1 526	:
1976	9 832	317	1 051	:	3 782	1 569	:
1977	9 992	321	1 089	1 011*	3 794	1 616	46 593
1978	10 128	330	1 138	1 016*	3 805	1 631	47 151
1979	10 391	343	1 149	1 017*	3 823	1 718	48 181
1980	10 509	358	1 175	1 037	3 804	1 752	49 031
1981	10 381	370	1 193	1 173*	3 818	1 832	49 760
1982	10 404	382	1 207	1 166*	4 008	1 808	50 413
1983	10 477	389	1 245	1 298*	4 068	1 877*	51 212
1984	10 852	386	1 269*	1 320*	4 056	1 856*	52 107
1985	11 138	:	:	:	4 164	1 875	:

⁽¹⁾ Foreløbig angivelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 462/86

af Karl von Wogau (PPE — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. juni 1986)

(87/C 60/09)

Om: Bankgebyrer i forbindelse med betalinger mellem Fællesskabets lande

Kommissionen bekræfter i sit svar på min forespørgsel nr. 635/84 ⁽¹⁾, at de forskellige og uoverskuelige bankgebyrer i forbindelse med betalinger mellem Fællesskabets lande navnlig for de små og mellemstore virksomheder er en virkelig hindring for det fælles markeds fri udfoldelse.

Kommissionen henviser desuden i sit svar til sit eget initiativ og siger, at den først og fremmest i »Committee of Credit Association« vil drøfte spørgsmålet med den berørte branche for at opnå at »få urimeligt høje gebyrer nedsat, da de kan virke hæmmende på den finansielle integration«.

1. Er Kommissionen gået videre med sagen, i bekræftende fald med hvilket resultat?
2. Vil Kommissionen, ifald den endnu ikke har taget noget initiativ, meddele, hvornår der kan regnes med et sådant?

⁽¹⁾ EFT nr. C 71 af 18. 3. 1985, s. 2.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af lord Cockfield

(10. december 1986)

Kommissionen har — jf. svar på skriftlig forespørgsel nr. 635/84 fra det ærede medlem — hørt Udvalget af Foreninger af Kreditinstitutter i EF om problemet vedrørende forskelligartetheden og kompleksiteten i de gebyrer, der opkræves i forbindelse med transnationale finansielle transaktioner i Fællesskabet.

Det fremgik klart af denne høring, at det for ovennævnte transaktioner inden for EF er umuligt at fastsætte ensartede takster af tekniske årsager, som hænger sammen med disse overførsels beskaffenhed samt antallet af operationer i forbindelse med overførslerne.

Kommissionen har derfor bedt en arbejdsgruppe, bestående af eksperter fra medlemstaterne, om at udarbejde en liste over omkostningselementerne i transnationale transaktioner og om at undersøge, hvordan bankerne informerer kunderne om disse elementer.

Det er planlagt, at denne gruppe skal holde sit andet møde i foråret 1987 med henblik på, så vidt muligt, at foreslå

generelle retningslinjer for en detaljeret og harmoniseret fakturering for de operationer, der foretages i forbindelse med en transnational transaktion, og for de hermed forbundne omkostninger (gennemførelse af en international overførsel kræver ikke mindre end syv regnskabsposter og kontrolforanstaltninger, fem udstedelsesoperationer og fremsendelse af dokumenter eller oplysninger samt omveksling af valuta).

Kommissionen arbejder i øjeblikket for at tilvejebringe en bedre omkostningsgennemsigtighed for transnationale overførsler og for at reducere disse omkostninger ved hjælp af teknologiske fremskridt, og disse bestræbelser vil uden tvivl være til fordel for bl. a. mindre og mellemstore virksomheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 477/86

af Gijs de Vries (LDR — NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(5. juni 1986)

(87/C 60/10)

Om: Manglen på statistiske oplysninger inden for radiospredningssektoren

Hvad har Kommissionen foretaget sig med hensyn til at gennemføre henstillingen i De Vries-betænkningen om de økonomiske aspekter ved det fælles marked for radiospredning (dok. A 2-102/85) om at afhjælpe manglen på statistiske oplysninger om industrier og tjenesteydelser inden for det fælles radiospredningsmarked, f.eks. fjernsyn og radio, film og video, reklame samt kabel- og satellitindustrier?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af lord Cockfield

(18. november 1986)

Udviklingen i informations- og telekommunikationsteknologierne rejser enorme vanskeligheder for den statistiske registrering, både fordi klassificeringen er mangelfuld, og fordi der udvikles nye tjenester i forbindelse med disse teknologier.

Der gøres et stort arbejde på internationalt plan (EØF-OECD-FN) i forbindelse med problemet omkring den officielle klassificering. OECD har for ganske nylig udsendt et spørgeskema til de statistiske kontorer, hvori det på søgningstilstræbes at fastlægge, hvilke oplysninger der allerede er og vil være disponible med hensyn til varer og tjenesteydelser på grundlag af nye teknologier.

På den sidste halvårskonference mellem Kommissionen og generaldirektørerne for medlemsstaternes statistiske kon-

torer blev det besluttet i højere grad at undersøge de statistiske problemer i forbindelse med tjenesteydelses-sektorerne med henblik på at finde mulige løsninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 648/86
af Jens-Peter Bonde (ARC — DK)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(19. juni 1986)
(87/C 60/11)

Om: Konkurrenceforvridende foretagender inden for avis-sektoren

Hvilke oplysninger kan Kommissionen give om eksistensen af offentligt eller delvis offentligt finansierede foretagender (foreninger, selskaber, institutioner etc.), der i de enkelte medlemslande opererer i konkurrence med private inden for avis-sektoren, f. eks. i forbindelse med etablering og drift af aviser (jf. EF-avisen), og finder Kommissionen, at sådanne foretagenders finansiering sker på et grundlag, som er i overensstemmelse med EF-lovgivningen, hvis formål er at undgå konkurrenceforvridning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Sutherland
(14. oktober 1986)

Kommissionen råder ikke over en oversigt over aviser, der er oprettet og udgives af offentlige eller halvoffentlige foretagender i medlemsstaterne.

Støtte til pressen i Fællesskabet, herunder offentlige og halvoffentlige institutioners udgivelser, kan tage flere forskellige former (såsom tilskud, skattelettelser, præferencesatser osv.). Kriterierne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, opfyldes generelt ikke for så vidt angår støtte til pressen, hvilket Kommissionen allerede gjorde opmærksom på i sit svar på skriftelig forespørgsel nr. 2019/85 fra Raymonde Dury ⁽¹⁾.

I det af det ærede medlem fremdragne tilfælde kan man faktisk ikke tale om konkurrence mellem »EF-avisen«, hvis finansiering i øvrigt navnlig sikres af annonce- og abonnementsindtægter, og de aviser, der udgives i andre medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT nr. C 190 af 28. 7. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 675/86
af Efthimios Christodoulou (PPE — GR)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(1. juli 1986)
(87/C 60/12)

Om: Fastsættelse af EFRU-bevillinger i nationale valutaer

Siden 1975, da EFRU blev oprettet, har Kommissionen beregnet tilskuddene fra EFRU i valutaen i det land, hvor projektet skal gennemføres. På grund af den voldsomme devaluering af visse valutaer i de senere år har mange lande (som i øvrigt hører til de vigtigste modtagere af støtte fra EFRU) med svage valutaer på grund af forsinkelsen i forbindelse med gennemførelse af arbejderne mistet store beløb, idet de pågældende valutaer er blevet devalueret i forhold til den europæiske regningsenhed (ECU). Selv om situationen er blevet forbedret, fordi de bevillinger, der er fastsat i forordning nr. 1787/84, gælder for en treårig periode, lider lande med svage valutaer stadig væk tab.

Kommissionen anmodes om at besvare følgende spørgsmål:

1. Hvor store beløb er blevet afsat på Fællesskabets budget (pr. år og pr. land fra 1981 frem til i dag) eller er blevet omfordelt på grund af ændring i valutapariteterne?
2. Af hvilken grund insisterer Kommissionen på at afsætte bevillingerne og at vedtage afgørelserne om EFRU-tilskud i nationale valutaer og ikke i ECU?
3. Hvad angår de integrerede middelhavsprogrammer: i hvilken valuta vil bevillingerne blive afsat, i tilfælde af at der bliver tale om blandet finansiering mellem struktur-fond og artikel 551?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Alois Pfeiffer
(9. december 1986)

1. Det ærede medlem kan i vedlagte tabel se de forpligtelsesbevillinger, opdelt efter land og regnskabsår siden 1981, der er resultatet af opad- eller nedadgående justeringer som følge af ændringerne i de nationale valutaers kurser i forhold til ECU.

Det skal bemærkes, at de beløb i ECU, der er en følge af disse justeringer, lægges til bevillingerne til de medlemsstater, hvis nationale valutaer er faldet i forhold til ECU. Til gengæld får de medlemsstater, hvis nationale valuta er apprecieret i forhold til ECU, kursforskellen trukket fra deres bevillinger.

Hvad angår de medlemsstater, hvis valuta er devalueret i forhold til ECU, anvendes de positive beløb, der er en følge

af denne kursændring, således på ny til fordel for den pågældende medlemsstat, således at disse medlemsstater ikke lider noget tab i ECU som følge af deprecieringen af deres valutaer.

2. Kommissionen disponerer fortsat over den støtte, der ydes vedrørende EFRU, i national valuta, undtagen for de særlige foranstaltninger. Det må fremhæves, at medlemsstaterne i deres ansøgninger om støtte til projekter kan tage hensyn til den forventede udvikling i inflationen i deres

valuta. Under disse omstændigheder vil Kommissionen undersøge, om det vil være hensigtsmæssigt at disponere over enhver EFRU-støtte i ECU.

3. Hvad angår de bevillinger, som ydes til de integrerede middelhavsprogrammer gennem de fleste strukturfonde samt på grundlag af særlige tillægsmidler, vil de midler, hvorover der disponeres, blive angivet i ECU. Hvad angår mere præcist EUGFL, udviklingssektionen, vil forpligtelserne i nær fremtid blive angivet i ECU.

EFRU (inkl. den »kvotafrie afdeling«) — Bevillinger, der er blevet disponible som følge af de nationale valutaers udsving i forhold til ECU (årene 1981-1985)

(mio ECU)

Medlemsstater	1981	1982	1983	1984	1985
B	0,181	1,434	0,087	0,452	0,003
DK	0,141	0,710	-0,039	-0,175	-0,152
D	-3,669	-4,864	-2,404	-1,116	-1,120
GR	0,885	5,489	30,735	28,028	76,572
F	11,564	20,209	24,835	-2,174	-9,233
IR	0,392	0,170	4,976	-0,712	-0,716
IT	56,543	18,690	27,664	13,147	156,274
LUX	0,008	0,140	0,027	-0,074	-0,002
NL	-0,980	-1,994	-0,516	-0,313	-3,548
UK	14,767	1,708	-2,034	31,289	-21,782
EF	79,831	41,692	83,331	67,449	198,810

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 687/86

af Carlos Robles Piquer (ED — E)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(1. juli 1986)

(87/C 60/13)

Om: Udviklingen i det sandinistiske styre i Nicaragua

Udviklingen viser, at det politiske styre, der i øjeblikket afgør Nicaraguas skæbne, klart er kommet på afstand af den pluralistiske deltagelse, som kendetegner et demokratisk styre.

Intet får en til at tænke, at det sandinistiske styre skulle være indstillet på at indføre hverken det absolut nødvendige, nemlig at alternative politiske kræfter kom til magten, eller at Nicaraguas borgere fuldt ud kommer til at deltage i valget af, hvilken vej deres land skal gå. En god observatør, den store peruvianske forfatter, Mario Vargas Llosa, siger om de nuværende herskere i Nicaragua, at de tænker, selv om de ikke siger det, at den virkelige legitimering giver dem de våben, som fører dem til magten, og at denne magt, når først den er opnået, så ikke skal deles.

Eftersom det ser ud til, at den politiske situation er uigenkaldelig i det nævnte sydamerikanske land, og også på grund af det stadige forsvar af demokratiet og af menneskerettighederne i alle de politiske forhold, som er karakteristiske for Det europæiske Fællesskabs medlemsstater, vil Rådet så ikke mene, at det ville være belejligt at indtage en konsekvent holdning, som går ind for fuld anerkendelse af de demokratiske rettigheder for alle nicaraguanske borgere?

Svar

(27. januar 1987)

De Tolv har gentagne gange gjort det klart, at de støtter dannelsen og styrkelsen af virkelig demokratiske regeringer i landene i Mellemamerika.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 691/86

af Marijke Van Hemeldonck (S — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. juli 1986)

(87/C 60/14)

Om: Omkostningerne ved veksling af penge

Når en borger eller en virksomhed veksler penge til en anden europæisk valuta, tilbageholdes der i den forbindelse en række gebyrer og afgifter. Desuden medfører forskellen mellem købs- og salgskurs et ekstra kurstab.

1. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at formindske og gradvis fjerne disse hindringer i samhandelen inden for Fællesskabet?
2. Kan Kommissionen give en vurdering af de samlede ekstraomkostninger, som de europæiske borgere og virksomheder skal betale i forbindelse med veksling af penge inden for Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(1. oktober 1986)

1. Kommissionen er af den opfattelse, at kunderne bør have bedre oplysninger om gebyrer, afgifter og diverse udgifter i forbindelse med enhver valutatransaktion samt om størrelsen af det gebyr, som opkræves i forbindelse med transaktioner, der udføres ved et pengeinstituts kasse.

Kommissionen har derfor pålagt en gruppe eksperter fra medlemsstaterne at udarbejde en fortegnelse over de elementer, der indgår i omkostningerne i forbindelse med transaktioner på tværs af grænserne, og at undersøge den måde, hvorpå pengeinstitutterne oplyser deres kunder om det beløb, der opkræves.

En større gennemsigtighed med hensyn til omkostningerne i forbindelse med denne transaktion og dermed et højere informationsniveau vil nemlig antagelig resultere i, at kundestrømmen gradvis dirigeres mod de pengeinstitutter, som tilbyder de mest fordelagtige vilkår i forbindelse med valutatransaktioner. Der er fastsat endnu et møde i ekspertgruppen inden udgangen af 1986.

2. Kommissionen er ikke i øjeblikket i stand til at anslå størrelsen af de ekstraomkostninger, som påføres borgere og virksomheder som følge af udgifterne i forbindelse med valutatransaktioner, idet disse ofte ikke opføres separat på kundens faktura og heller ikke indgår i nogen statistik, selv om de opføres separat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 698/86

af Ernest Glinne (S — B)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(1. juli 1986)

(87/C 60/15)

Om: Erklæring fra kirker, politiske partier og andre grupper i Namibia

Om gennemførelse af Sikkerhedsrådets resolution nr. 435 blev den 29. og 30. april 1986 den evangeliske lutherske kirke, den romersk-katolske kirke, Namibias anglikanske bispedømme, den afrikanske episkopale metodistkirke, metodistkirken, kirkernes råd i Namibia, Damara-rådet, Mbanderu-rådet, Namibias kristelig-demokratiske parti, Namibias uafhængighedsparti, det progressive Nudo parti, den sydvestafrikanske nationale union, den sydvestafrikanske folkeorganisation, Namibias nationale studenterorganisation, Namibias »Kvindens Stemme« og unge kvinders kristne forening trods trusler fra »overgangsregeringen« enige om følgende erklæring offentliggjort i ugebladet *The Namibian* fredag den 2. maj 1986:

»Vil de lovligt bemyndigede repræsentanter for de ovennævnte kirker, politiske partier og grupper, kvindeorganisationer og studenterbevægelsen, som repræsenterer det overvejende flertal af Namibias befolkning,

der er samlet i Klein Windhoek til et møde under Namibias kirkeråds auspicer (CCN) den 29.—30. april 1986;

der indgående har drøftet, undersøgt og analyseret forværringen af den politiske, økonomiske, sociale og militære situation i Namibia i dag,

der henviser til den frustration, som vort folk føler ved den fortsatte udsættelse af indførelsen af internationalt anerkendt uafhængighed;

vedtager enstemmigt følgende:

— at forkaste Sydafrikas fortsatte forhalingstaktik og dets vedvarende afvisning af at lade FN-sikkerhedsrådets resolution nr. 435 af 1978 gennemføre (en resolution, der blev accepteret af alle de pågældende parter, herunder Den sydafrikanske Republik og De forenede Stater),

— at forkaste den uheldsvangre alliance mellem De forenede Stater og Den sydafrikanske Republik i deres forsøg på at omgå nævnte resolution nr. 435 ved at knytte Namibias uafhængighed til spørgsmålet, der slet

ikke har noget med sagen at gøre som f.eks. tilbagetrækningen af cubanske tropper fra Angola,

- at forkaste rækken af marionetregeringer, der er indsat af Prætoria, og hvoraf den såkaldte overgangsregering er den seneste frembringelse,
- at forkaste den såkaldte overgangsregering, fordi den er påtvunget vort folk af Sydafrika, fordi den kun holder sig ved magten ved hjælp af besættelsesstyrkens, dvs. »sikkerhedspolitiet« (Koevoet) meget brutale magtændelse, og fordi den ikke er valgt og ikke har noget mandat fra det namibiske folk,
- at forkaste den såkaldte overgangsregerings tiltagende repressive karakter og diktatoriske handlinger, navnlig det seneste forbud mod alle forsamlinger i Windhoek-myndighedsområdet udtrykt i »tumultforsamlingsloven«, en lov, som er en så klar krænkelse af de grundlæggende menneskerettigheder, at den er blevet ophævet selv af Sydafrika,
- at forkaste tilstedeværelsen af den sydafrikanske hær i Namibia, den tvungne udskrivning af namibiere, oprettelsen af det såkaldte SWATF, hvorigennem borgerkrig bliver påtvunget det namibiske folk,
- at fordømme alle de tyranniske og umenneskelige love i Namibia, navnlig AG 9, AG 26 og terrorismeloven fra 1967.

Derfor

bekræfter vi atter:

- det namibiske folks umistelige ret til virkelig selvbestemmelse og uafhængighed nu,
- ukrænkeligheden af vort lands territoriale integritet og vort engagement i et Namibia, en nation,
- Namibias internationale status og det internationale samfunds forpligtelser,
- at FN-resolution nr. 435 er den eneste fredelige og demokratiske måde, hvorpå der kan opnås internationalt anerkendt uafhængighed for Namibia.

Derfor

pålægger vi os selv strengt og i fællesskab:

- at mobilisere og bevidstgøre de namibiske masser, så at de aktivt vil gøre modstand mod status quo,
- at indlede en kampagne for positiv aktion med henblik på at udvirke den øjeblikkelige og betingelsesløse gennemførelse af FN-resolution nr. 435,
- at arbejde for afsættelsen af den såkaldte overgangsregering og den udskiftning med en internationalt

anerkendt og demokratisk valgt regering som sand repræsentant for det namibiske folk,

— af forsætte kampagnen mod tvungen værnepligt«.

Hvad er udenrigsministrenes vurdering af denne erklæring, og hvilken politisk opbakning fortjener den i Det europæiske Fællesskab og dets medlemsstater?

Svar

(23. januar 1987)

De Tolv går stadig klart ind for, at Namibia hurtigt bliver uafhængigt på grundlag af FNs Sikkerhedsråds resolution nr. 435, hvilket de gentagne gange også har givet udtryk for. De Tolv forkaster ethvert forsøg på at udsætte Namibias uafhængighed og gør denne afhængig af tilbagetrækningen af cubanske tropper fra Angola. De anser indsættelse af »overgangsregeringen« for at være ugyldig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 704/86

af Barbara Castle (S — GB)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(1. juli 1986)

(87/C 60/16)

Om: Forfølgelse af Bahai'erne i Iran

Hvilke foranstaltninger agter udenrigsministrene forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde at træffe i tilslutning til vedtagelsen af den skriftlige erklæring dok. B 2-1084/85 om de iranske Bahai'er og det kompromisløse svar fra den iranske ambassade af 9. juni 1986 på skrivelse nr. 36 296 (af 13. december 1985) fra Europa-Parlamentets formand for at omsætte indholdet af den skriftlige erklæring i praksis og lægge større pres på den iranske regering for at få denne til at standse de fortsatte krænkelse af menneskerettighederne over for denne sekt?

Svar

(23. januar 1987)

Det ærede parlamentsmedlem henvises til svaret på mundtlig forespørgsel nr. H-360/86 ⁽¹⁾ fra hr. Seligman om samme emne.

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 2-342 (september 1986)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 706/86

af Dieter Rogalla (S — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. juli 1986)

(87/C 60/17)

Om: Afvikling af betalinger

1. Mener Kommissionen også, at afviklingen af betalinger inden for Europa på ingen måde adskiller sig administrativt fra afviklingen af betalinger inden for de pågældende medlemsstater?

2. Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet for at gøre bankernes virksomhed mere europæisk, det vil eksempelvis sige fjernelse af uberettigede afviklingsgebyrer, som dukker op under stikordet udlandstransaktioner, men som rent faktisk ikke længere er berettigede?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af lord Cockfield

(10. december 1986)

1. På grundlag af udtalelser fra de pågældende fagorganisationer og de tekniske oplysninger, som Kommissionen har indhentet, kan den bekræfte, at procedurerne i forbindelse med en betalingstransaktion i Fællesskabet er mindre automatiseret, mere kompliceret end på nationalt plan (jf. svar på skriftlig forespørgsel nr. 462/86 fra von Wogau ⁽¹⁾).

2. Kommissionen har bedt en arbejdsgruppe, som består af eksperter fra medlemsstaterne, om at udarbejde en liste over omkostningselementerne i transnationale transaktioner og om at undersøge, hvordan bankerne informerer kunderne om disse elementer. Det er planlagt, at denne gruppe skal holde sit andet møde inden udgangen af 1986 med henblik på, så vidt muligt, at foreslå generelle retningslinjer for en detaljeret og harmoniseret fakturering for de operationer, der foretages i forbindelse med en transnational transaktion, og for de hermed forbundne omkostninger.

Kommissionen ønsker at opnå, at bankerne vil forbedre gennemsigtigheden for så vidt angår omkostningerne for transnationale betalingsaktioner inden for Fællesskabet. Kommissionen bestræber sig i øvrigt for at reducere omkostningerne for disse transaktioner gennem sine tilskyndelser til teknologisk innovation og normalisering inden for denne sektor.

⁽¹⁾ Se side 7 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 738/86

af Rolf Linkohr (S — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. juli 1986)

(87/C 60/18)

Om: Stramning af loven om veksel- og checksøgsmål

I forbindelse med vekseldiskontering eller indkassering af check opstår der ikke sjældent for bankerne krav, som der ikke længere er dækning for. Inden der fremsættes krav om opfyldelse, går der ofte lang tid, og fuldbyrdelsen heraf er forgæves, fordi skyldnerne i mellemtiden har skaffet sig af med deres formue. I sagens natur opstår der særlige problemer i forbindelse med diskonto- og inkassoforretninger inden for Fællesskabet.

1. Mener Kommissionen derfor, at der omgående må træffes foranstaltninger i forbindelse med diskonto- og inkassoforretninger i Fællesskabet med henblik på at stramme loven om veksel- og checksøgsmål?
2. I bekræftende fald, hvilke foranstaltninger agter den at træffe eller har den allerede truffet?
3. Hvad mener Kommissionen om det forslag, at der gives den protesterede veksel og/eller check samme virkning som en arrestordre, hvorved den legitimerede veksel- eller checkkreditor straks kan gøre udlæg, men endnu ikke realisere udlægget, hvorved eksekutionen altså foreløbig kun bidrager til at give veksel/checkkreditoren garanti for fordringen?
4. Mener Kommissionen ikke også, at der europæiske interne marked vil lide skade, såfremt der ikke gennemføres en tilsvarende ordning på fællesskabsplan?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af lord Cockfield

(9. oktober 1986)

Kommissionen følger det arbejde, der udføres inden for rammerne af De forenede Nationer med henblik på vedtagelse af ensartede regler for checks og vekslers.

I betragtning af det stadium, hvortil man er nået med dette arbejde, finder Kommissionen det mest hensigtsmæssigt, at der ikke på nuværende tidspunkt foreslås et EF-instrument. I Kommissionens *hvidbog* af 14. juni 1985 ⁽¹⁾ om gennemførelse af det indre marked er der i øvrigt ikke fremsat forslag på dette område.

Kommissionen skal ligeledes henlede det ærede medlems opmærksomhed på Bruxelles-konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager.

Denne konvention sikrer nemlig fri udveksling med hensyn til checks og veksler, ligesom den også sikrer fuldbyrdelse heraf inden for hele Fællesskabet ved en forenklet procedure.

(¹) Dok. KOM(85) 310 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 742/86

af Raymonde Dury (S — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. juli 1986)

(87/C 60/19)

Om: Informationsudveksling om aktiviteter og uheld i europæiske atomkraftværker

Ulykken den 26. april 1986 i atomkraftværket i Tjernobyl har vist de alvorlige problemer i forbindelse med at få den information, som de sovjetiske myndigheder burde have givet de europæiske regeringer.

En lignende ulykke kan, i modstrid med den vished om det modsatte, som visse politiske retninger gør sig til talsmænd for, ske i Europa eller andre steder om end af andre årsager.

1. Vil Kommissionen forklare nøjagtigt, hvorledes informationsudvekslingen i praksis mellem alle medlemsstaterne fungerer i tilfælde af et uheld eller en ulykke i et atom anlæg?
2. Er Kommissionen af den opfattelse, at denne informationsudveksling er tilstrækkelig sikker?
3. Overholdes forpligtelsen i medfør af Euratom-samarbejdet til en hurtig og sikker udveksling af nøjagtige og fuldstændige oplysninger af alle, og i hvor høj grad?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Jacques Delors

(20. november 1986)

Udvekslingen af oplysninger om uheld i de europæiske kernekraftværker og om eventuelle udslip af radioaktivitet som følge heraf finder sted på forskellige niveauer og — for medlemsstaternes vedkommende — efter forskellige regler afhængigt af det enkelte tilfælde.

1. I henhold til Euratom-traktatens artikel 35 og 36 skal hver medlemsstat oprette de nødvendige anlæg til gennemførelse af en permanent kontrol med radioaktivitetsmængden og meddele Kommissionen de oplysninger, der indhentes i forbindelse med denne kontrol.

Selv om disse bestemmelser ikke specifikt tager sigte på krisesituationer, har Kommissionen gjort brug heraf efter Tjernobyl-uheldet for at indsamle oplysninger om kontamineringsniveauerne i medlemsstaterne. Med hensyn til

dette spørgsmål henvises det ærede medlem til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 581/86 fra hr. Ciccio Messere (¹).

Medlemsstaterne og Kommissionen er i øvrigt blevet holdt underrettet om udviklingen i situationen på levnedsmiddelområdet via et fællesskabssystem for hurtig udveksling af oplysninger om faren i forbindelse med anvendelsen af forbrugsgoder, indført ved Rådets beslutning 84/133/EØF af 2. marts 1984. (²)

Erfaringerne har imidlertid vist, at de nuværende ordninger er utilstrækkelige til at afværge følgerne af et alvorligt kernekraftuheld. Kommissionen har nu, som bebudet i dens rammemeddelelse til Rådet om følgerne af Tjernobylulykken (³), tilsendt Rådet en meddelelse om anvendelsen af Euratom-traktatens artikel III »Sundhedsbeskyttelse« (⁴). Efter at have omtalt disse ordningers utilstrækkelighed foretager Kommissionen i denne meddelelse en mere dybtgående undersøgelse, på grundlag af hvilken den har vedlagt meddelelsen et udkast til forslag til Rådets beslutning om en ordning for hurtig informationsudveksling i tilfælde af kernekraftuheld. Dette udkast skal imidlertid forelægges og behandles af flere forskellige instanser.

Kommissionen har ligeledes deltaget aktivt i IAEA's arbejde på dette område. Den har i denne sammenhæng med tilfredshed noteret sig, at IAEA's nylige ekstraordinære konference om nuklear sikkerhed og strålingsbeskyttelse (Wien, 24.-26. september 1986) vedtog en konvention om hurtig anmeldelse af kernekraftuheld. Alle Fællesskabets medlemsstater har undertegnet denne konvention.

2. Ud over de under punkt 1 nævnte systemer for hurtig informationsudveksling foretager de nationale myndigheder, på frivillig basis, udveksling og fælles analyse på internationalt plan af oplysninger om de i sikkerhedsmæssig henseende vigtigste begivenheder i kernekraftværkerne (IRS-systemet: Incident Reporting System, indført af OECD og IAEA, hvori FFC deltager). Denne informationsudveksling har til formål at øge den tilgængelige viden om sikkerhedsspørgsmålets teknologiske aspekter.

I rammemeddelelsen om følgerne af Tjernobyl-ulykken finder Kommissionen, at der er behov for at effektivisere den internationale udveksling og fælles analyse af oplysningerne om uheld i kernekraftværker og vedtage et fællesskabssystem for obligatorisk anmeldelse.

3. Mellem nogle af Fællesskabets medlemsstater findes der bilaterale aftaler om udveksling af information og bistand i tilfælde af uheld, der rammer kernekraftanlæg

i grænseområder. Kommissionen har ikke kendskab til enkelthederne i disse aftaler.

(¹) EFT nr. C 357 af 31. 12. 1986, s. 14.

(²) EFT nr. L 70 af 13. 3. 1984, s. 16.

(³) Dok. KOM(86) 327 endelig udg.

(⁴) Dok. KOM(86) 434 endelig udg.

blevet anmodet om bistand i denne forbindelse, men vil nøje overveje, hvorledes de kan imødekomme eventuelle anmodninger herom på den rette måde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 762/86

af Luis Perinat Elio (ED — E)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(2. juli 1986)

(87/C 60/20)

Om: Oprettelse af det mellemamerikanske parlament

Den aftale, der for nylig blev indgået i Esquipulas i Guatemala, og hvori det blev besluttet af de høje repræsentanter for Guatemala, Honduras, El Salvador, Costa Rica og Nicaragua at oprette et mellemamerikansk parlament, der skal bestå af medlemmer valgt ved almindelige direkte valg, og som skal respektere princippet om politisk pluralisme, hvor alle grupper har mulighed for at deltage, er et skridt af meget stor betydning med henblik på løsning af den kritiske situation, som denne zone i længere tid har befundet sig i.

Det europæiske Fællesskab har mulighed for at yde et vigtigt bidrag til oprettelsen af dette mellemamerikanske parlament, eftersom Fællesskabet for ikke så længe siden har indført et direkte valgt parlament, hvorved fællesskabsborgeren er blevet direkte inddraget i Fællesskabets arbejde.

Hvorledes påtænker Fællesskabets udenrigsministre på baggrund af denne erfaring og under henvisning til ministerkonferencen i San José i oktober 1985 og Luxembourg-aftalen af 12. november 1985 at bidrage til udarbejdelse af den traktat, der skal ligge til grund for oprettelsen af dette mellemamerikanske parlament, som uden tvivl vil bidrage til en styrkelse af de demokratiske principper og menneskerettighederne i alle lande i regionen, såfremt de pågældende lande er interesserede heri?

Svar

(27. januar 1987)

De Tolv har gentagne gange gjort det klart, at de er enige med de latinamerikanske lande i, at varige løsninger på problemerne i Mellemamerika bør udgå fra området selv. De hilser forslaget om at oprette et mellemamerikansk parlament, som skal vælges ved almindelige, direkte valg, velkomment og håber, at et sådant parlament vil bidrage til at styrke demokratiet i området og forbedre samarbejdet mellem de mellemamerikanske lande. De Tolv er ikke

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 768/86

af Pierre Lataillade (RDE — I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. juli 1986)

(87/C 60/21)

Om: Bistand fra Fællesskabet til det afrikanske kontinent

Et prioriteret genopretningsprogram for Afrika blev enstemmigt vedtaget den 1. juni 1986 på et ekstraordinært møde i De forenede Nationers Generalforsamling.

Gennem en femårig plan har landene på det afrikanske kontinent forpligtet sig til at gennemføre økonomiske reformer, i hvilken forbindelse fremme og forbedring af landbruget er højest prioriteret, og de udviklede lande har givet tilsagn om at støtte denne indsats.

Det lader imidlertid til, at debatten har begrænset sig til det generelle plan, uden at der indgået konkrete finansielle forpligtelser. Denne holdning har været en skuffelse for en række afrikanske ledere, der er gået så vidt som til at tale om »tomme ord« i forbindelse med ovennævnte møde.

I hvilket omfang og i hvilken form — uden at der er nødvendigt at give konkrete skøn og tal — vil Kommissionen overføre den europæiske bistand til det afrikanske kontinent, der ønsker lettelse med hensyn til den store byrde, udlandsgælden er?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Lorenzo Natali

(17. oktober 1986)

Realiteterne bag de politiske og moralske forpligtelser, som de industrialiserede lande har påtaget sig vedrørende en forøgelse af bistanden til Afrika og en mere smidig fremgangsmåde på gældsområdet, vil komme for en dag, når der træffes konkrete beslutninger i de relevante organer, f.eks.: IDA VIII, Parisklubben, IFAD's særlige program for Afrika, forøgelsen af IBRD's kapital samt ikke mindst den globale udvikling i budgetterne for den bilaterale bistand.

Kommissionen sætter ind på to planer: Lomé III og fødevarerhjælpen, hvis iværksættelse afpasses efter de nye forhold i Afrika: støtte til omlægning af sektorpolitikker, prioritering af landbruget, navnlig fødevarerstrategierne,

ikke-projektrelateret bistand, der kommer til udbetaling hurtigt osv.

Den bestræber sig også på at få medlemsstaterne til at samordne deres bilaterale bistandspolitik om disse hovedlinjer og at få dem til at tilslutte sig de synspunkter, den gav udtryk for i sin meddelelse af 10. april 1986 henvendt til Rådet og Europa-Parlamentet med betegnelsen: »Afrikas udviklingsproblemer«.

Det ærede medlem henvises endvidere til svaret på skriftlig forespørgsel nr. 639/86 fra Beyer de Ryke ⁽¹⁾.

Den meddelelse, som Kommissionen oversendte Rådet og Europa-Parlamentet med henblik på generalforsamlingens ekstraordinære samling om Afrika ⁽²⁾, indeholder en række konkrete forslag vedrørende finansierings- og gældsspørgsmål.

Hvad angår forøgelsen af den statslige udviklingsbistand (ODA), er Fællesskabet ikke gået videre end til at bekræfte de forpligtelser, som medlemsstaterne tidligere havde påtaget sig med hensyn til måltal for ODA. Fællesskabet har imidlertid kunnet nå til enighed om det princip, at ingen enkelt bilateral bistandsyder inden for de næste fem år må blive nettomodtager af offentlige finansielle overførsler fra afrikanske lande, der er i færd med at gennemføre et tilpasningsprogram. Desuden kunne Fællesskabet i New York bekræfte, at den støtter en kapitaltilførsel til IDA på i alt 12 mia dollars.

I øvrigt har visse medlemsstater bebudet nye foranstaltninger til fordel for de afrikanske lande.

⁽¹⁾ EFT nr. C 330 af 22. 12. 1986, s. 31.

⁽²⁾ Dok. KOM(86) 179 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 769/86

af Louis Eyraud (S — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. juli 1986)

(87/C 60/22)

Om: Klage over claw-back i forbindelse med får

Britiske opdrættere og eksportører af får har indklaget Kommissionen for retten i London for at få annulleret claw-back i forbindelse med får. Kan Kommissionen i korthed beskrive retssagen (søgsmålgrunde, vidneres stilling, resultater osv.)?

Mener Kommissionen ikke, i betragtning af at den britiske dommers inkompetence er åbenlys, at der i den slags klagesager burde reageres meget kraftigt over for medlemsstaterne for at undgå — også selv om domstolene erklærer sig for inkompetente — at nationale lobby'er derefter anser

sig selv for bemyndiget til at forsvare »nationale interesser« over for Fællesskabet ved nationale domstole, hvilket ikke blot medfører en lavine af sterile klagesager, men især vildleder offentligheden med hensyn til fællesskabsbestemmelsernes værdi i forhold til nationale bestemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Jacques Delors

(31. oktober 1986)

Så vidt Kommissionen i øjeblikket ved, har visse britiske eksportører af fårekød til andre regioner i Fællesskabet ved engelske domstole anfægtet pålæggelsen af »clawback« på denne eksport, hvor der ikke var betalt nogen variabel præmie, og udtrykt tvivl med hensyn til gyldigheden af Kommissionens forordninger på dette område.

Som Kommissionen forstår situationen, har den engelske domstol i betragtning af, at en afgørelse af et fællesskabsretligt spørgsmål var nødvendig for at sætte den i stand til at afsige dom, standset sagen i England og forelagt spørgsmålet for EF-Domstolen.

Denne fremgangsmåde er helt i overensstemmelse med EØF-traktatens artikel 177, og Kommissionen kan ikke se nogen som helst grund til at kritisere denne handle måde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 786/86

af Otto Habsburg (PPE — D)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(4. juli 1986)

(87/C 60/23)

Om: Den skæbne, der er overgået Hilda Tjongarero, som forfølges af Swapos straffekommando

1. Kan udenrigsministrene oplyse, hvorfor de ikke inden for rammerne af det europæiske politiske samarbejde har drøftet den skæbne, der er overgået Hilda Tjongarero, som forfølges af Swapos straffekommando?

2. Er udenrigsministrene villige og i stand til at aflægge beretning om resultaterne af deres kontakter med myndighederne i Lusaka vedrørende forfølgelsen af Hilda Tjongarero ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT nr. C 42 af 24.2.1986, s. 3, jf. skriftlig forespørgsel nr. 1063/85.

Svar
(23. januar 1987)

Overholdelsen af menneskerettighederne og de fundamentale frihedsrettigheder har altid ligget De Tolv stærkt på sinde. De vil som hidtil være yderst opmærksomme over for påstande om overtrædelse af menneskerettighederne i forbindelse med namibiske flygtninge.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 787/86
af Axel Zarges (PPE — D)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde
(4. juli 1986)
(87/C 60/24)

Om: Samtaler med FN's flygtningekommissariat om namibiere, der ønsker at vende tilbage til Namibia

1. Er udenrigsministrene villige til at oplyse, hvorfor de ikke har drøftet en særlig demarche fra de ti til De forenede Nationers flygtningehøjkommissær inden for rammerne af Det politiske Samarbejde i et forsøg på at gøre det muligt for de namibiere, der måtte ønske det, at vende tilbage til deres hjemstavn?
2. Er udenrigsministrene i stand til at give oplysninger om resultaterne af deres kontakter med de kompetente myndigheder vedrørende Swapos menneskerettighedskrænkelser ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT nr. C 42 af 24.2.1986, s. 2, jf. skriftlig forespørgsel nr. 1059/85.

Svar
(23. januar 1987)

Det ærede parlamentsmedlem henvises til det svar, der blev givet på forespørgsel nr. 786/86 ⁽¹⁾ fra hr. Habsburg.

⁽¹⁾ Se side 15 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 788/86

af Renate-Charlotte Rabbethge (PPE — D)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(4. juli 1986)

(87/C 60/25)

Om: Swapos indoktrinering af unge namibiske flygtninge
Er udenrigsministrene villige og i stand til at aflægge beretning om resultaterne af deres kontakter med myndighederne vedrørende Swapos indoktrinering af unge namibiske flygtninge ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT nr. C 42 af 24.2.1986, s. 3, jf. skriftlig forespørgsel nr. 1060/85.

Svar
(23. januar 1987)

Det ærede medlem henvises til svaret på forespørgsel nr. 786/86 ⁽¹⁾ fra hr. Habsburg.

⁽¹⁾ Se side 15 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 789/86

af Rudolf Luster og Fritz Pirkl (PPE — D)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(4. juli 1986)

(87/C 60/26)

Om: Forfølgelse af Swapo-kritikere

Er udenrigsministrene villige og i stand til at aflægge beretning om resultaterne af deres kontakter med myndighederne vedrørende forfølgelsen af Swapo-kritikere ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT nr. C 42 af 24.2.1986, s. 3, jf. skriftlig forespørgsel nr. 1061/85.

Svar
(23. juli 1987)

De ærede parlamentsmedlemmer henvises til det svar, der blev givet på forespørgsel nr. 786/86 ⁽¹⁾ fra hr. Habsburg.

⁽¹⁾ Se side 15 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 793/86
af Thomas Raftery (PPE — IRL)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(4. juli 1986)
(87/C 60/27)

Om: Radioaktivitetsniveauer

Er Kommissionen rede til at give nærmere oplysninger om radioaktivitetsniveauet i grønsager, mælk og drikkevand i de enkelte medlemsstater i de første tre uger efter Tjernobyl-uheldet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(12. december 1986)

Radioaktiviteten i Fællesskabet varierede meget og afhang af en række faktorer, navnlig af om det regnede, da den radioaktive sky passerede. Dette fremgår af, at indholdet af jod-131 i mælk inden for samme område kunne udvise en

forskel på 6:1. Der var ingen radioaktivitet af betydning i drikkevandsforsyningerne, selv ikke hvor der var tale om overfladevand, og dette skyldtes den store fortynding i vandreservoirer og vandløb, den lave afstrømningshastighed og afgivelsen af radioaktivitet til de flader, som vandet kom i kontakt med. Visse medlemsstater tilrådede dog at undlade at drikke opsamlet regnvand i perioden umiddelbart efter forureningen.

Jodindholdet i mælk er angivet i nedenstående tabel.

Radioaktiviteten i grønsager varierede kolossalt afhængigt af overfladestørrelserne. Bladrige grønsager såsom spinat og hovedsalat, som har den største overflade i forhold til vægten, udviste den største radioaktivitet pr. vægtenhed. Det afgørende for, om der foreligger oplysninger, er, om der dyrkes sådanne afgrøder, og hvilket udviklingsstadium de havde nået, idet hovedsalat i visse områder af Fællesskabet endnu ikke var udplantet på friland eller var meget lidt udviklet.

Det skal understreges, at de anførte oplysninger repræsenterer de højeste værdier, og at medlemsstaterne traf foranstaltninger, hvor dette var nødvendigt, alt afhængigt af størrelsen af den konstaterede radioaktivitet.

Konsummælk
 Forureningen er overalt angivet i Bq jod-131 pr. kg

	Dato	Max	Min	
Belgien	5/5	320	60	Disse tal er for gedemælk. Køerne var i stald på dette tidspunkt af året. Der målttes maksimumsværdier på 17 000 den 8.5, 1 000 den 11.5. og 500 den 21.5., men Forbundsrepublikken Tyskland indførte restriktioner, som ikke tillod markedsføring af mælken.
	12/5	70	20	
	19/5	20	10	
Danmark	8/5	39	0	
	11/5	34	0	
	12/5	21	0	
Tyskland	8/5	500	50	
	11/5	500	20	
	21/5	250	20	
Grækenland	12/5	400	100	
	19/5	175	—	
Frankrig	7/5	360	4	
	12/5	Gennemsn. 10		
	17/5	Gennemsn. 33		
Spanien	12/5	24	13	
	19/5	20	6	
Portugal	Mindre end 2 i hele perioden			
Irland	5/5	250	32	
	13/5	32	13	
	18/5	9	2	
Italien	5/5	400	250	
	12/5	200	120	
	19/5	100	30	
Luxembourg	5/5	250	91	
	12/5	Middelværdi	37	
	19/5	Middelværdi	16	
Nederlandene	6/5	Middelværdi	44	
	12/5	Middelværdi	28	
	14/5	Middelværdi	12	
Det Forenede Kongerige	5/5	280	4	
	12/5	170	0	
	19/5	28	0	

Jod-131 i spinat eller lignende bladrigge grønsager (I Bq/Kg)

	5-8 maj	11-13 maj	18-20 maj	Grønsag
Tyskland	100-25 000	100-10 000	100-10 000	Spinat
Luxembourg	890	430	16	Spinat
Nederlandene	600-1600	300	10	Spinat
Italien	1 200-4 000	500-1 200	140-400	Bladrigge grønsager
Frankrig	—	—	170-350	Bladrigge grønsager
Forenede Kongerige	0-895	1-99	9-41	Kål
Belgien	50-300	30-90	10-40	Hovedsalat
Grækenland	—	—	20-400	Bladrigge grønsager

Øvrige lande: Der var en meget lav eller ingen radioaktivitet i afgrøderne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 797/86
af Emmanuel Maffre-Bauge (COM — F)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(4. juli 1986)
(87/C 60/28)

Om: Undtagelsesvis destillation af bordvin

Der er i henhold til de gældende regler truffet afgørelse om undtagelsesvis destillation af bordvin for en mængde på 2 mio hektoliter, skønt fællesskabsbestemmelserne for vinsektoren tillader en mængde op til 5 mio hektoliter.

Er Kommissionen i overensstemmelse med forordningen rede til at øge mængden af bordvin, der skal anvendes til undtagelsesvis destillation, for derved at bidrage til en varig markedssanering og en stigning i producentprisen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(30. september 1986)

Den såkaldte støttestillation, der er fastsat i artikel 15 i Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, indgår i de interventionsforanstaltninger, der skal skabe ligevægt på markedet for bordvin.

Hver enkelt foranstaltning har sine egne karakteristika, bl.a. hvad angår den minimumspris, der skal betales producenterne. Den samlede mængde, som de enkelte foranstaltninger skal vedrøre, afhænger af, hvilken politik der skal føres i vinsektoren.

Siden aftalen på Det europæiske Råds møde i Dublin den 3. og 4. december 1984 er obligatorisk destillation af bordvin som omhandlet i artikel 41 i grundforordningen blevet et vigtigt for ikke at sige det vigtigste instrument til sanering af

markedet: denne destillation åbnes i begyndelsen af produktionsåret, såfremt der konstateres uligevægt på markedet. Opkøbsprisen for vin og den metode, der anvendes ved omfordeling mellem producenterne, er således, at det bliver uinteressant med høje udbytter.

Det har medført en stram politik, der ligeledes har bevirket en nedgang i de mængder, der destilleres under dyrere destillationsforanstaltninger såsom forebyggende destillation som omhandlet i artikel 11 og destillation med udnyttelsesgaranti som omhandlet i artikel 12a i grundforordningen.

I indeværende år er der foretaget destillation efter Kommissionens forordning (EØF) nr. 855/86 ⁽²⁾ af en samlet mængde på 7,5 mio hektoliter. Producenterne kan dog nedsætte deres forpligtelser med de mængder, som de allerede har destilleret i forbindelse med forebyggende destillation som omhandlet i artikel 11 i grundforordningen. Kommissionens tjenestegrene anslår, at disse mængder repræsenterer ca. 4,65 mio hektoliter, og at der således restere ca. 2,85 mio hektoliter til den egentlige obligatoriske destillation, og for den mængde modtager producenterne 50 % af orienteringsprisen.

Efter den nuværende ordning, der blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2144/82 ⁽³⁾, iværksættes der automatisk støttestillation, hvor producenterne opnår 82 % af orienteringsprisen, når der foretages obligatorisk destillation af bordvin som omhandlet i artikel 41 i grundforordningen.

Det ærede medlem må jo forstå, at det ikke er berettiget at iværksætte støttestillation for en mængde, der overstiger den egentlige obligatoriske destillation, når der som tidligere nævnt føres en stram politik.

⁽¹⁾ EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 80 af 25. 3. 1986, s. 24.

⁽³⁾ EFT nr. L 227 af 3. 8. 1982, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 813/86
af Anne-Marie Lizin (S — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
 (4. juli 1986)
 (87/C 60/29)

Om: Den belgiske nationalbanks forbehold over for udviklingen i den private anvendelse af ECU

Den belgiske nationalbank giver i sin bulletin nr. 4 udtryk for bekymring over udviklingen i den private anvendelse af ECU og går ind for ikke at fremme denne udvikling.

Mener Kommissionen ikke, at en sådan holdning er i modstrid med de igangværende bestræbelser på at fremme anvendelsen af denne europæiske valuta?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 924/86
af Marijke Van Hemeldonck (S — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
 (16. juli 1986)
 (87/C 60/30)

Om: Privatpersoners benyttelse af ECU/betalingsbalance BLØU

Har Kommissionen kendskab til den undersøgelse, som den belgiske nationalbank omtalte i sit sidste nummer af bankens »tidsskrift«, og hvori der blev givet udtryk for bekymring over uligevægten på BLØUs betalingsbalance, ved at indbyggerne i Belgien og Luxembourg i større omfang investerer i ECU (1,2 mia ECU), end de låner (0,3 mia ECU, tal fra sidst i september 1985)? Ifølge nationalbanken skal dette siden udgangen af 1981 have bevirket en nettokapitaludførsel på ca. 64 milliarder.

Hvilke midler foreslår Kommissionen for at afbøde virkningerne af denne uligevægt og for at undgå, at dette får myndighederne til at begrænse privatpersoners bredere anvendelse af ECU'en?

Samlet svar af Jacques Delors på skriftlige forespørgsler nr. 816/86 og 924/86
 (19. september 1986)

Formålet med den artikel om ECU'en, som er offentliggjort i den belgiske nationalbanks bulletin for april 1986, var, således som det blev anført i indledningen, at gøre rede for, hvordan den private anvendelse af ECU'en indvirker på

betalingsbalancen og pengepolitikken. For at trække linjerne skarpt op har forfatterne støttet deres ræsonnement på yderliggående hypoteser. F.eks. er der i analysen, som tager sit udgangspunkt i den tænkte situation, at ECU'en har erstattet EMS-landenes egne valutaer i alle pengepolitiske funktioner, medens de økonomiske og monetære myndigheder er forblevet nationale, lagt vægt på den mangel på kohærens, som kunne opstå, hvis harmoniseringen af de enkelte landes økonomiske politik ikke lykkedes.

Selve denne konklusions selvfølgelige karakter viser, at der er tale om en ren arbejdshypotese, da det næppe er sandsynligt eller overhovedet tænkeligt, at ECU'en kunne få en sådan betydning, at den afløser de nationale valutaer, uden at der sker en harmonisering af de enkelte landes økonomiske politik.

I øvrigt påpeger forfatterne, at uligevægten mellem lande og mellem tilgodehavender og forpligtelser i ECU, som skyldes forskellene i ECU'ens status i EFs medlemsstater, kan give anledning til pengepolitiske problemer. Men som direktøren for den belgiske nationalbank, hr. Godeaux, fremhævede i et interview i *Echo de la Bourse* (den 12. juni 1986), er der ikke tale om »at bremse ethvert initiativ på markedet«, men blot at undlade at fremme eller forværre den nuværende asymmetriske struktur. Hr. Godeaux mindede endvidere om, at det er vigtigt, at »borgerne og de ansvarlige klart indser, at en spontan udvikling ikke fritager os fra samvittighedsfuldt, forstandigt og harmonisk at skabe den europæiske integration, som vi ønsker«.

Kommissionen mener på sin side, at fjernelsen af uligevægten på ECU-markedet i BLØU forudsætter, at der i samtlige medlemsstater skabes lige muligheder for adgang til ECU-markedet, såvel for långiverne som for låntagerne. Helt konkret drejer det sig om at udbrede kendskabet til ECU i alle medlemsstaterne og at fjerne begrænsningerne i kapitalbevægelserne overalt, hvor de findes. Kommissionen bestræber sig på at nå dette mål, særlig inden for rammerne af programmet for liberalisering af kapitalbevægelserne.

I øvrigt har Kommissionen, samtidig med at den glæder sig over initiativerne på markedet, ved sine gentagne bestræbelser for at styrke EMS klart vist, at den fuldt ud tilslutter sig nationalbankdirektørens opfordring til at arbejde for en ansvarlig europæisk integration.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 825/86

af Richard Balfe (S — GB)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(10. juli 1986)

(87/C 60/31)

Om: Politiske samarbejds møder i Sydafrika

Vil formandskabets ambassadør i Sydafrika afholde politiske samarbejds møder i anden halvdel af 1986, og hvilke prioriterede lokale mål har formandskabet?

Svar

(23. januar 1987)

Ja. Sådanne møder er en fast bestanddel af Det politiske Samarbejde i hovedstæderne i de tredjelande, hvor De Tolv er repræsenteret. Drøftelserne drejer sig normalt hovedsagelig om den interne udvikling i landet og om De Tolvs politik over for det pågældende land.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 826/86

af Richard Balfe (S — GB)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(10. juli 1986)

(87/C 60/32)

Om: USAs leveringer af Stinger missiler til UNITA

I april blev der fra De forenede Stater til UNITA leveret avancerede Stinger missiler til fortsat anvendelse fra terroristernes side mod Angolas retmæssige regering.

Er ministrene klar over, at senator Dennis De Concini har fortalt kolleger, at Stinger er det »absolut bedst egnede våben for terrorister«, og at senator Robert Packwood har udtalt, at »intet fly og ingen lufthavn i den civiliserede verden vil være i sikkerhed, hvis de falder i de forkerte hænder«?

Finder udenrigsministrene, at den amerikanske administration optræder på ansvarlig vis, når den leverer disse våben til en erklæret gruppe af oprørere, der finansieres af Sydafrika?

Svar

(23. januar 1987)

Det særlige spørgsmål, som det ærede parlamentsmedlem rejser, har ikke været drøftet af De Tolvs udenrigsministre.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 827/86

af Richard Balfe (S — GB)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(10. juli 1986)

(87/C 60/33)

Om: Streng kontrol med Stinger missiler

I april måned fremsatte senator Dennis De Concini forslag til lovgivning om Stinger missiler, som ville »kræve, at præsidenten insisterer på samme strenge kontrol med missiler i oprøreres besiddelse som med missiler solgt til vore allierede«.

Støtter udenrigsministrene dette beskedne mål, og hvis de gør det, vil de da meddele det til den amerikanske regering?

Svar

(23. januar 1987)

Det ærede parlamentsmedlem henvises til det svar, der blev givet på medlemmets tidligere forespørgsel (nr. 826/86) ⁽¹⁾.⁽¹⁾ Se side 20 i denne Tidende.**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 834/86**

af Richard Cottrell (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. juli 1986)

(87/C 60/34)

Om: Ydelser til Grækenland fra de integrerede middelhavsprogrammer

Mener Kommissionen, at en måde til at overtale de græske myndigheder til at opfylde deres forpligtelser i henhold til Rom-traktaten, hvad angår indførelse af moms, ville være at gøre yderligere finansielle ydelser fra integrerede middelhavsprogrammer afhængige af konkret fremskridt i spørgsmålet om moms. Sagt på en klar måde, ikke flere

penge fra de integrerede middelhavsprogrammer før Athen indfører moms. Sådanne betingelser skulle kunne fremme tænkekraften på bemærkelsesværdig måde.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(25. september 1986)**

Som Kommissionen meddelte det ærede medlem i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 714/86 ⁽¹⁾, er den ikke i besiddelse af nogen oplysninger, som giver den anledning til tvivl om, hvorvidt det fælles momssystem træder i kraft i Grækenland fra 1. januar 1987, således som det er fastsat i Rådets direktiv af 16. juni 1986 ⁽²⁾. Følgelig har Kommissionen i øjeblikket ingen grund til at forsøge at overtale de græske myndigheder til at opfylde deres forpligtelser med hensyn til indførelsen af det fælles momssystem.

Kommissionen understreger i øvrigt, at størrelsen af fællesskabsbidraget til de integrerede middelhavsprogrammer ikke er betinget af modtagerlandenes gennemførelse af momssystemet, men af artikel 6, stk. 2, i forordningen vedrørende de integrerede middelhavsprogrammer, som indeholder en række selektive kriterier. Kommissionen mener tværtimod, at de integrerede middelhavsprogrammer, som har til formål at forbedre de socio-økonomiske strukturer i middelhavsområderne i EF-12, særlig i Grækenland, kunne bidrage til at skabe bedre vilkår for anvendelsen af momssystemet.

⁽¹⁾ EFT nr. C 277 af 3. 11. 1986, s. 55.

⁽²⁾ EFT nr. L 164 af 20. 6. 1986, s. 27.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 843/86
af Luc Beyer de Ryke (LDR — B)
til Rådet for De europæiske Fællesskaber
(10. juli 1986)
(87/C 60/35)**

Om: Fred i Latinamerika — Contadora-gruppen

Vil Rådet oplyse, hvad den mener om udskydelsen af undertegnelsen af det fredsdokument, som er udarbejdet af Contadora-gruppen.

Hvilke nye bestræbelser har Rådet til hensigt at gøre sig med henblik på at mindske spændingen i dette følsomme område, som Mellemamerika udgør?

**Svar ⁽¹⁾
(23. januar 1987)**

Som de gentagne gange har gjort det klart, støtter De Tolv en fredelig løsning på Mellemamerikas problemer på grundlag af Contadora-gruppens målsætninger. De mener, at det forestående ministermøde i februar 1987 i Guatemala vil give De Tolv yderligere lejlighed til klart at tilkendegive deres engagement i fredsprocessen i Mellemamerika, og de håber, at mødet vil kunne bidrage til at mindske spændingen og styrke demokratiet i området.

⁽¹⁾ Dette svar er givet af udenrigsministrene forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde, hvorunder dette anliggende hører.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 848/86
af Kenneth Collins (S — GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(10. juli 1986)
(87/C 60/36)**

Om: De mange leukæmi-tilfælde i Dounreay, Hunterston og Chapelcross-området

Har Kommissionen kendskab til den seneste rapport udgivet af informationsafdelingen under den skotske sundhedsstyrelse om de mange leukæmi-tilfælde i Dounreay, Hunterston og Chapelcross-området, og vil den oplyse, hvilket pres der kan udøves på de ansvarlige myndigheder for at få dem til omgående at gennemføre en dybtgående og omfattende undersøgelse af, om resultaterne i denne rapport holder stik? Mener Kommissionen, at det er tilfredsstillende, at Det forenede Kongeriges regering udskyder en indgående behandling af tallene?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Clinton Davis
(3. november 1986)**

Kommissionen har modtaget et eksemplar af den pågældende rapport, der indeholder oplysninger om de foreløbige resultater af en mulig geografisk og tidsmæssig ophobning af leukæmitilfælde blandt unge i næsten 900 postnummer-områder i Skotland inden for tre tidsperioder: 1968-1973, 1974-1978 samt 1979-1983. Analysen viser ikke nogen samlet statistisk fordeling af leukæmitilfælde på forskellige geografiske områder og tidsintervaller, der afviger fra det forventede mønster.

I rapporten behandles også forekomsten af leukæmitilfælde i zoner på 12,5 km radius rundt om de større kernekraftværker i Skotland, der for øjeblikket er i drift —

Dounreay, Chapelcross, Hunterston, samt ved flådebase-
ne i Rosyth og Holy Loch. Den høje forekomst af tilfælde i
Dounreay i perioden 1979-1983 skyldtes i henhold til
rapporten næppe tilfældige omstændigheder, skønt det
ikke kan udelukkes. Ved hjælp af andre definitioner, der
blev anvendt på de omkringliggende zoner, drog man i
rapporten lignende, skønt mindre tydelige konklusioner
vedrørende Hunterston for den samme periodes vedkom-
mende og for Rosyth for perioden 1974-1978. Forfatterne
erkender selv, at dette viser, hvorledes resultaterne kan
være afhængige af de geografiske opdelinger, der anvendes,
hvilket er et af de forhold, der nu er ved at blive undersøgt
nærmere. De data, der vedrører dødeligheden, er allerede
blevet opdateret i det omfang, det har været muligt, og det
er nu de analytiske metoder, der er ved at blive undersøgt.

Man er nået til den konklusion, at en yderligere undersøgel-
se af en eventuel årsagssammenhæng mellem leukæmitil-
fældene og tilstedeværelsen af kernekraftværker vil kræve
en statistisk sammenligning af forekomsten af leukæmitil-
fælde i zoner, i hvilke der befinder sig kernekraftværker,
med forekomsten af sådanne tilfælde i andre tilsvarende
områder. På grund af det forholdsvis ringe antal kerne-
kraftværker i Skotland vil undersøgelsen imidlertid højst
sandsynligvis også komme til at omfatte Det forenede
Kongerige.

Rapporten blev oprindeligt udarbejdet i forbindelse med
den offentlige undersøgelse i Dounreay, men den vil også
blive forelagt for landsudvalget for de medicinske aspekter
ved stråling i miljøet (U.K. Committee on the Medical
Aspects of Radiation in the Environment); sidstnævnte
udvalg vil også modtage resultaterne af tilsvarende
undersøgelser i Det forenede Kongerige, og vil derefter
træffe afgørelse om, hvilke yderligere undersøgelser, der
skal iværksættes.

Endelig henvises det ærede medlem til Kommissionens svar
på mundtlig forespørgsel H-72/86 fra Hugh McMahon, der
blev stillet i spørgetiden under Parlamentets mødeperiode i
september 1986 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ *Europa-Parlamentets forhandlinger*, nr. 342 (september 1986).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 864/86

af Johanna Maij-Weggen (PPE — NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. juli 1986)

(87/C 60/37)

Om: Nødvendigheden af en europæisk ordning for
tilbagekaldelse af produkter

1. Er Kommissionen orienteret om resultaterne af en
undersøgelse i Stichting Consument en Veiligheid (forbruger-
og sikkerhedsorganisation) og den europæiske
forbrugerkomite, hvoraf det fremgår, at forbrugere

regelmæssigt erhverver sig produkter, der ikke synes at
opfylde de sikkerhedskrav, som forbrugerne med rime-
lighed kan stille til produktet ⁽¹⁾, eller som er fastsat i de
forskellige medlemsstaters lovgivning?

2. Er det Kommissionens opfattelse, at det, til en
videreførelse af den nu igangsatte politik for gennemførelse
af et åbent, men også sikkert marked, er hensigtsmæssigt at
tilvejebringe en europæisk ordning som f.eks. et direktiv
om tilbagekaldelse af produkter?

3. Hvilke initiativer har Kommissionen i bekræftende
fald til hensigt at tage på dette område?

⁽¹⁾ Ved det engelske udtryk *product recall* forstås fabrikantens
eller importørens tilbagekaldelse af produkter fra forhandlerne
eller forbrugerne, såfremt de pågældende produkter indebærer
risici for forbrugerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Grigoris Varfis

(29. oktober 1986)

1. Kommissionen tillægger produktsikkerhed i forbindel-
se med forbrugsvarer allerstørste betydning, ligesom i
øvrigt også Rådet erkender, at produktsikkerhed må
prioriteres på lige fod med gennemførelsen af det indre
marked.

2. I en meddelelse om fremstød på det forbrugerpolitiske
område, der blev vedtaget af Rådet den 6. maj 1986, blev
det spørgsmål stillet, om det var hensigtsmæssigt på
fællesskabsplan at indføre en generel forpligtelse for
producenterne til at fremstille og markedsføre sikre
produkter, og i den til denne meddelelse vedlagte tidsplan
for udvidelsen af de foreslåede foranstaltninger forudses
det udtrykkeligt, at man allerede i 1986 skal fremlægge en
rapport vedrørende en sådan generel forpligtelse til at
markedsføre sikre produkter. Der er for øjeblikket
undersøgelser i gang vedrørende dette spørgsmål.

3. For kort tid siden blev der indført to systemer for
udveksling af oplysninger om farer i forbindelse med
anvendelse af forbrugsgoder (beslutning 84/133/EØF af
2. marts 1984 ⁽¹⁾) og om ulykker, der finder sted i hjemmet
og i fritiden (beslutning 86/138/EØF af 22. april 1986 ⁽²⁾);
Kommissionen er overbevist om, at der her er indført to
vigtige redskaber for gennemførelsen af en politik til
fremme af produktsikkerheden, men er dog også klar over,
at en simpel udveksling eller indsamling af oplysninger ikke
er tilstrækkelig.

På grundlag af de ovennævnte undersøgelser og overvejel-
ser skulle man kunne vurdere, i hvilket omfang det er
muligt at gå videre på fællesskabsplan — bl.a. under
hensyntagen til de eksisterende nationale lovgivninger
vedrørende produktsikkerhed og gennemførelsen af direk-
tivet om produktansvar, der allerede blev vedtaget af Rådet
den 25. juli 1985 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 70 af 13. 3. 1984.

⁽²⁾ EFT nr. L 109 af 26. 4. 1986.

⁽³⁾ EFT nr. L 210 af 7. 8. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 865/86
af Marijke Van Hemeldonck (S — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
 (10. juli 1986)
 (87/C 60/38)

Om: Forhøjelse af gebyrerne på eurochecks

Er Kommissionen bekendt med, at det gebyr, som trassenten af en eurocheck skal betale, er blevet hævet fra 1,25 % til 1,60 %.

Er denne forhøjelse blevet anmeldt til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i beslutningen af 10. december 1984 om uniforme eurochecks ⁽¹⁾?

Hvad er Kommissionens holdning til denne forhøjelses forenelighed med traktatens konkurrenceregler?

Er det Kommissionens opfattelse, at eurocheck-aftalen (som er en frivillig aftale) tidligere blev anvendt på behørig vis og navnlig med hensyn til overholdelse af maksimumsprocentsatsen (på 1,25 %) og underretning af brugerne om det opkrævede gebyr og andre omkostninger?

Kan Kommissionen give en oversigt over samtlige omkostninger, som i de forskellige medlemsstater er forbundet med udskrivningen af eurochecks og brugen af udenlandske pengeautomater?

⁽¹⁾ EFT nr. L 35 af 7. 2. 1985, s. 52. Kommissionens beslutning af 10. december 1985 om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85 (IV/30.717 — uniforme eurochecks).

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Sutherland
 (25. september 1986)

I overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i Kommissionens beslutning af 10. december 1984 vedrørende uniforme eurochecks er Kommissionen blevet underrettet om forhøjelsen pr. 1. juni 1986 fra 1,25 til 1,60 % af et ensartede gebyr, som tilkommer den indløsende bank, såfremt en uniform eurocheck er udstedt i et andet lands lokale valuta.

Dette nye beløb er fastsat ved en aftale mellem medlemmerne af »Eurocheque International«, hvoraf enkelt ønskede en forhøjelse, der var væsentlig større end den, der blev besluttet. Anvendelsen af eurochecks er nemlig ulige fordelt mellem landene, idet turiststrømmen er væsentlig stærkere fra Nordeuropa til Sydeuropa. Dette medfører en forøgelse af omkostningerne for de — overvejende indløsende — banker i de mest turistprægede lande. En forhøjelse af gebyret har i praksis vist sig nødvendig, for at eurocheck-systemet kan fungere tilfredsstillende, idet der må tages hensyn til denne spredning i de faktiske omkostninger, som det hidtidige gebyr ikke har været tilstrækkeligt til at dække.

Kommissionen har ikke modtaget klager vedrørende anvendelsen af beslutningen af 10. december 1984. Den har dog set sig nødsaget til at forelægge sine synspunkter for »Eurocheque International« med henblik på en bedre anvendelse af aftalen.

Kommissionen er ikke i besiddelse af oplysninger om det samlede beløb, der opkræves i medlemsstaterne. Med hensyn til seddelautomaterne har den dog bemærket, at det ensartede gebyr ikke er blevet forhøjet, men fortsat svarer til 1,25 %.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 868/86
af Aldo Bonaccini (COM — I)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
 (10. juli 1986)
 (87/C 60/39)

Om: Lån i henhold til art. 54 i EKSF-traktaten

Kan Kommissionen nøjagtigt anføre, om ansøgningen om lån af 19. september 1984 fra Acciaieria e Ferriera P. Stramezzi di Crema SpA til installering af et strengstøbningsanlæg til en forventet udgift på 4 mia lire er imødekommet? Hvis dette er tilfældet, hvornår er lånet da ydet, og hvor meget andrager det?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
 (3. november 1986)

I henhold til EKSF-traktatens artikel 54, stk. 3, forelagde jern- og stålvirksomheden P. Stramezzi di Crema SpA den 1. oktober 1984 Kommissionen et investeringsprogram vedrørende installering af et strengstøbningsanlæg. Kommissionen afgav positiv udtalelse om dette program den 20. december 1984.

Som følge af denne udtalelse kunne Kommissionen behandle ansøgningen om lån til delvis finansiering af dette projekt, og den besluttede den 1. juli 1985 at yde ovennævnte virksomhed et lån af en størrelsesorden, der falder inden for de normale grænser for EKSF-lån.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 879/86

af Roland Blum (LDR — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. juli 1986)

(87/C 60/40)

Om: Tab for turisterhvervene som følge af aflysninger fra De forenede Stater

Hvorledes har Kommissionen tænkt sig at reagere over for De forenede Staters regering, efter at et stort antal amerikanske turister har aflyst deres ophold i EFs medlemsstater?

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen til hensigt at træffe for at hjælpe de ansatte i turisterhvervene i betragtning af de alvorlige tab, som hotelejere, restauratører og rejsearrangører, navnlig i Sydfrankrig, lider som følge af denne situation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Carlo Ripa di Meana

(14. november 1986)

De aflysninger, som det ærede medlem nævner, er motiveret af en overdreven reaktion fra den amerikanske offentligheds side på terroristaktionerne i Europa og af følgerne for miljøet af ulykken i Tjernobyl. Eftersom disse faktorer ikke på nogen måde skyldes lovgivningsmæssige eller administrative handlinger fra den amerikanske regerings side, ville henvendelser til denne næppe være rimelige.

I øvrigt bidrager faldet i dollarkursen ligeledes til, at amerikanske turister ikke besøger Europa i øjeblikket.

Kommissionen er, som den allerede har sagt ved flere lejligheder, bekymret over det problem, som det ærede medlem rejser. Den mener specielt, at det ville være nyttigt at sætte alt ind på at opnå en forbedring af situationen allerede fra efteråret. Det må specielt erindres, at den amerikanske turist besøger flere europæiske lande i løbet af en enkelt rejse. Det må således være på europæisk niveau og ved fælles kampagner, at man på ny bør gøre rejsemålet Europa tiltrækkende.

Med henblik herpå har Kommissionen allerede taget kontakt med European Travel Commission (ETC), som er en organisation omfattende 23 lande i Vesteuropa, og hvis formål er fremme af den europæiske turisme i tredjelande, således at man kan opnå et samarbejde om generobringen af det amerikanske marked.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 890/86

af Thomas Raftery (PPE — IRL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. juli 1986)

(87/C 60/41)

Om: Støtte til Irland efter den irsk-engelske aftale

Kan Kommissionen redegøre for, hvilken yderligere støtte der stilles til rådighed fra Fællesskabets midler til både Nord- og Sydirlan efter indgåelsen af den irsk-engelske aftale, og hvorledes man agter at bruge disse penge?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Grigorios Varfis

(28. oktober 1986)

Kommissionen har gennem sin formand fremhævet betydningen af den engelsk-irske aftale for Nordirlands befolkning, for forholdet mellem befolkningerne i de to EF-medlemsstater og for Fællesskabet som helhed. Den har endvidere på ny bekræftet sit engagement for at fremme freden, den økonomiske og sociale udvikling i Nordirland og det grænseoverskridende samarbejde.

Kommissionen har haft drøftelser og kontakter med den britiske og irske regering vedrørende mulighederne for at yde en øget støtte fra Fællesskabets strukturfonde til dette område. Disse drøftelser er imidlertid endnu ikke afsluttet, og det er ikke muligt at udtale sig om, hvad resultatet vil blive.

Kommissionen vil fortsat udnytte fondene så meget, som det er muligt, og er parat til at undersøge alle forslag om, hvorledes Fællesskabet kan yde et større bidrag til Nordirland og Irland.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 903/86

af Willy Vernimmen (S — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. juli 1986)

(87/C 60/42)

Om: Særlig, forhøjet eksportstøtte til smør

Som led i foranstaltningerne til at blive af med de enorme landbrugsoverskud på verdensmarkedet har EF-Kommissionen besluttet, at den vil stimulere eksporten af smør, skummetmælkspulver og korn ekstra ved hjælp af en forhøjet restitution.

1. Kan Kommissionen i den forbindelse give os en udførlig liste over de forskellige lande, der kommer i betragtning ved eksport med forhøjet støtte?
2. Kan Kommissionen endvidere give meddelelse om, hvorvidt den har, eller ikke har, truffet afgørelse om ikke længere at give ekstra støtte til eksport af europæisk smør til Libyen (afskaffelse af den særlige, forhøjede eksportstøtte)?
3. Hvis det er tilfældet, hvornår blev denne afgørelse truffet? Drejer det sig her om en definitiv afgørelse eller ej?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(15. oktober 1986)

Som svar på det ærede medlems forespørgsel vil Kommissionen gerne påpege, at fastsættelsen af restitutioner først og fremmest skal sikre, at produkter med fællesskabsoprindelse er konkurrencedygtige. I den forbindelse må der tages særligt hensyn til den virkning, som faldet i dollarens værdi har haft på verdensmarkedspriserne.

I princippet er en restitution udgørende et givet beløb gyldig for alle destinationer. Udførsel af smør til Libyen er underkastet samme betingelser som udførsel til ethvert andet land, hvormed forbindelserne er af rent handelsmæssig art.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 929/86
af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (ARC — D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(16. juli 1986)
(87/C 60/43)

Om: Eventuelle årsager til flere tilfælde af kræft blandt medarbejdere ved Pasteur-instituttet i Paris

Ifølge senere tids presseforlydender har fire forskere i afdelingen genbiologi i Pasteur-instituttet fået kræft. To af dem er allerede døde. Alle fire har arbejdet med radioaktive og kræftfremkaldende stoffer.

1. Hvad har de fire forskere beskæftiget sig med?
2. Med hvilke stoffer havde de at gøre?
3. Er deres sygdom anerkendt som erhvervs sygdom?
4. Vil de fire forskeres projekter blive fortsat?
5. I bekræftende fald — findes der nye sikkerhedsforanstaltninger på arbejdspladserne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(14. november 1986)

Kommissionen ligger ikke inde med andre oplysninger end dem, som det ærede medlem har anført.

Kommissionen kan forstå, at der er blevet nedsat en undersøgelseskommission, som har til opgave at undersøge årsagerne til, at de fire forskere blev ramt af kræft. Undersøgelseskommissionens resultater foreligger endnu ikke.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 931/86
af Anne-Marie Lizin (S — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(16. juli 1986)
(87/C 60/44)

Om: Ikke-overholdelse af aftale på distributionsområdet

I begyndelsen af 1986 forpligtede selskabet Mattel Toys Italie sig til inden udgangen af juli at levere det belgiske import-eksportselskab SPRL Thonnard visse artikler, der skulle bruges i det nye skoleår.

Med henblik herpå leverede Mattel Toys Italie i øvrigt vareprøver til Thonnard til et beløb af 3 866 617 lire.

På grundlag af denne aftale forpligtede Thonnardselskabet sig til at levere visse varer og har modtaget ordrer for over 3 mio belgiske francs.

I slutningen af marts underrettede Mattel Toys Italie sin belgiske kunde om, at det efter et møde mellem Benelux-koncessionshaverne var blevet det forbudt at opfylde sine forpligtelser og yde de aftalte leverancer.

Dette forhold vil få alvorlige følger for både Thonnardselskabet og hundredevis af småhandlende, som at tidsmæssige grunde ikke kan skaffe forsyninger andetsteds og tilfredsstillende efterspørgslen fra kunderne i forbindelse med det nye skoleår.

Vil Kommissionen tage stilling til denne praksis og oplyse, om den har kompetence til hurtigt at løse dette alvorlige problem for denne belgiske økonomiske sektor, og om denne praksis ikke er i modstrid med forordning (EØF) nr. 1983/83 (1)?

(1) EFT nr. L 173 af 30. 6. 1983, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Peter Sutherland***(24. september 1986)*

Den af det ærede medlem omtalte sag har været forelagt Kommissionen i begyndelsen af juli måned 1986.

Kommissionen iværksatte øjeblikkeligt en undersøgelse af sagen for at konstatere, hvorvidt selskabet Mattel Toys Italie's handlemåde var i strid med EØF-traktatens konkurrenceregler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 937/86**af José Barros Moura (COM — P)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(16. juli 1986)**(87/C 60/45)*

Om: Særlig afgift på forbruget af alkoholholdige drikkevarer

Portugal indførte med lov nr. 342/85 som ændret ved paragraf 7 i lov nr. 3/86 af 7. februar en særlig afgift på forbruget af alkoholholdige drikkevarer, herunder gammel eller behandlet aguardente (druebrændevin) (afgiftssats 66 %) og likør (afgiftssats 45,5 %). Samtidig hermed reduceredes afgiften på whisky, som i bund og grund er et importeret produkt.

Denne foranstaltning er alvorlig for den nationale produktion.

Frankrig og Italien har som bekendt i et lignende tilfælde truffet foranstaltninger til beskyttelse af den nationale produktion, hvilket Domstolen har behandlet.

På baggrund heraf bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

1. Hvilke følger får Domstolens dom for Frankrig og Italien?
2. Hvorledes er situationen i disse lande efter Domstolens dom?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af lord Cockfield***(13. november 1986)*

I henhold til de portugisiske bestemmelser, som det ærede medlem omtalte, er de produkter, han nævnte, pålagt samme interne afgiftssats (350 escudos pr. liter ren alkohol).

Der vil fortsat i overgangsperioden være høje værditoldsatser for alkoholholdige drikkevarer importeret fra andre medlemsstater, men disse afgifter vil gradvis blive reduceret i overgangsperioden, og de betales naturligvis ikke af varer med oprindelse i Portugal. For så vidt angår de særlige punkter, der blev rejst i spørgsmålet,

1. antages det, at de domstolsafgørelser, som det ærede medlem henviser til, er de i sag nr. 168/78 (Kommissionen mod Frankrig) ⁽¹⁾ og sag nr. 169/78 (Kommissionen mod Italien) ⁽²⁾ omtalte.

I disse tilfælde fastslog Domstolen nemlig, at al spiritus, for så vidt angår EØF-traktatens artikel 95, var enten lignende eller konkurrerende produkter, og at begge afsnit i artiklen krævede samme fremgangsmåde — det fra andre medlemsstater indførte produkt kunne ikke pålægges en højere afgift end det lignende eller konkurrerende indenlandske produkt.

2. ændrede Frankrig og Italien deres nationale lovgivning for at efterkomme Domstolens afgørelser.

⁽¹⁾ Domstolens afgørelser 1980, s. 347.

⁽²⁾ Domstolens afgørelser 1980, s. 385.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 988/86**af Richard Cottrell (ED — GB)****til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde***(23. juli 1986)**(87/C 60/46)*

Om: Spanske enklaver i Marokko

Den spanske regering er åbenbart ikke indstillet på at gå med til, at Marokko får enklaverne Ceuta og Melilla tilbage.

Er der efter ministrenes opfattelse en selvmodsigelse mellem denne holdning og Spaniens krav vedrørende det britiske territorium i Gibraltar?

Hvilken holdning indtager ministrene til dette spørgsmål?

Svar*(23. januar 1987)*

Det spørgsmål, som det ærede medlem rejser, er ikke blevet drøftet inden for Det europæiske politiske Samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1018/86

af Domènec Romera I Alcazar (ED — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(23. juli 1986)

(87/C 60/47)

Om: De økonomiske følger af strejker i EF-landene

Alle kender kun alt for godt de problemer, der opstår i forbindelse med strejker, idet de især rammer den økonomiske struktur i mange virksomheder og følgelig også det land, hvor strejkerne finder sted.

Det er lige så sikkert, at en virksomhedsleder, når han skal tage nye initiativer inden for industri, handel og servicesektoren, med særlig interesse følger udviklingen med hensyn til arbejdskonflikter i de områder, hvor han ønsker at virke, idet dette er en af de faktorer, han må tage med i betragtning, når han skal træffe sine afgørelser.

Kan Kommissionen oplyse, i hvor høj grad strejker har haft indflydelse på bruttonationalproduktet i procent i hvert EF-land i 1985, og hvorledes tendenserne har været i hvert land i de seneste tre eller fire år?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Alois Pfeiffer

(10. november 1986)

Kommissionen har hverken en økonometrisk model eller nogen som helst opgivelser, der kunne gøre det muligt for den at foretage et skøn over strejkernes virkning på de enkelte medlemsstaters interne bruttoprodukt.

De eneste foreliggende oplysninger vedrørende strejker er de årlige oversigter, der angiver antallet af tabte arbejdsdage i medfør af arbejdskonflikter (strejker og af og til lockuoter). Disse oversigter er ufuldstændige eller ikke-eksisterende i visse lande og kan ikke sammenlignes med hensyn til definitioner og fordeling på virksomhedsområder; de foreligger for tidsrummet 1975-1984 i Eurostat-publikationen kaldet »Beskæftigelse og arbejdsløshed — 1986«. Ingen tendens fremgår af disse oversigter bortset fra store variationer i henseende til tid.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1022/86

af Victor Arbeloa Muru (S — E)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(23. juli 1986)

(87/C 60/48)

Om: Manglende ratifikation af Europarådets konvention om udlevering

Hvilke EF-lande har endnu ikke ratificeret Europarådets konvention om udlevering, og hvilke grunde har de anført for ikke at have gjort det?

Svar ⁽¹⁾

(28. januar 1987)

De tre medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret Europarådets konvention om udlevering (Belgien, Portugal, Det forenede Kongerige) overvejer alle muligheden af en ratifikation. Portugal venter med at ratificere, til den relevante lovgivning er blevet indført. I Det forenede Kongeriges parlament arbejdes der for tiden med lovbestemmelser, som, hvis de indføres, vil gøre det muligt for landet at ratificere konventionen. Belgien har ikke set sig i stand til at ratificere konventionen på grund af det store antal forbehold vedrørende substansspørgsmål, som flere af de kontraherende parter i konventionen, har taget.

⁽¹⁾ Dette svar er givet af udenrigsministrene forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde, hvorunder dette anliggende hører.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1050/86

af Terence Pitt (S — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(31. juli 1986)

(87/C 60/49)

Om: Kontrol med ISPRA's regnskaber

Kan Kommissionen i forbindelse med anvendelsen af bevillingerne til det fælles forskningscenter i Ispra angive antallet af samtlige overførsler mellem budgetposterne, de berørte sektorer og de pågældende tal for regnskabsårene 1983, 1984 og 1985?

Kan Kommissionen bekræfte, at den pågældende administration ved disse overførsler fuldt ud har respekteret fællesskabsrettens ånd og bogstav?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes
(21. november 1986)

1. Forvaltningen af bevillingerne i forskningsanlæggene under FFC afviger fundamentalt fra forvaltningen af de fleste andre dele af fællesskabsbudgettet og kan i virkeligheden sammenlignes med forvaltningen af industri-virksomheder. Overførslerne bør analyseres på denne baggrund.

Der må sondres mellem forvaltningsregnskabet og budgetregnskabet.

- det første omfatter og viser alle finanstransaktionerne inden for rammerne af finansplanen, hvor bevillingsbevægelser i forbindelse med den daglige rutine finder sted; dette regnskab vedrører ikke det lovregulerede plan;
  - det andet udgør det plan, hvor bevillingsoverførslerne er sammenlægninger af de ovennævnte mangfoldige bevægelser; der er her tale om periodiske transaktioner.
2. Anlægget i Ispra har foretaget følgende overførsler i 1983, 1984 og 1985:

År	Overførsler af forpligtelsesbevillinger	Overførsler af betalingsbevillinger	Overførsler af forpligtelses- og betalingsbevillinger	I alt
1983	2	5	4	11
1984	1	3	8	12
1985	4	8	2	14

De finansielle konsekvenser af bevillingsoverførslerne vedrørende FFC-programmet vises i tabeller, der sendes direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

3. Overførslerne foretages i overensstemmelse med den gældende finansforordning. Kommissionen er imidlertid klar over, at der er visse fortolkningsproblemer med hensyn til denne forordning, og har derfor foreslået en ændring heraf, der for øjeblikket behandles i Rådet og Parlamentet, og som tager sigte på at øge budgetgennemsigtigheden.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1060/86

af Winifred Ewing (RDE — GB)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskab
medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske
Samarbejde

(31. juli 1986)

(87/C 60/50)

Svar

(23. januar 1987)

Udenrigsministrene har ikke drøftet dette spørgsmål inden for de seneste måneder.

Om: Namibia og SWAPOs aktiviteter

Er ministrene bekendt med SWAPOs aktiviteter, navnlig på namibisk område, og de klare brud på menneskerettighederne i forbindelse hermed, herunder drab, tortur, uhæmmet fængsling, rå, umenneskelig og nedværdigende behandling af indsatte, samt forsvindinger?

Hvor ofte har ministrene i løbet af de seneste seks måneder drøftet situationen i Namibia og SWAPOs aktiviteter?

Hvilke samordnede skridt har ministrene i Det politiske Samarbejde taget for at afhjælpe denne situation?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1089/86

af Luc Beyer de Ryke (LDR — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 60/51)

Om: Principaftale mellem USA og De europæiske Fællesskaber om stål

EF og USA er nået til enighed om en principaftale om løsning af deres stålkonflikt.

I henhold til den nye aftale kan De europæiske Fællesskaber eksportere i alt 800 000 tons halvforarbejdede stålproduk-

ter til De forenede Stater i indeværende år. Dette tal vil i 1989 nå op på 870 000 tons.

Til gengæld har De europæiske Fællesskaber accepteret at fjerne importrestriktionerne for gødningsstoffer og animalsk fedt.

For hvilke typer produkter har disse restriktioner været gældende?

Hvad er den økonomiske betydning for de berørte erhvervssektorer og virksomheder af disse typer produkter på eksportmarkederne?

Hvornår regner Kommissionen med at opnå medlemsstaternes tilslutning til eksportkontingenterne for stål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Willy De Clercq
(12. december 1986)

Fællesskabet og USA har indgået en aftale vedrørende Fællesskabets eksport af halvfabrikata af stål, hvormed den konflikt, der opstod ved USA's beslutning om at begrænse importen af disse produkter fra Fællesskabet til 400 000 tons pr. år fra den 1. januar 1986, blev løst.

Som modtræk mod de amerikanske foranstaltninger havde Fællesskabet begrænset importen af følgende varer fra USA med virkning fra den 15. februar 1986 ⁽¹⁾:

Varebeskrivelse

Talg af hornkvæg, får eller geder, rå eller udmeltet eller ekstraheret med opløsningsmidler (herunder premier jus) til industriel anvendelse, bortset fra fremstilling af næringsmidler (FTT pos. 15.02 A)

Monoammonium- og diammoniumorthophosphater, også sammenblandede (FTT pos. 31.05 A II)

Papir og pap, bleget, imprægneret eller belagt med plast, af vægt 160 g og derover pr. m² (FTT pos. 48.07 ex C)

Aftalen og Fællesskabets ophævelse af gengældelsesforanstaltningerne trådte i kraft den 15. december 1986. Kommissionen forventer ikke, at ophævelsen af disse foranstaltninger får nogen negative virkninger på de berørte erhvervsgrænses eksportmarkeder.

⁽¹⁾ EFT nr. L 30 af 5. 2. 1986, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1091/86

af Luc Beyer de Ryke (LDR — B)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde

(2. september 1986)

(87/C 60/52)

Om: EFs holdning til pressefriheden i Nicaragua

Nicaraguas regering beordrede den 25. juni 1986 oppositionsavisen *La Prensa* lukket på ubestemt tid.

Hvad er udenrigsministrenes reaktion på denne afgørelse, som er en overtrædelse af de fundamentale rettigheder og de demokratiske frihedsrettigheder?

Svar

(23. januar 1987)

Det ærede parlamentsmedlem henvises til det svar, der blev givet på skriftlig forespørgsel nr. 1116/86 ⁽¹⁾ fra hr. Perinat Elio.

⁽¹⁾ EFT nr. C 54 af 2. 3. 1987, s. 43.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1102/86

af James Elles (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 60/53)

Om: Finansielt bidrag til Europarådet

1. Hvor stort var Kommissionens finansielle bidrag til det kollokvium, Europarådet afholdt i begyndelsen af juni om »Demokrati og demokratisering, en dialog mellem Europa og Latinamerika«?

2. Hvilke andre bidrag har Kommissionen ydet Europarådet til dets drift siden 1. januar 1985? Er dette en praksis, som Kommissionen agter at følge på regelmæssig basis?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Claude Cheysson

(13. oktober 1986)

1. Kommissionen har ikke betalt noget finansielt bidrag til Europarådet til det kollokvium om »Demokrati og

demokratisering, en dialog mellem Europa og Latinamerika», der blev afholdt i Strasbourg i juni 1986.

2. Ifølge nuværende aftaler og praksis vedrørende samarbejdet mellem Fællesskabet og Europarådet kan Fællesskabet ikke direkte deltage i finansieringen af Europarådets aktiviteter. Ikke desto mindre gennemfører de to organisationer fælles foranstaltninger og har siden 1985 sammen undersøgt projekter, der kan gennemføres i fællesskab.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1108/86

af George Cryer (S — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 60/54)

Om: Omkostningerne til oplagring af fødevarer

Hvor store var omkostningerne i 1985 og i 1986 (de seneste tal) til Kommissionens eller interventionsorganernes oplagring af fødevarer i alle medlemsstaterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(14. november 1986)

De udgifter, som EUGFL, garantisektionen, har til oplagring af landbrugsprodukter, vedrører oplagrings- og finansieringsudgifter og androg 1 348,6 mio ECU i 1985. For 1986 er der på Fællesskabets budget afsat bevillinger på 1 489 mio ECU til dette formål.

Ud over de egentlige oplagringsudgifter finansierer EUGFL forskellen mellem opkøbspriserne og salgspriserne for de afsatte produkter. Denne forskel beløb sig i 1985 til 2 194 mio ECU. Dette beløb omfatter en finansiell nedskrivning ved udgangen af regnskabsåret på 434 mio ECU. På 1986-budgettet er der afsat bevillinger på 1 634 mio ECU til prisforskellen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1125/86

af Andoni Monforte Arregui (PPE — E)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 60/55)

Om: Dobbelt betaling af moms for taxier, der kører ud af Spanien (Irun)

Taxier, der kører ud af Spanien, skal ved grænsen betale et moms-beløb, hvilket betyder, at de to gange betaler moms (dels i Spanien og dels i Frankrig), hvilket igen er en hindring for den frie bevægelighed, for slet ikke at tale om det tidsspild, der især opstår i sommertrafikken.

Mener Kommissionen, at denne dobbeltbeskatning af moms er i overensstemmelse med fællesskabsretten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Lord Cockfield

(17. november 1986)

I princippet skulle bestemmelserne i artikel 9, stk. 2, litra b), i sjette momsdirektiv (77/388/EØF) ⁽¹⁾, der er gennemført i den spanske og den franske lovgivning, og som fastsætter, at »leveringsstedet for transportydelser er det sted, hvor transporten finder sted, idet der tages hensyn til tilbagelagte strækninger«, ikke kunne give anledning til dobbeltbeskatning, eftersom hver medlemsstat har ret til at kræve moms af den strækning, der tilbagelægges inden for dens område.

Dette kan — som i det af det ærede medlem nævnte tilfælde — ganske rigtigt føre til formaliteter ved grænserne, og Kommissionen er i øjeblikket i færd med at undersøge mulighederne for at bedre denne situation.

⁽¹⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1126/86

af José Álvarez de Eulate Peñaranda (ED — E)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 60/56)

Om: Terminologi for underentrepriser

Ved underentrepriser inden for Det europæiske Fællesskab opstår der store vanskeligheder på grund af den forskellige terminologi i EFs forskellige sprog for hovedelementerne i de aftaler, der indgås mellem entreprenører og producenter.

I denne forbindelse gør Kommissionen et påskønnelsesværdigt arbejde ved gennem sit kontor for virksomhedssamarbejde at udarbejde meget værdifulde terminologier for de forskellige sektorer.

Kan Kommissionen ikke desto mindre og med henblik på at klarlægge den nuværende situation med hensyn til det arbejde, der allerede er udført, oplyse, hvor langt man er nået med udarbejdelsen af terminologier for de nævnte sektorer, hvilke fremtidsplaner den har, under hvilken form disse terminologier udgives, og om den har opstillet en langfristet politik på dette område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Abel Matutes

(11. november 1986)

Kommissionen takker det ærede medlem for den interesse, han viser publikationen »Terminologi for underentrepriser«.

I 1984 udkom:

- anden udgave af »Terminologi for underentrepriser — metalsektoren«, og
- den reviderede udgave af »Terminologi for underentrepriser — plast- og gummisektoren«.

I øjeblikket arbejdes der på udgivelsen af en »Terminologi for underentrepriser — den elektroniske sektor«.

For så vidt angår fremtidige arbejder på området, er det besluttet at udarbejde følgende nomenklaturer: elektrisk konstruktion, industrielle tjenesteydelser og træ/afledte produkter.

Disse terminologier udsendes af Kontoret for De europæiske Fællesskabers officielle Publikationer på ni sprog, format DIN A4. Publikationerne om metalsektoren og om plaststoffer og gummi omfatter hhv. 567 og 473 sider.

På området »Terminologi for underentrepriser« er det Kommissionens politik at støtte sig på de behov, som viser sig i medlemsstaterne.

Således hviler beslutningen om udarbejdelsen af terminologierne under punkt 2 på enighed mellem regerings eksperterne i medlemsstaterne med hensyn til underentrepriser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1127/86
af José Álvarez de Eulate Peñaranda (ED — E)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 60/57)

Om: Livsforsikringer i ECU

Det er EFs mål at fremme privates brug af ECU i medlemsstaterne; brugen af ECU er steget betydeligt inden for forsikringsbranchen, især for så vidt angår livsforsikringer, der i stadig højere grad afsluttes i ECU.

Set fra forsikringstagerens synspunkt er dette en klar fordel på grund af den stabilitet, en forsikring i ECU har igennem tiderne med permanent mulighed for at blive omvekslet til national valuta. Også forsikringsselskaberne nyder i det langs løb godt af en bedre rentabilitet på grund af de gunstige omvekslingsvilkår for ECU.

Mener Kommissionen derfor ikke, at det ville være ønskeligt at anbefale både forsikringstagere og forsikringsselskaber i EF i stadig højere grad at anvende ECU ved afslutning af livsforsikringskontrakter, idet dette foruden at være til stor fordel for begge parter også vil vænne dem til at bruge ECU?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af lord Cockfield

(24. oktober 1986)

Såvidt det er Kommissionen bekendt indgås der i Italien, Frankrig, Nederlandene og Luxembourg livsforsikrings- og opsparingskontrakter, der lyder på ECU.

En sådan anvendelse af ECU, der som påpeget af det ærede medlem har den fordel, at den giver en mere langsigtet stabilitet på grund af anvendelsen af en valutakurv, kan også være attraktiv for dem, der ønsker at beskytte sig mod kursrisikoen eller det udsving i renten, der kan være tale om, dersom der kun anvendes én valuta.

Kommissionen ønsker at fremme brugen af ECU og støtter ethvert initiativ i så henseende. Den hilser det velkomment, at forsikringskontrakter nu kan indgås i ECU, men det tilkommer dog ikke Kommissionen at fremkomme med en henstilling på dette område; det er op til de kontraherende parter at tage stilling til, hvorvidt denne nye valuta er velegnet med henblik på deres specifikke behov.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1128/86
af José Álvarez de Eulate Peñaranda (ED — E)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. september 1986)
(87/C 60/58)

Om: Fremme af indkøbscentraler for små og mellemstore virksomheder i EF

Foruden den traditionelle betydning, som finansieringsfaktoren har for den normale udvikling af de små og mellemstore virksomheder, viser det sig tydeligere og tydeligere, at en mindskelse af de kraftige svingninger i priserne på de råvarer, virksomhederne har brug for til gennemførelse af deres særlige aktiviteter, er af afgørende betydning for deres eksistens.

Det er derfor nødvendigt, at disse EF-virksomheder kan skaffe sig disse råvarer til lavere priser, og at priserne på dem bliver mere stabile. Dette mål ville betydeligt lettere kunne nås, dersom der blev oprettet indkøbscentraler, som ved at købe råvarerne til en gros-priser ville gavne de små og mellemstore virksomheder, der derved ville få bedre indkøbsbetingelser.

Hvilke midler mener Kommissionen ville være nødvendige for, at der med henblik på at sanere og styrke de små og mellemstore virksomheder i EF kunne oprettes sådanne indkøbscentraler gennem aftaler mellem virksomheds-sammenslutninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(17. november 1986)

Kommissionen har med interesse noteret sig det ærede medlems forslag om at oprette indkøbscentraler for råvarer til fordel for de små og mellemstore virksomheder.

På grund af antallet af de små og mellemstore virksomheder i Fællesskabet, nemlig ca. 5 mio, og de utallige former for råvarer (art, specifikaktion, forarbejdningsgrad osv.) er det næppe muligt at forestille sig et centraliseret system på EF-niveau.

Derimod vil det være nyttigt med regionale indkøbscentraler rettet mod små og mellemstore virksomheder, der har mere eller mindre identiske behov.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1135/86
af François Roelants du Vivier (ARC — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. september 1986)
(87/C 60/59)

Om: Kernekraftværk i Ignalina

1. Er det korrekt, at USSR er i færd med at opføre et kernekraftværk i Ignalina — 250 km fra den polske grænse — med en kapacitet på 6 000 megawatt, dvs. 50 % mere end kernekraftværket i Tjernobyl, og at det skal udstyres med den samme type grafitreaktor som i Tjernobyl?

2. Har Kommissionen taget eller påtænker den at tage initiativer med henblik på at garantere den europæiske befolknings sikkerhed vis-a-vis kernekraftværket i Ignalina?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Nicolas Mosar
(18. november 1986)

1. Kommissionen råder ikke over særlige informationskilder, for så vidt angår den industrielle udvikling i statshandelslandene. De oplysninger vedrørende kernekraftværket i Ignalina, som nævnes af det ærede medlem, har været offentliggjort i fagpressen, og der er ingen grund til at tro, at de ikke er korrekte.

2. Det siger sig selv, at Kommissionen med opmærksomhed følger gennemførelsen af sådanne projekter som det, det ærede medlem nævner.

Kommissionen har imidlertid ingen juridisk mulighed for tage initiativer i så henseende, og det uafhængigt af det forhold, at Det europæiske Fællesskab ikke er officielt anerkendt af USSR's regering.

I det omfang Kommissionen har kompetence på området, ønsker den ikke desto mindre at fremme og styrke de initiativer på det nukleare sikkerhedsområde, som er ved at blive udarbejdet på internationalt plan, navnlig inden for rammerne af IAEA.

Desuden har Kommissionen i den rammemeddelelse, den har sendt Rådet og Parlamentet om følgerne af Tjernobylulykken, erklæret, at ved siden af mulighederne for samarbejde på fællesskabsplan og på verdensplan bør Fællesskabet udforske alle andre rammer for bilateralt eller multilateralt samarbejde, som allerede findes, eller som bør tilvejebringes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1146/86
af Ib Christensen (ARC — DK)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
 (2. september 1986)
 (87/C 60/60)

Om: Vekselladterminal i Padborg, Danmark

Er det i overensstemmelse med EFs bestræbelser på miljøområdet og med tankerne om »Borgernes Europa«, at Kommissionen har bevilget et tilskud på 8 millioner kroner (30 % af byggesummen) til anlæg af en vekselladterminal i Padborg, som

- placeres i nærhed af et boligområde med miljømæssige gener i form af støj, forurening fra udstødningsgasser, risiko ved gifttransporter etc.
- placeres på tværs af sagkundskabens råd med hensyn til miljømæssige hensyn og udvidelsesmuligheder?
- placeres, uden at der foreligger en lokal plan for området, og uden at beboerne har fået mulighed for indsigelse?
- placeres på et andet areal end det, man oprindeligt havde besluttet?

Hvis Kommissionen ikke er bekendt med disse kendsgerninger, agter man da at tage projektet op til ny vurdering?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
 (22. oktober 1986)

Den europæiske fond for Regionaludvikling (EFRU), der har ydet 8 mio d.k.r. til vekselladterminalen i Padborg, har under ansøgningsbehandlingen naturligvis taget for givet, at gældende dansk planlægning - og miljøbestemmelser — ville blive overholdt. Det er over for EFRU blevet bekræftet, at dette er — og stadig vil være — tilfældet i forbindelse med det pågældende projekt, og derfor har EFRU ikke noget grundlag for at tage projektet op til ny vurdering.

Det projekt, som det ærede medlem for øvrigt henviser til, henhører under den kategori af projekter, der er anført i bilag II til Rådets direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾.

Derfor skal der først fra juli 1988 foretages en vurdering af virkninger på miljøet af sådanne projekter, hvis medlemsstaterne finder, at det er påkrævet på grund af projekternes karakter.

Kommissionen mener ikke desto mindre, at det nok var i medlemsstaternes interesse allerede nu at foretage sådanne

vurderinger af projekter, der måtte forårsage betydelige negative virkninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1177/86
af Richard Cottrell (ED — GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
 (2. september 1986)
 (87/C 60/61)

Om: Forhøjelse af momssatsen til støtte for de egne indtægter

Eftersom EF-budgettet nu næsten er ved at have nået det loft, der er lagt ved den seneste forhøjelse af momssatsen til 1,4 % i forbindelse med de egne indtægter, kan Kommissionen da her ved indledning af behandlingen af 1987-budgettet bekræfte, at en yderligere forhøjelse til 1,6 % eller eventuelt 1,8 % nu er uundgåelig? Kommissionen har sagt, at forhøjelsen til 1,4 % blev anset for tilstrækkelig for i hvert fald tre års budgetter. Som vi nu ved, varede det knap nok ni måneder. Alternativet er naturligvis at lade en drastisk budgetdisciplin indgå i støttemekanismen under den fælles landbrugspolitik. Under politisk pres fra Rådet har Kommissionen altid afvist at følge denne kurs. Hvilket af de to alternativer vil den nu vælge?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1178/86
af Richard Cottrell (ED — GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
 (2. september 1986)
 (87/C 60/62)

Om: 1986-høsten

Det er ikke nødvendigt med en krystalkugle for at forudsige, at høsten også i 1986 vil blive meget stor. Dette betyder en yderligere drastisk forøgelse af uønskede og oplagrede fødevarer. Hvilke forslag agter Kommissionen at forelægge Parlamentet og Rådet vedrørende de budgetmæssige virkninger af endnu en meget stor høst — den fjerde i træk?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen
på skriftlige forespørgsler nr. 1177/86 og nr. 1178/86
(25. november 1986)

I betragtning af den særdeles vanskelige budgetsituation bestræber Kommissionen sig på at træffe alle fornødne foranstaltninger for at sikre en optimaludnyttelse af de til rådighed værende midler.

Som det fremgår af det foreløbige budgetforslag for 1987, gør Kommissionen alt, hvad den kan, for at holde udgifterne i 1987 inden for rammerne af et momsloft på 1,4 %. Hvad angår den senere udvikling, vil Kommissionen fremsætte de fornødne forslag i forbindelse med den rapport, som den i overensstemmelse med konklusionerne fra mødet i Fontainebleau vil forelægge budgetmyndigheden inden udgangen af 1986.

Hvad angår 1986-høsten og dennes virkninger, finder Kommissionen, at selv om det ærede medlem skulle mene, at »man ikke behøver at være synsk for at vide, at vi også i 1986 får en god høst«, kan man ikke sige noget fornuftigt om de budgetmæssige virkninger heraf, før der foreligger pålidelige statistikker for de forskellige landbrugssektorer. Til den tid skal Kommissionen ikke undlade at underrette Parlamentet om alle de foranstaltninger, den agter at træffe i anledning af 1986-høsten og dens virkninger for budgettet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1179/86

af Richard Cottrell (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 60/63)

Om: EFRU-støtte til tyrefægtning

Ifølge en artikel i Kommissionens informationspublikation Eurofocus vil der blive ydet EFRU-støtte til tyrefægtning, dersom der består en rimelig forbindelse med udvikling af turisme. Er dette korrekt? I bekræftende fald, hvorledes vil Kommissionen da forsvare sig mod den anklage, at sådan en støtte ville være ulogisk, eftersom de egne indtægter også anvendes til dyrebekyttelsesforanstaltninger? Kommissionen har forelagt Parlamentet et direktivforslag om kontrol af anvendelse af dyr til forsøg med henblik på at mindske smerter og lidelser. Smerter og lidelser er hovedbestanddelen af tyrefægtning, hvor tyre gradvis svækkes og pines, inden de dør. Hvorledes kan Kommissionen — i den menneskelige samvittigheds navn - forelægge Parlamentet sådan en foranstaltning, samtidig med at den foreslår, at der ydes støtte til umenneskelige og barbariske skuespil?

Vil Kommissionen venligst bemærke, at det nu ganske tydeligt ikke er tilstrækkeligt at henvise til et tidligere svar?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Alois Pfeiffer

(18. november 1986)

Den artikel i »Eurofocus«, som det ærede medlem henviser til, var baseret på et svar fra Kommissionen på det ærede medlems tidligere forespørgsel nr. 1279/86 ⁽¹⁾ om støtte til tyrefægtning. Med dette svar bekræftes det ikke, at der kan opnås støtte fra Den europæiske fond for Regionaludvikling til tyrefægtningsfaciliteter i forbindelse med fremme af turismen. Skulle Kommissionen modtage ansøgninger herom, ville den i givet fald behandle dem efter den normale fremgangsmåde i henhold til EFRU-forordningen, men samtidig tage behørigt hensyn til sådanne betragtninger, som det ærede medlem fremfører.

Endvidere skal Kommissionen erindre om — således som det præciseres på første side af hvert eneste nummer af »Eurofocus« — at dette informationsblads indhold ikke nødvendigvis gengiver EF-institutionernes officielle holdning.

(1) EFT nr. C 142 af 9. 6. 1986, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1183/86

af Richard Cottrell (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 60/64)

Om: Oksekødbjerget

Det uheldige kommissionsmedlem Andriessen er nu blevet tvunget til at indrømme, at oksekødbjerget er ved at antage dimensioner, der kun kan betegnes som »uden for kontrol«. Dette var faktisk kommissionsmedlemmets egne ord i Bruxelles den 14. juli. Hvorledes kan Kommissionen forbinde disse ofte gentagne bemærkninger med, at den fælles landbrugspolitik forvaltes inden for rammerne af budgetdisciplinen? Hvorledes vil Kommissionen klare denne situation, og hvilke forslag vil den forelægge Parlamentet med henblik på at bringe oksekødbranchen under kontrol?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(23. oktober 1986)**

Kommissionen skal henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at den offentlige interventionsordning, ophobningen af offentlige lagre og EUGFL's store udgifter har været de væsentligste grunde til, at Kommissionen i december 1985 offentliggjorde et memorandum om tilpasninger af den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾.

I dette memorandum foreslår Kommissionen, at ordningen med offentlige opkøb igen får sin oprindelige funktion som et sikkerhedsnet, samtidig med at ordningerne med eksportrestitutions og privat oplagring opretholdes. Desuden foreslår den at indføre en enhedspræmie med det formål at støtte specialiserede kvægbedrifter.

Europa-Parlamentet er blevet forelagt konkrete forslag i så henseende i forbindelse med pakken vedrørende »Priser og tilknyttede foranstaltninger 1986/1987«. Forslagene på dette område var holdt inden for de budgetmæssige rammer. Rådet har endnu ikke taget stilling; det har imidlertid forpligtet sig til at træffe beslutningerne vedrørende disse forslag inden den 31. december 1986.

⁽¹⁾ Dok. KOM(85) 834 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1189/86

af Olivier d'Ormesson (DR — F)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. september 1986)
(87/C 60/65)

Om: Frist for afgivelse af tilbud vedrørende udførelse af efterprøvelsesopgaver med Fællesskabets stålvirksomheder

Som følge af Kommissionens beslutning af 27. november 1985 om forlængelse af en overvågningsordning og et system for produktionskvoter for visse produkter fra virksomhederne i jern- og stålindustrien (beslutning nr. 3485/85/EKSF ⁽¹⁾) — bekendtgjordes en licitation den 15. januar 1986 (ret. EFT 86/C9/02). Denne licitationsbekendtgørelse indeholder følgende bestemmelser:

1. »Kommissionen for De europæiske Fællesskaber har i sinde i hver medlemsstat at afslutte kontrakter med revisionsvirksomheder med henblik dels på basis af bilagsmateriale, dels ved eftersyn på stedet at indhente oplysninger og efterprøve produktion og leverancer af

visse valsede produkter (artikel 3 i beslutning nr. 3485/85/EKSF af 27. november 1985 ⁽¹⁾), hos Fællesskabets stålvirksomheder på vilkår som fastsat i modelkontrakten.

2. De udpegede revisionsvirksomheder skal i alt væsentligt udelukkende på territoriet af den medlemsstat, hvor revisionsvirksomheden har sit sæde, udføre de opgaver, der er beskrevet i modelkontrakten.
3. Kommissionen agter i princippet kun at tage de revisionsvirksomheder i betragtning, der har et fast personale på mindst 15 personer.

Revisionsvirksomheder, der måtte være interesserede i at afgive tilbud, kan rekvirere de for tilbudsgivere fornødne dokumenter ved henvendelse til følgende adresse: ...«.

Det må understreges, at hverken artikel 3 i Kommissionens beslutning af 27. november 1985 eller licitationsbekendtgørelsen af 15. januar 1986 indeholder bestemmelser vedrørende revisionsvirksomhedernes frist til at »rekvirere de for tilbudsgivere fornødne dokumenter« hos Kommissionen.

En velrenommeret fransk revisionsvirksomhed, der af Compagnie Nationale des Commissaires aux Congres blev givet meddelelse om bekendtgørelsen i midten af februar 1986, rekvirerede den 28. februar de for tilbudsgivere fornødne dokumenter.

Anmodningen blev afvist med den begrundelse, at den var afgivet efter udløbet af fristen. Virksomheden anmodede dernæst i skrivelse af 28. april 1986 om yderligere oplysninger vedrørende denne såkaldte frist.

Kommissionen bedes besvare følgende spørgsmål:

1. Er det almindelig praksis, at Kommissionen i de i EFT offentliggjorte licitationsbekendtgørelser hverken anfører sidste frist for indgivelse af tilbud eller, i mangel heraf, henviser til gældende bestemmelser vedrørende frister?
2. Hvis dette er almindelig praksis, finder Kommissionen da, at det er i overensstemmelse med den almindelige frie konkurrences regler og forpligtelser? Hvis ikke, hvorfor har den ikke i det konkrete tilfælde, nemlig licitationsbekendtgørelsen af 15. januar 1986 ⁽²⁾, hverken direkte eller indirekte anført oplysninger om frister? Er disse oplysninger med vilje udeladt? Hvis dette er tilfældet, med hvilken begrundelse? Hvis det drejer sig om en fejlagtig udeladelse, hvilke foranstaltninger vil Kommissionen da træffe for at råde bod på den uret, der er tilføjet virksomheden Audit Expertise EXACC, som ikke har haft mulighed for at afgive tilbud?
3. Uafhængig af Kommissionens svar på de under punkt 1 og 2 nævnte række spørgsmål, er den da tilfreds med den måde, en af dets højtstående tjenestemænd, der må betragtes som kompetent og må forventes at besidde en

professionel ansvarsfølelse, har besvaret en anmodning om oplysning om sidste frist for modtagelse af tilbud, i form af en skrivelse med såvel unøjagtige som uforskammede almindeligheder:

»Kommissionen er forbavset over, at Deres virksomhed for sent er blevet orienteret om nævnte udbudsbekendtgørelse; den kan imidlertid ikke tage hensyn til de af Dem nævnte omstændigheder som begrundelse for Deres forsinkede afgivelse af tilbud, eftersom disse ikke vedrører de gældende bestemmelser for indkøb og udbud.«?

Det må derfor endvidere være logisk at stille følgende spørgsmål:

Hvad er de fastsatte bestemmelser vedrørende indkøb og udbud? Kan Kommissionen nærmere redegøre for disse?

(1) EFT nr. L 340 af 18. 12. 1985.

(2) EFT nr. C 9 af 15. 1. 1986, s. 2.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes
(16. oktober 1986)**

1. Det er ikke Kommissionens almindelige praksis i De europæiske Fællesskabers Tidende at offentliggøre udbud, for hvilke der ikke er offentliggørelsespligt. Af hensyn til en normal konkurrence fandt Kommissionen det imidlertid nyttigt at opfordre interesserede virksomheder til at tilkendegive, at de var interesseret i det pågældende arbejde, hvorfor den i Tidende (1) offentliggjorde en tilsvarende meddelelse. Kommissionen underrettede i øvrigt ved skrivelse af 21. januar 1986 Groupe d'étude des experts comptables de la CEE i Bruxelles, en sammenslutning på europæisk plan af nationale erhvervsorganisationer for revisionsvirksomheder, og foreslog den at gøre medlemmerne i de forskellige medlemsstater opmærksom på meddelelsen.

2. Da svaret på det første spørgsmål er negativt, er der ikke anledning til at besvare det andet spørgsmål.

3. Kommissionen har ikke for vane at udtale sig offentligt om sine tjenestemænds arbejde.

Kommissionen kan i øvrigt oplyse det ærede medlem om, at 212 revisionsvirksomheder modtog de for tilbudsgivere fornødne dokumenter. 133 af disse virksomheder indsendte på behørig vis et tilbud til Kommissionen. Fra Frankrig modtog Kommissionen 20 tilbud, blandt hvilke der udvalgte to revisionsvirksomheder.

(1) EFT nr. C 9 af 15. 1. 1986.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1191/86
af James Ford (S — GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. september 1986)
(87/C 60/66)**

Om: Dyrevelfærd

Er kommissionen bekendt med oplysninger om, at de lokale myndigheder i Portugal løser problemet med uønskede hunde ved at efterlade dem uden føde eller vand i beskidte kommunale kenneler?

Kan Kommissionen undersøge, om disse handlinger er i modstrid med EFs bestemmelser om dyrevelfærd.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
(17. november 1986)**

Kommissionen beklager dyremishandling lige meget hvor den optræder, men har ikke kendskab til og kan ikke kommentere de forhold, som det ærede medlem henviser til.

Kommissionen vil ligeledes tilføje, at selv om den af det ærede medlem beskrevne praksis finder sted i en medlemsstat, er der ikke hjemmel i EF-lovgivningen til, at Kommissionen kan foretage sig noget.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1200/86
af Arturo Escuder Croft (ED — E)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. september 1986)
(87/C 60/67)**

Om: Fortegnelse over støtte til virksomheder i Fællesskabet

Det er Kommissionens opgave at stimulere konkurrencen mellem virksomheder og at opnå forbedring af deres strukturer, hvortil der findes en række former for støtte fra Fællesskabet, som findes spredt i en række bestemmelser.

Derfor stilles følgende spørgsmål:

Er Kommissionen i færd med at udarbejde en fortegnelse over alle former for støtte, som Fællesskabets virksomheder kan få adgang til?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Gregoris Varfis
(6. november 1986)

Kommissionen har udgivet en række brochurer om støtte og lån, som Fællesskabet yder til påvirkning af de socio-økonomiske sammenhænge. I disse brochurer, som er udgivet i store opslag og fordelt gennem de forskellige presse- og informationskontorer, gives der oplysninger af mere generel karakter med bl.a. nyttige adresser, idet formålet med dem har været at give en praktisk orientering om alle eksisterende finansielle instrumenter. Heraf skal især fremhæves

- Det europæiske Kul- og Stålfællesskabs finansielle virke,
- Den europæiske Socialfond,
- Den europæiske fond for Regionaludvikling,
- Den europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget,
- Den europæiske Investeringsbank,
- Pilotprojekter og energipolitik,
- Forskning, information og innovation,
- Kontoret for Virksomhedssamarbejde,
- Samarbejde med udviklingslandene.

I de nedenstående publikationer er der endvidere optaget en sammenfattende fremstilling, nemlig

- Lån fra De europæiske Fællesskaber (januar 1985)
- Låne- og støttemuligheder i Det europæiske Fællesskab (1985)
- EF-foranstaltninger til fordel for små og mellemstore virksomheder — praktiske oplysninger (revideret udgave i 1984, anden revision under udarbejdelse)

Disse publikationer findes på alle fællesskabssprogene.

Specielt for EFRU's vedkommende gælder det, at der i 1981 er blevet offentliggjort en samling af vigtige tekster om De europæiske Fællesskabers regionalpolitik. Der er nylig blevet udarbejdet en ajourført udgave, som kan rekvireres hos Kommissionens tjenestegrene. Den foreligger imidlertid ikke på alle sprog.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1202/86
af Arturo Escuder Croft (ED — E)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. september 1986)
(87/C 60/68)

Om: Opfyldelse af godkendte kvoter for fiskeri og fællesskabsbestemmelser

Bevarelsen af fiskeressourcerne i Fællesskabet har begrundet indførelsen af fangstkvoter for forskellige arter over for hvert enkelt land i Fællesskabets farvande. Hvis man ikke kontrollerer hvert enkelt fællesskabslands opfyldelse af disse kvoter, ville denne foranstaltning være nytteløs.

For at lære opfyldelsesgraden for disse kontrolbestemmelser at kende, stiller jeg følgende spørgsmål:

Hvor store var de fangstkvoter, der var fastsat for hvert enkelt land i 1985 for hver enkelt fiskeart, og hvor stor var den faktiske fangst af disse arter i hvert enkelt af fællesskabslandene i EFs farvande?

Hvilke lande har i deres nationale lovgivning indført den nødvendige administrative, dømmende og lovgivningsmæssige struktur til kontrol af fællesskabsbestemmelserne for fiskeri?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha
(13. november 1986)

Med hensyn til spørgsmål om de kvoter, der blev tildelt de ti medlemsstater for 1985, henvises det ærede medlem til Rådets forordning (EØF) nr. 1/85⁽¹⁾ ændret ved Rådets forordning (EØF) nn. 97/85/⁽²⁾, (EØF) nr. 800/85⁽³⁾, (EØF) nr. 2756/85⁽⁴⁾ og (EØF) nr. 3720/85⁽⁵⁾. Fangstmængderne af hver enkelt fiskeart, der er undergivet kvoter i EF-farvande i 1985, var følgende (i ton):

Torsk		Kuller		Sej	
B	5 999	B	738	B	44
DK	155 995	DK	25 988	DK	8 642
D	26 023	D	2 949	D	23 224
F	26 789	F	14 099	F	72 649
IRL	6 331	IRL	4 078	IRL	2 196
NL	31 969	NL	3 880	NL	232
UK	103 162	UK	145 544	UK	16 162

Hvilling		Rødspætte		Håising	
B	2 537	B	11 991	F	128
DK	4 929	DK	40 696		
D	287	D	2 327		
F	31 758	F	5 060		
IRL	8 655	IRL	2 934		
NL	7 087	NL	90 773		
UK	53 913	UK	21 900		

Tunge		Makrel		Brisling	
B	4 440	B	44	B	2
DK	9 700	DK	8 602	DK	130 054
D	367	D	12 016	D	1 858
F	5 671	F	15 301	F	31
IRL	372	IRL	90 251	NL	1 344
NL	16 024	NL	37 774	UK	7 501
UK	3 178	UK	199 146		

Hestemakrel		Kulmule		Ansjos	
B	12	B	213	F	1 484
DK	19 270	DK	1 773		
D	190	D	58		
IRL	589	F	21 389	Spærbling	
NL	88 163	IRL	1 298	DK	250 187
UK	2 997	NL	38	NL	152
		UK	5 653	UK	53

Blåhvilling		Havtaske		Glashvarre	
DK	32 278	B	1 390	B	238
B	352	DK	1	F	6 682
IRL	125	D	38	IRL	1 891
NL	1 931	F	22 552	UK	3 403
UK	3	IRL	1 852		
		UK	7 237		

Roskildereje		Sild		Laks	
F	611	B	3 482	DK	579
		DK	199 175	D	32
		D	32 502		
		F	27 965		
		IRL	24 725		
		NL	140 382		
		UK	157 632		

Ovennævnte tal svarer til de tal, medlemsstaterne har meddelt Kommissionen i medfør af artikel 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 2057/82 (6).

Hvad angår spørgsmålet om love og retslige og administrative strukturer for håndhævelsen af Fællesskabets fiskeri-

forordninger, henvises det ærede medlem til den rapport, som Kommissionen har forelagt Rådet om håndhævelsen af den fælles fiskeripolitik (7). Som nævnt i stk. 2.2 i denne rapport foretager Kommissionen en nærmere undersøgelse af beskaffenheden af medlemsstaternes strukturer. Denne undersøgelse fortsætter.

- (1) EFT nr. L 1 af 1. 1. 1985, s. 1.
 (2) EFT nr. L 13 af 16. 1. 1985, s. 5.
 (3) EFT nr. L 89 af 29. 3. 1985, s. 4.
 (4) EFT nr. L 259 af 1. 10. 1985, s. 68.
 (5) EFT nr. L 361 af 31. 12. 1985, s. 1.
 (6) EFT nr. L 220 af 29. 7. 1982, s. 1.
 (7) Dok. KOM(86) 301 endelig udg. af 9. 6. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1205/86

af Arturo Escuder Croft (ED — E)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 60/69)

Om: Handel med Den sydafrikanske Republik

De seneste begivenheder i Sydafrika har i nogle fællesskabslande bragt det formålstjenlige på bane i at indføre økonomiske sanktioner over for dette land for at tvinge det til at ændre sine lovbestemmelser med hensyn til apartheid.

Disse økonomiske sanktioner vi kunne få forskellig virkning efter omfanget af den udenrigshandel, som hvert enkelt fællesskabsland opretholder med dette land.

For at lære omfanget af udenrigshandelen at kende, stilles følgende spørgsmål:

Hvad var i 1984 og 1985 omfanget i ECU af import og eksport for hvert enkelt fællesskabsland med Den sydafrikanske Republik?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Willy De Clercq

(23. oktober 1986)

I 1984 og 1985 var tallene for samhandelen (fordelt på import, eksport og nettoeksport) mellem Den sydafrikanske Republik og de 12 nuværende EF-medlemsstater som følger:

1. EUR 12's import fra Sydafrika

(tal udtrykt i mio ECU)

År	I alt	Tyskland	Frankrig	Italien	Nederlandene	Belgien-Luxembourg
1984	8 826	1 284	853	2 190	190	2 337
1985	9 456	1 359	826	2 424	238	2 226

År	Det forenede Kongerige	Irland	Danmark	Grækenland	Portugal	Spanien
1984	1 527	14	154	38	40	119
1985	1 792	18	207	57	62	248

2. EUR 12's eksport til Sydafrika

År	I alt	Tyskland	Frankrig	Italien	Nederlandene	Belgien-Luxembourg
1984	7 326	2 971	637	660	352	320
1985	5 687	2 245	511	434	279	244

År	Det forenede Kongerige	Irland	Danmark	Grækenland	Portugal	Spanien
1984	2 033	53	88	6	44	160
1985	1 709	41	77	2	20	124

3. EUR 12's nettoeksport til Sydafrika

År	I alt	Tyskland	Frankrig	Italien	Nederlandene	Belgien-Luxembourg
1984	-1 500	1 686	-216	-1 529	162	-2 017
1985	-3 769	886	-315	-1 990	41	-1 982

År	Det forenede Kongerige	Irland	Danmark	Grækenland	Portugal	Spanien
1984	507	39	-66	-32	4	-39
1985	-83	23	-129	-55	-42	-124

Kilde: Eurostat-COMEXT (tal afrundet til nærmeste million).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1219/86

af Anne-Marie Lizin (S — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 60/70)

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Stanley Clinton Davis

(14. november 1986)

Om: Mont-Louis

Holdes Kommissionen underrettet om forløbet af bestråbelserne på at bjærge Mont-Louis?

Har den modtaget IAEAs rapport om dette spørgsmål?

Hvad er Kommissionens mening om denne rapport?

Kommissionen er ikke blevet informeret om arbejdet vedrørende bjergning af Mont-Louis og har ikke modtaget den af det ærede medlem nævnte rapport.

For så vidt vides i de af Kommissionens tjenestegrene, der er i kontakt med IAEA med hensyn til transport af radioaktive stoffer, har organisationen i Wien ikke udarbejdet nogen evalueringsrapport om denne ulykke.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1239/86
af François Roelants du Vivier (ARC — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. september 1986)
(87/C 60/71)

Om: Konserveringsmidler på sulfitbasis

Det amerikanske regeringskontor for kvalitetskontrol af levnedsmidler forbød den 8. juli 1986 med virkning fra 1. august anvendelse af konserveringsmidler på sulfitbasis i frugt- og grønsagskonserver. Denne afgørelse blev truffet på grundlag af forskningsresultater, der klart viste farene for alvorlige, endda dødelige, allergiske reaktioner som følge af kontakt med sulfit.

Kan Kommissionen oplyse følgende:

1. Er lignende foranstaltninger truffet på europæisk niveau?
2. Hvorledes er den nuværende lovgivning i de forskellige medlemsstater for så vidt angår konserveringsmidler på sulfitbasis?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Francis Arthur Cockfield
(27. oktober 1986)

Den amerikanske food and drug administration har med virkning fra 8. august 1986 forbudt brugen af konserveringsmidler på sulfitbasis i friske frugter og grønsager. (Meddelelse herom blev offentliggjort i Federal Register af 9. juli 1986). I henhold til den nye lovgivning kan tilstedeværelsen af sulfit i frugt- og grønsagskonserver tolereres, dog således at hvis der forefindes mere end 10 ppm. sulfit i produktet, skal dette angives på etiketten. Denne sidstnævnte bestemmelse finder anvendelse med virkning fra 9. januar 1987.

Lignende regler gælder inden for Fællesskabet enten på nationalt eller fællesskabsplan.

Kommissionen har ikke for øjeblikket de ressourcer, der skal til, for at udarbejde en fuldstændig oversigt over lovgivningen vedrørende sulfit. Man skal dog gøre det ærede medlem opmærksom på, at Kommissionen har planer om på fællesskabsplan at fastsætte regler for brugen af tilsætningsstoffer (inklusiv sulfitter) i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i Kommissionens meddelelse om gennemførelsen af det indre marked:

EF-levnedsmiddellovgivningen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dok. KOM(85) 603 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1245/86
af François Roelants du Vivier (ARC — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. september 1986)
(87/C 60/72)

Om: Rapport om Tjernobyl-ulykken

I sin beslutning af 15. maj 1986 (ændringsforslag til dokumenterne B 2-227, 231, 242, 260 og 265/86) anmodede Europa-Parlamentet Kommissionen om at aflægge beretning til Parlamentet om omstændighederne ved Tjernobyl-ulykken og følgerne for befolkningens sundhed i Fællesskabet samt følgerne for miljøet på mellemlang og lang sigt. I sin beslutning B 2-259/86, der vedtoges samme dag, opfordrede Parlamentet Kommissionen til »inden fire uger« at udarbejde en rapport om emnet.

I forbindelse med dette krav anfører Kommissionen i sin rammemeddelelse til Rådet om følgerne af Tjernobyl-ulykken (punkt 54), at Fællesskabet og dets medlemsstater vil deltage i det arbejde med at vurdere Tjernobyl-ulykken, der foregår i IAEA. Dette arbejde vil ifølge Kommissionen »hjælpe Kommissionen ved udarbejdelsen af rapporten til Parlamentet om omstændighederne ved ulykken og følgerne for befolkningens sundhed i Fællesskabet samt følgerne for miljøet på mellemlang og lang sigt«.

Eftersom Parlamentet klart tilkendegav, at det ønskede en komplet rapport fra Kommissionen, bedes denne oplyse følgende:

1. Hvornår agter den at forelægge Parlamentet denne rapport?
2. Vil Kommissionen under udarbejdelsen af rapporten gøre brug af ikke blot regeringsekspertter, men også uafhængige eksperter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes
(18. november 1986)

Kommissionens tjenestegrene deltog i mødet om evaluering af Tjernobyl-ulykken, der blev afholdt hos IAEA i Wien den 24.-29. august 1986; på dette møde beskrev de ansvarlige fra Sovjetunionen begivenhederne i natten mellem den 25. og 26. april 1986 og de følgende dage på værket og i Ukraine-området.

De sovjetiske ansvarlige gav en lang række tekniske oplysninger, og selv om mange af de tekniske spørgsmål endnu ikke er besvaret, bl.a. på grund af de indviklede og alvorlige begivenheder, forekommer ulykkemekanismerne og de strålingsbeskyttelsesmæssige følger for befolkningen og miljøet temmelig klare.

Da Kommissionen havde modtaget disse oplysninger, udarbejdede den, som den havde forpligtet sig til, en beretning ⁽¹⁾, som den sendte til Parlamentet den 14. no-

vember 1986. Kommissionen har ved udarbejdelsen af beretningen udnyttet den tekniske ekspertise, der findes i dens tjenestegrene.

(¹) Dok. KOM(86) 607 endelig udg. — Beretning fra Kommissionen til Rådet og Parlamentet om ulykken på kernekraftværket i Tjernobyl og dens følger i Det europæiske Fællesskab.

På grundlag af de oplysninger, der således indhøstes, er det op til de franske myndigheder at vurdere, som de vil anmode Kommissionen om at træffe andre handelspolitiske forholdsregler.

(¹) EFT nr. L 35 af 9. 2. 1982, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1249/86

af Jean-Pierre Abelin (PPE — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 60/73)

Om: Konkurrence fra indonesiske krydsfinerplader, der importeres til Frankrig

Den indonesiske regering er efter finansielt og skattemæssigt at have fremmet etablering af fabrikker blevet den tredjestørste producent og verdens største eksportør. Faldet i dollarkursen, den valuta, hvori priserne noteres, har medført en styrkelse af det indonesiske marked, hvilket har fået alvorlige konsekvenser for Frankrig, navnlig i form af større lagre og teknisk bestemt ledighed.

Denne massive og ukontrollable import har altså skæbnesvangre følger for de franske krydsfinerfabrikanter, som dog direkte bidrager til landets økonomi gennem den løn, de giver deres ansatte, og gennem skatter og lokale afgifter, som de indbetaler til staten.

Agter Kommissionen at indføre en beskyttelsesklausul med disse indonesiske importører for at beskytte den franske og europæiske krydsfinerindustri?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Willy De Clercq

(22. oktober 1986)

De franske myndigheder meddelte i juni måned Kommissionen, at der var problemer i Frankrig som følge af import af visse former for krydsfiner fra tredjelande, som bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 288/82 (¹) finder anvendelse på.

Kommissionen indledte straks konsultationer med de øvrige medlemsstater og gav Frankrig tilladelse til at indføre kontrolforanstaltninger med importen af de pågældende varer med oprindelse i eller indført fra tredjelande. Sådanne foranstaltninger bliver meddelt importørerne gennem offentliggørelse i *Den franske Republiks officielle Tidende*.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1264/86

af Klaus Hänsch (S — D)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(2. september 1986)

(87/C 60/74)

Om: Dødsdom over den buddhistiske munk Thich Tuê Sy, der sidder fængslet i Hô Chi Minh

Thich Tuê Sy, der er en anset og kendt religiøs leder, lærd og filosof, blev den 1. april 1984 sammen med elleve andre munke og nonner arresteret og anklaget for medlemskab af en illegal organisation, idet hans religiøse aktiviteter og hans indflydelse som ikke-kommunistisk intellektuel udelukkende lå til grund herfor. Ifølge informationer er der sket en forværring af hans fængslingsvilkår, og han er i mellemtiden blevet dømt til døden.

1. Har udenrigsministrene kendskab til dette tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, og er de i besiddelse af mere omfattende oplysninger herom?
2. Agter udenrigsministrene inden for rammerne af deres muligheder at rette henstilling til de vietnamesiske myndigheder herom og medvirke til, at Thich Tue Sy løslades?

Svar

(23. januar 1987)

De Tolv følger nøje forholdene omkring menneskerettighederne i Vietnam; men udenrigsministrene har ikke drøftet det særlige tilfælde, som det ærede medlem nævner.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1271/86
af Vera Squarcialupi (COM — I)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. september 1986)
(87/C 60/75)

Om: De farer, som aspirin indebærer for børn

I juni blev det i Storbritannien vedtaget at trække alle aspirinpræparater beregnet for børn ud af markedet.

Denne foranstaltning blev truffet efter offentliggørelse af resultaterne af en undersøgelse om forbindelsen mellem aspirin og Reyes syndrom, en alvorlig børnesygdom, som der ikke findes noget effektivt middel imod, og som fremkalder infektiøs udvidelse af lever, hjerne og nyrer, og som praktisk taget altid medfører døden.

I De forenede Stater er antallet af tilfælde af Reyes syndrom faldet fra 204 (1984) til 91 (1985) efter en massiv kampagne om farerne ved brug af aspirin på børn.

Mener Kommissionen i betragtning af

- a) at der ikke kræves lægerecept for køb af aspirin,
- b) at forbrugeren kun får information gennem den vedlagte patientinformationsseddel,
- c) at forældrene anvender aspirin på en uhensigtsmæssig måde, idet de ikke afpasser doserne efter børnenes legemsvægt eller lader børnene indtage aspirin på tom mave,
- d) at dette lægemiddel hyppigt anvendes ved blot den mindste feber,

ikke, at det ville være på sin plads at tage initiativer til

1. at opfordre medlemsstaterne til at gennemføre en oplysningskampagne om håndkøbsmedicin;
2. i lighed med den britiske sundhedsminister at informere læger, tandlæger og farmaceuter om uhensigtsmæssig brug af aspirin;
3. at gøre aspirin receptpligtig;
4. at ændre patientinformationssedlerne og gøre dem mere forståelige og tydelige?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af lord Cockfield

(17. december 1986)

Reyes syndrom er en sjælden, men alvorlig sygdom, der i en beskeden procentdel af tilfældene medfører komplikationer af virale lidelser hos børn, for hvilke der ofte ordineres aspirin eller andre antipyretika.

Udvalget for farmaceutiske Specialiteter drøftede på møder den 2. juli og 9. september 1986 grundigt den formodede forbindelse mellem Reyes syndrom og aspirin. Denne drøftelse blev ført på grundlag af oplysninger hidrørende fra kilder uden for og i Fællesskabet. Faldet i tilfældene af

Reyes syndrom i De forenede Stater fra 1984 til 1985 kan forklares enten ved et fald i forbruget af aspirin eller ved en ændring i influenzaviraenes profil.

I flere af Fællesskabets medlemsstater er der indledt undersøgelser med henblik på opsyn med og registrering af lægemidler. Imidlertid er sammenligninger vanskelige, fordi Reyes syndrom forekommer meget uensartet. Det er således meget sjældent i Frankrig og Forbundsrepublikken Tyskland, men mindre sjældent i Det forenede Kongerige.

Derfor har Udvalget for farmaceutiske Specialiteter tilsendt medlemsstaternes ansvarlige myndigheder følgende udtalelse, der besvarer de fire spørgsmål, som det ærede medlem stiller.

- »1. Reyes syndrom synes at have en multifaktoriel etiologi og nogen isoleret årsag kan ikke påvises. Reyes syndromets årsag kan ikke klart fastlægges og aspirin kan være en medvirkende årsag til Reyes syndrom hos visse børn.
2. Der er hverken videnskabeligt eller medicinsk behov for at trække børneaspirin tilbage fra markedet.
3. Bortset fra de lande, hvor Reyes syndrom er ekstraordinært sjældent, bør de ansvarlige myndigheder træffe passende foranstaltninger til at nedsætte anvendelsen af aspirin til børn med febrile symptomer.
4. Disse foranstaltninger kan omfatte:
  - a) oplysning og råd til læger, apotekere og andet sundhedspersonale om anvendelsen af aspirin til børn og om Reyes syndrom;
  - b) oplysning af offentligheden om forholdsregler ved anvendelsen af aspirin til børn, især med henblik på ikke at give aspirin til børn med feber uden lægeordination.
5. Udvalget anbefaler, at undersøgelsen af den eventuelle forbindelse mellem aspirin og Reyes syndrom fortsættes.
6. Udvalget for farmaceutiske Specialiteter vil sammenholde produktbeskrivelserne, brugsanvisningerne og emballagerne samt retstilstanden for lægemidler, der indeholder aspirin, på sine kommende møder.
7. Udvalget tager til efterretning, at alvorlige tilfælde af Reyes syndrom i Frankrig er særdeles sjældne og ikke altid har forbindelse med indtagelse af aspirin. Derfor

kan der ved oplysning om aspirin og Reyes syndrom gøres opmærksom på en risiko, der ikke synes at være større end dagliglivets øvrige risici.

direktiv 76/464/EØF ⁽¹⁾ om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø.

Resultaterne af denne undersøgelse vil foreligge ved udgangen af 1986. Kommissionen vil til den tid eventuelt påtænke foranstaltninger vedrørende organiske tinforbindelser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976, s. 23.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1272/86

af Vera Squarcialupi (COM — I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 60/76)

Om: Vandforurenende grødehindrende stoffer

Til de mange kendte forurenende stoffer kan der nu føjes andre, hvis skadelige virkninger hidtil ikke har været konstateret, og som kun i kort tid har været genstand for undersøgelse. Der er tale om de såkaldte »grødehindrende stoffer«, der hidtil kun er blevet brugt til at beskytte skibskøle, men nu også benyttes i elektricitetskraftværker og visse andre industrier for at forhindre vækst af vegetabiliske og animalske organismer i rør og installationer, der afkøles med vand. Kølevand, der indeholder disse stoffer og udledes i havet, er giftigt for fiskefaunaen. Fiskere har beklaget sig over en drastisk nedgang i muslingebestanden i havet omkring elektricitetsværket i Borgo Sabotino i provinsen Latina, hvor der anvendes grødehindrende stoffer, som er organostatiske substanser på basis af tin, som på grund af en lovgivningsmæssig spidsfindighed er holdt uden for den italienske vandforureningslov, den såkaldte »Merli-lov«. Denne lov fastsætter som maksimumgrænse 10 milligram organisk tin pr. liter vand, men i form af ioner, og i grødehindrende stoffer er tin ikke til stede i form af ioner.

Sundhedsinstituttet og IRSA, som er et vandforskningsinstitut under det nationale forskningsråd, CNR, har for omkring et år siden indledt undersøgelser om disse stoffer med henblik på at fastslå, om de faktisk har skadelige følger, navnlig på længere sigt.

Kan Kommissionen oplyse, om den har kendskab til undersøgelser om disse stoffer, og/eller om disse stoffer er omtalt i et EF-direktiv?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Stanley Clinton Davis

(21. oktober 1986)

Kommissionen er bekendt med problemerne omkring organiske tinforbindelser, der anvendes til at beskytte skibsskrog og forskellige industriets rørsystemer. Den har endog finansieret en undersøgelse af de økotoksikologiske virkninger af disse stoffer, der er anført i liste I i bilaget til

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1288/86

af Winston Griffiths, David Morris,
Llewelyn Smith (S — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 60/77)

Om: Regler for statsstøtte til kulindustrien: prisbestemmelser

Vil Kommissionen i forbindelse med afdeling IV, artikel 12, stk. 1a), i Kommissionens beslutning nr. 2064/86/EKSF ⁽¹⁾ meddele, hvilke steder i Fællesskabet, der efter Kommissionens opfattelse vil være i stand til at udnytte denne bestemmelse?

Vil Kommissionen i forbindelse med det tilladte afslag kræve, at dette beregnes på grundlag af den enkelte kulmine, det enkelte kulfelt, alle de koksminer, der drives af den enkelte virksomhed?

Hvordan vil Kommissionen i forbindelse med disse beregninger vurdere verdensmarkedspriserne for kokskul, og hvordan vil den navnlig være i stand til at konstatere tegn på dumping af kokskul på Fællesskabets marked, og hvor hurtigt vil den handle for at stoppe noget sådant?

Vil Kommissionen offentliggøre en fortegnelse over de priser, som kunder i Fællesskabet for øjeblikket betaler for kokskul?

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1986, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Nicolas Mosar

(21. oktober 1986)

Der vil i forbindelse med leverancer af kul og koks og af større mængder højoynskoks til anlæg i hele Fællesskabet kunne ske en national tilpasning i henhold til beslutning 2064/86/EKSF.

Den højst tilladte rabat svarer til forskellen mellem den gennemsnitlige importpris for kokskul leveret cif større fællesskabshavne (vejledende cif-pris) og listepriiserne, efter

at der er taget hensyn til forskelle med hensyn til transportomkostninger og kvaliteter. Listepriiserne vedrører virksomheder som helhed eller kulfelter.

Ved fastsættelsen af den vejledende cif-pris, der gælder for et kvartal ad gangen, beregner Kommissionen simpelthen den vejede gennemsnitspris for importerede kul uden hensyntagen til andre faktorer. Prisstrukturen for kokskul på verdensmarkedet er for øjeblikket genstand for en undersøgelse, som Kommissionen for nylig har iværksat. Resultaterne vil foreligge i april/maj 1987.

Der gælder for øjeblikket følgende vejledende cif-pris for kul med et indhold på 5 % vand, 6 % aske og 24 % flygtige stoffer:

(pr. metrisk ton)

	UKL	USD
4. kvartal 1985	44,06	61,90
1. kvartal 1986	42,79	61,90
2. kvartal 1986	39,71	58,20
3. kvartal 1986	37,45	57,70 <i>(skøn)</i>

Næsten alle leverancer af kokskul fra Fællesskabet er tilpasset disse priser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1302/86

af Michel Toussaint (LDR — B), Vincenzo Bettiza (LDR — I), Jas Gawronski (LDR — I), Georges Donnez (LDR — F), Jean-Thomas Nordmann (LDR — F), Florus Wijsenbeek (LDR — NL) og Vasco Garcia (LDR — P)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(2. september 1986)

(87/C 60/78)

Om: Europæisk samarbejde om våbenproduktion

Er udenrigsministrene i politisk samarbejde ikke af den opfattelse, at den manglende koordinering af de 12 landes projekter vedrørende våbenproduktion er et alvorligt handicap i konkurrencen med De forenede Stater og Sovjetunionen?

Hvilke initiativer kan der tages med henblik på at få gang i samarbejdet på europæisk plan, det samarbejde, der har været en fiasko i de seneste måneder på grund af Westland-sagen, det europæiske kampfly og flere andre projekter, der

venter på at blive gennemført, som f.eks. den militære observationssatellit og rumflyet?

Svar

(23. januar 1987)

De spørgsmål, som de ærede parlamentsmedlemmer henviser til, er ikke blevet drøftet inden for rammerne af Det europæiske politiske Samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1312/86

af Pino Romualdi (DR — I)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(2. september 1986)

(87/C 60/79)

Om: Løsladelse af Abu Abbas

Kan Rådet oplyse, om den italienske regering har meddelt det, og i bekræftende fald på hvilken måde, hvilke grunde der har tilskyndet den til at løslade Abu Abbas, mod hvem den amerikanske regering havde udstedt en international arrestordre, hvorved den italienske regering ikke holdt sig til bogstavet i den udvisningsaftale, der i 1984 blev undertegnet mellem Italien og De forenede Stater?

Svar ⁽¹⁾

(23. januar 1987)

Det spørgsmål, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, er ikke blevet drøftet inden for rammerne af Det europæiske politiske Samarbejde, da det vedrører en bilateral aftale mellem én partner og et tredjeland.

⁽¹⁾ Dette svar er givet af udenrigsministrene forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde, hvorunder dette anliggende hører.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1331/86

af Lambert Croux (PPE — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1986)

(87/C 60/80)

Om: Grænseoverskridende handlingsprogram for euregio Maas-Rhinen

Den 30. juni 1986 overdrog de regionale myndigheder i euregio Maas-Rhinen ovennævnte handlingsprogram til Kommissionen.

Hvorledes vurderer Kommissionen dette handlingsprogram som et led i den europæiske integration og i politikken vedrørende borgernes Europa?

Hvorledes har den til hensigt at støtte gennemførelsen af dette program?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Alois Pfeiffer
(6. november 1986)**

Det grænseoverskridende handlingsprogram for euregio Maas-Rhinen er blevet udarbejdet på grundlag af en undersøgelse, der er samfinansieret af Kommissionen. Udarbejdelsen er blevet fulgt og koordineret af et udvalg, hvori sad repræsentanter både for de berørte stater og for de regionale og subregionale myndigheder samt for Kommissionen.

Dette grænseoverskridende program er en udmøntning i praksis af Kommissionens henstilling af 9. oktober 1981 vedrørende samordning af regionaludviklingen på tværs af landegrænserne⁽¹⁾ og bygger på den af Udvalget for Regionalpolitik fastlagte ramme for regionaludviklingsprogrammer⁽²⁾.

Efter Kommissionens mening udgør dette dokument en referenceramme for alle involverede investerings- og beslutningsorganers fremtidige foranstaltninger og aktioner.

Det grænseoverskridende handlingsprogram for euregio Maas-Rhinen er et vigtigt resultat af dialogen mellem alle de berørte parter og imødekommer Fællesskabets bestræbelser med hensyn til omstilling, strukturomlægning og økonomisk integration og er et vigtigt skridt hen imod iværksættelsen af en sammenhængende politik i denne region.

Programmet henvender sig ikke udelukkende til EFRU eller andre EF-finansieringsinstrumenter, men ligeledes til andre instanser, som eventuelt kan bidrage eller hjælpe til ved iværksættelsen af de foreslåede foranstaltninger og aktioner. Kommissionens kompetente tjenestegrene er gået i gang med at undersøge, hvilken opfølgning dette program skal have.

⁽¹⁾ EFT nr. L 321 af 10. 11. 1981.

⁽²⁾ EFT nr. C 69 af 24. 3. 1976.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1333/86

af Alfeo Mizzau (PPE — I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1986)

(87/C 60/81)

Om: Ethanol fremstilling

Er Kommissionen bekendt med,

1. at der i Niedersachsen er opført et industrianlæg til fremstilling af ethanol på basis af kartofler, sukkerroer og majs?
2. at anlægget har kostet 25 millioner DM, hvoraf
  - a) 14 millioner DM er ydet som tilskud af det tyske landbrugsministerium,
  - b) 4,7 millioner DM er ydet som tilskud af Niedersachsens landbrugsministerium?

Kan Kommissionen oplyse, om konkurrencereglerne er blevet overholdt, og om den ikke mener, at der bør føres en politik, der også i de øvrige regioner i Europa, specielt i Veneto og i Friuli, kan bane vej for industrier, som kan omdanne de store mængder majs, der produceres der, til ethanol?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(13. november 1986)**

Kommissionen er bekendt med, at der i Niedersachsen er planer om at yde støtte fra forbundsstaten og forbundslandet til opførelsen af et forskningscenter med henblik på fremstilling af ethanol af roer, kartofler og korn.

Kommissionen har noteret sig, at der er tale om et forskningsprojekt til perfektionering af nye fremstillingsmetoder for bioethanol. Projektet er som sådan foreneligt med fællesmarkedet.

Kommissionen har i sin grøn bog⁽¹⁾ vedrørende spørgsmålet om, *hvorvidt* det er hensigtsmæssigt at fremme industriel fremstilling af ethanol, tilkendegivet sin holdning og især fremhævet, at det er af betydning at foretage undersøgelser til forbedring af teknologien og økonomien ved produktionen af nævnte produkt. Den har desuden givet en privat ekspertgruppe til opgave at undersøge problemet. Denne gruppe skal udarbejde en objektiv rapport om alle aspekter i forbindelse med anvendelsen af korn til produktion af bioethanol.

⁽¹⁾ Dok. KOM(85) 333.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1336/86

af Anne-Marie Lizin (S — B)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs
medlemslande forsamlet med heblík på Det politiske
Samarbejde

(2. september 1986)

(87/C 60/82)

Om: Sydafrika — inddragelse af troikaen

Har udenrigsministrene efter Storbritanniens og dets udenrigsministers mislykkede mission i Sydafrika på De Tolvs vegne til hensigt at genoptage troika-proceduren, hvor man ved at inddrage det kommende belgiske formandskab kunne forberede en meget langsigtet politisk aktion i forbindelse med sanktionerne over for Sydafrika?

Svar

(23. januar 1987)

Sir Geoffrey Howe aflagde besøg i Sydafrika efter anmodning fra Det europæiske Råd i Haag. Hans besøg åbnede mulighed for over for alle berørte parter i området at redegøre for De Tolvs synspunkter vedrørende Sydafrika.

Der er ingen planer om at lade en troika aflægge besøg i Sydafrika.

originalværker, og hvilke beviser den har på, at de nuværende copyrightindehavere er producenter og komponister af de pågældende originalværker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af lord Cockfield

(16. oktober 1986)

I Forbundsrepublikken Tyskland, Frankrig og Portugal er der blevet indført en ophavsretsafgift på uindspillede lyd- og billedbånd. I Det forenede Kongerige har regeringen oplyst, at den har til hensigt at indføre en sådan afgift, som dog inden for den nærmeste fremtid kun skulle benyttes over for lydbånd. Indførelse af en afgift drøftes på forskellige niveauer i en række andre medlemsstater.

I Forbundsrepublikken Tyskland er afgiften blevet fastsat til 0,12 DM pr. spilletime for lydbånd og til 0,17 DM pr. spilletime for billedbånd, uanset om båndet måtte være importeret eller være fremstillet i Forbundsrepublikken Tyskland. I Frankrig er afgiften stort set tre til fire gange højere end i Forbundsrepublikken Tyskland, men til forskel fra Tyskland er der ingen afgift på optageudstyr.

I Forbundsrepublikken Tyskland varetages opkrævningen og fordelingen af afgiften af et selskab, der repræsenterer indehaverne af de forskellige rettigheder, og som selv fastsætter retningslinjerne for opdeling og udbetaling til de personer, der er berettiget til en andel af afgiftsprovenuet. Kommissionen har ingen oplysninger om, hvilken procentdel af de nuværende indehavere af ophavsret der udgøres af de oprindelige producenter og komponister af de omhandlede værker.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1337/86

af Terence Pitt (S — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1986)

(87/C 60/83)

Om: Afgifter på uindspillede lyd- og videobånd

Kan Kommissionen redegøre for, hvilke oplysninger den er i besiddelse af vedrørende de nuværende afgifter på uindspillede video- og lydbånd og om medlemsstaternes planer om at indføre sådanne afgifter?

Kan Kommissionen i Forbundsrepublikken Tysklands tilfælde redegøre for den afgift, der pålægges forskellige bånd, og oplyse, om der gælder samme afgifter for den indenlandske produktion og for importvarer?

Kan Kommissionen endelig oplyse, hvilke beviser den har på, at opkrævningskontoret (som vistnok hedder ZPU) foretager en rationel fordeling af de opkrævede afgifter mellem producenterne af originalfilm og komponister af

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1344/86

af James Provan (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1986)

(87/C 60/84)

Om: Grækenland — kontrol med fortjenstmargenen

Den 21. april 1986 bekræftede Kommissionen i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 3037/85 ⁽¹⁾, at den havde besluttet at indbringe klagen over kontrollen med fortjenstmargenen på alkoholholdige drikkevarer i Grækenland for Domstolen.

Kan Kommissionen oplyse:

1. Om den har gjort det nu
2. I bekræftende fald, datoen for sagens indbringelse for Domstolen
3. I benægtende fald, årsagerne til forsinkelsen.

⁽¹⁾ EFT nr. C 190 af 28. 7. 1986, s. 39.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield**

(4. november 1986)

Den af det ærede medlem omtalte sag er endnu ikke indbragt for Domstolen. Dette skyldes forskellige vanskeligheder af teknisk art, der hænger sammen med sagens komplicerede karakter, således som Kommissionen har forklaret i sit svar på det ærede medlems tidligere forespørgsler, bl.a. skriftlig forespørgsel nr. 2123/84 ⁽¹⁾. Kommissionen skal foretage det nødvendige for at sikre overholdelsen af fællesskabsretten i denne sag.

(¹) EFT nr. C 193 af 1. 8. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1348/86

af Hugh McMahon (S — GB)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs
medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske
Samarbejde

(3. september 1986)

(87/C 60/85)

Om: Rimpac øvelserne

Har udenrigsministrene i politisk samarbejde drøftet de nylige Rimpac øvelser i Stillehavet, og er ministrene klar over, hvilke problemer disse øvelser har skabt for New Zealands regering?

Svar

(23. januar 1987)

De spørgsmål, som det ærede medlem har rejst, har ikke været drøftet inden for Det europæiske politiske Samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1352/86

af Luc Beyer de Ryke (LDR — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1986)

(87/C 60/86)

Om: Handel med dyr mellem Sydamerika og Europa via Guyana

I den franske statstidende offentliggjordes i slutningen af juni listen over pattedyr, fugle, krybdyr og padder, som det

er forbudt at holde i fangenskab, transportere eller handle med mellem Guyana og Frankrig.

Frankrig har som adskillige andre lande ratificeret Washington-konventionen fra 1971.

Men i Guyana, som har grænse fælles med Brasilien og Surinam, oplever man hvert år, at der ulovligt indføres dyr på guyansk territorium, og at disse dyr derpå sælges som værende af »fransk oprindelse« inden for departementet for siden som en intern fransk transaktion at blive eksporteret til Frankrig og EF. På denne måde omgår man konventionens bestemmelser.

Kan Kommissionen angive, hvilke oplysninger den har (fem sidste år) om handel med, transport og import til medlemslandene af dyr af arter, som er beskyttet i henhold til Washington-konventionen?

Kan Kommissionen angive, om den har hendskab til, om de fastsatte foranstaltninger vedrørende beskyttelse af udryddelsestruede arter anvendes af medlemsstaterne (som har undertegnet konventionen)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Stanley Clinton Davis

(17. november 1986)

Rådets forordning (EØF) nr. 3626/82 ⁽¹⁾ om gennemførelse i Fællesskabet af konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter har været i kraft siden 1. januar 1984.

Kommissionen udarbejdede for 1984 den første årsberetning om international handel mellem medlemsstaterne og tredjelande med arter, der er omhandlet af denne forordning. Rapporten for 1985 er under udarbejdelse.

Problemerne omkring handel mellem Sydamerika og Fællesskabet gennem Guyana med dyr, der er beskyttet ved Washington-konventionen, vil blive løst ved hjælp af de franske lovforskrifter, der for nylig er blevet offentliggjort, og som det ærede medlem henviser til.

(¹) EFT nr. L 348 af 31. 12. 1982, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1355/86

af Luc Beyer de Ryke (LDR — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1986)

(87/C 60/87)

Om: Center for samarbejde EF-Japan

Japan og EF indvier i april 1987 et fælles center for industrielt samarbejde i Tokyo. Centrets mål er at indføre europæiske volontører under ophold på fra et halvt til et

helt år i japanske managementmetoder og metoder til kvalitetskontrol samt uddanne lederne af joint-venture-projekter.

Den 11. september 1986 skal en japansk-europæisk delegation udforme de nærmere bestemmelser for centrets funktion og budget.

Kan Kommissionen angive, hvordan den forestiller sig adgangskriterierne og kriterierne for udvælgelsen af kandidater, som vil få lejlighed til at følge centrets kurser? Hvem betaler for volontørernes ophold og uddannelse (EF, deres virksomhed, eller får de tildelt et stipendiat fra en stat eller en udenfostående organisation)? Kan Kommissionen oplyse, om den har til hensigt at reservere et vist antal pladser til ledere for og ledende funktionærer i små og mellemstore eksportvirksomheder, og hvilke industri- og handelssektorer vil navnlig blive prioriteret?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes
(18. november 1986)

Fællesskabet og Japan har endnu ikke truffet nogen afgørelse om oprettelse af et fælles center for industrielt samarbejde.

Kommissionen fortsætter sin undersøgelse af de japanske myndigheders forslag herom i snævert samarbejde med repræsentater for den europæiske industri.

Under det af det ærede medlem nævnte møde den 11. september 1986 mellem japanske og europæiske industri-delegationer fandt der en indledende udveksling af synspunkter sted vedrørende et sådant centers formål og drift; disse drøftelser vil blive fortsat.

Kommissionen er derfor endnu ikke i stand til at besvare det ærede medlems forespørgsel vedrørende centrets drift. Der vil imidlertid til stadighed blive taget hensyn til de små og mellemstore virksomheders behov under de kommende drøftelser med de japanske myndigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1360/86
af Luc Beyer de Ryke (LDR — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1986)
(87/C 60/88)

Om: Ildsootepidemien i Belgien — hjælp fra EF

Ildsoot er en frygtelig plantesygdom, som igennem nogle uger har angrebet pæretræer, rønnebærtræer og også

æbletræer i forskellige regioner med frugtplantager i Belgien (Hervé, Liege, Namur og Limbourg).

Frugtproducenterne råber vagt i gevær mod denne sygdom, som så at sige er umulig at bekæmpe.

Trods forbyggende foranstaltninger, bl.a. gravningen af grøfter for at forhindre sygdommen i at brede sig, er i visse frugtplantager 85 til 100 % af frugttræerne ramt af sygdommen, meddeler den belgiske landbrugs sammenslutning.

Er Kommissionen underrettet om denne epidemi i Belgien?

Har den til hensigt i god forståelse med den belgiske stat at træffe forebyggende foranstaltninger for at hindre sygdommen i at brede sig?

Har den til hensigt at træffe særlige foranstaltninger for at hjælpe de landbrugere, der er ramt af epidemien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(17. november 1986)

Kommissionen råder ikke over oplysninger om omfanget af ildsootepidemien i Belgien.

Fællesskabets fyto sanitære ordning, der er indført ved Rådets direktiv 77/93/EØF⁽¹⁾, omfatter en række foranstaltninger, som skal hindre ildsotens spredning til de områder i Fællesskabet, der endnu ikke er blevet ramt af denne epidemi. Derimod findes der endnu ikke passende metoder til bekæmpelse af ildsoot i de områder, der allerede er angrebet.

Fællesskabet har hidtil ikke beskæftiget sig med støtteforanstaltninger vedrørende udryddelse af organismer, der er skadelige for planter eller vegetabiliske produkter, eller vedrørende erstatning for tab som følge af sådanne organismers angreb eller forebyggende destruering.

⁽¹⁾ EFT nr. L 26 af 31. 7. 1977, s. 20.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1365/86
af Georgios Anastassopoulos (PPE — GR)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(18. september 1986)
(87/C 60/89)

Om: Besættelse af den græske generaldirektørs stilling

Kan Kommissionen give oplysning om den ubegrundede og mere end et år lange forsinkelse af udnævnelsen af en græsk generaldirektør i stedet for A. Andreopoulos, der har trukket sig tilbage på grund af alder?

Hvilken forklaring kan Kommissionen give på, at de ledige stillinger i andre lignende tilfælde blev besat langt hurtigere?

Er ansvaret for denne uacceptabelt lange forsinkelse alene Kommissionens, eller hviler det også på den græske regering, der har pligt til at indstille de egnede kandidater?

Står den forsinkede udnævnelse af en græsk generaldirektør også i forbindelse med, at Grækenland, hvad angår generaldirektører i Kommissionen, er langt mindre repræsenteret end Fællesskabets andre medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen
(20. november 1986)

Kommissionen udnævnte på sit møde den 1. oktober 1986 hr. C.S. Maniatopoulos til generaldirektør for energi.

Den ventetid, der er medgået til besættelse af en række stillinger på højest niveau i Kommissionens tjenestegrene, hænger sammen med ansættelsen af statsborgere fra de nye medlemsstater og gælder ikke kun udnævnelsen af en generaldirektør af græsk nationalitet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1372/86
af Dieter Rogalla (S — D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(18. september 1986)
(87/C 60/90)

Om: Overtrædelser af traktatens bestemmelser om frie varebevægelser

Hvilke enkelte skridt har Kommissionen taget, og hvilke resultater kan den fremvise af den højt prioriterede politik, den har fulgt i 1986 gående ud på, at alle traktatovertrædelser straffes, som medfører en hindring for de frie varebevægelser i Fællesskabet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1373/86
af Dieter Rogalla (S — D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(18. september 1986)
(87/C 60/91)

Om: Overtrædelser af traktaten

1. Kommissionen opregner i sin indledende situationsrapport til Rådet og Europa-Parlamentet om gennemførelsen af Kommissionens *hvidbog* om virkeliggørelsen af det indre marked, dateret 26. maj 1986, de tilfælde af overtræ-

delser af traktatens bestemmelser vedrørende det indre marked, som dens tjenestegrene måtte tage sig af i 1985. Kan Kommissionen oplyse, hvor mange nye klager hhv. meddelelser om overtrædelser, der i årene siden 1972 enten er indgået hos den, eller som den på eget initiativ har taget op?

2. Hvor mange af disse overtrædelser er resulteret i officielle overtrædelsessager i henhold til artikel 169, og hvor mange heraf er i mellemtiden afsluttet med en dom fra Domstolen?

3. Hvilke områder har der navnlig været tale om, hvad angår de sager, der er afgjort ved dom, og i hvor mange sager har Kommissionen fået sin retsopfattelse bekræftet (i absolutte tal og procent)?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors på skriftlige
forespørgsler nr. 1372/86 og nr. 1373/86
(19. november 1986)

I Kommissionens årsberetninger til Europa-Parlamentet om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten ⁽¹⁾ forklares de aktioner, Kommissionen har foretaget for at sikre de frie varebevægelser med det mål at etablere et virkeligt Fællesskab uden grænser.

Disse beretninger giver alle oplysninger om overtrædelsesprocedurer, der siden 1978 er gennemført på de forskellige stadier i den i EØF-traktatens artikel 169 omhandlede procedure. At udvide dem til et tidsrum helt tilbage til 1972, som det ærede medlem ønsker, ville være et arbejde, der ville stå i misforhold til de oplysninger, man eventuelt ville kunne opnå.

⁽¹⁾ Dok. KOM(84) 181 endelig udg.
Dok. KOM(85) 149 endelig udg.
Dok. KOM(86) 204 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1382/86
af Johanna Maij-Weggen (PPE — NL)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(18. september 1986)
(87/C 60/92)

Om: Budgetunderskud på nationalt- og fællesskabsplan

1. Kan Kommissionen oplyse størrelsen af budgetunderskuddene på de forskellige medlemsstaters statsbudget for henholdsvis 1984, 1985 og 1986 i absolutte tal og i procent af budgettet?

2. Kan Kommissionen oplyse størrelsen af Fællesskabets budgetunderskud i disse tre år, ligeledes i absolutte tal og i procent af budgettet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Alois Pfeiffer
(24. november 1986)

1. I nedenstående oversigt kan det ærede medlem finde de ønskede oplysninger om de nettosal-di, der har skullet og skal finansieres fra medlemsstaternes statsbudgetter i 1984, 1985 og 1986. Disse saldi, der hidrører fra de senest foretagne opgørelser, er angivet i absolutte tal samt i % af statens budgetterede udgifter.

Nettosaldo, der skal finansieres via statsbudgettet

	Nominelle beløb ⁽¹⁾			I % af de budgetterede udgifter		
	1984	1985	1986	1984	1985	1986
B	528,3	539,8	550	26,9	27,1	26,8
DK	43,5	26,3	-0,3	18,4	10,8	-0,1
D ⁽²⁾	47,7	39,8	38	10,0	8,1	7,5
GR	348,8	582,2	457	27,0	34,1	22,5
E	1 168	1 560	1 400	23,1	26,1	20,5
F	146,2	153,3	143,7	14,5	13,0	13,0
IRL	1 784	2 015	2 181	19,3	20,1	20,5
I	95 189	110 917	110 000	29,0	30,1	27,4
L	-3,5	-6,0	-0,5	-5,4	-8,5	-0,7
NL	30,0	25,4	26,6	18,4	15,3	15,7
P	255,6	420,5	400	32,3	39,9	30,8
UK ⁽³⁾	10,1	10,9	10,2	7,5	7,4	6,8

For 1984 og 1985 opgjorte resultater og for 1986 forventede resultater.

⁽¹⁾ I mia nationale møntenheder; for IRL dog i mio.

⁽²⁾ Forbundsstaten og delstaterne.

⁽³⁾ Finansår.

NB: Tegnet - er udtryk for et overskud.

2. Det europæiske Fællesskabs budget for regnskabsårene 1984 og 1985 gav ifølge forvaltningsregnskabet følgende resultater:

	Beløb	i % af budgettet
— Underskud ved afslutningen af regnskabsåret 1984:	827,3 mio ECU	3,0
— Underskud ved afslutningen af regnskabsåret 1985:	23,9 mio ECU	0,1

Ved vurderingen af, hvorledes det faktisk forholdt sig for Det europæiske Fællesskab ved udgangen af 1985, bør man imidlertid tage hensyn til de for regnskabsåret 1985 budgetterede indtægter, som først er indgået i begyndelsen af 1986, hvorefter situationen ser således ud:

— Underskud fra regnskabsåret 1984:	- 827,3 mio ECU
— Del af underskud fra regnskabsåret 1984, der er dækket fra budgettet for regnskabsåret 1985:	+ 172,5 mio ECU
— Underskud fra regnskabsåret 1985:	- 23,9 mio ECU
— Ikke tilbagebetalingspligtige forskud, der skal opkræves hos medlemsstaterne (indgået i begyndelsen af 1986):	+ 727,9 mio ECU
— Dvs. et overskud for regnskabsårene 1984 og 1985	<u>+ 49,2 mio ECU</u>

For regnskabsåret 1986 gælder, at en række forhold medfører en betydelig nedgang i de egne indtægter (told), hvilket har foranlediget Kommissionen til at foreslå foranstaltninger for at få balance på budgettet. Der kan ikke for øjeblikket opstilles noget skøn over for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1392/86

af Christine Crawley (S — GB)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(18. september 1986)

(87/C 60/93)

Om: Chile — undersøgelser vedrørende Olof Palmes død
Hvilke undersøgelser vil udenrigsministrene i politisk samarbejde foretage på baggrund af den senere tids spekulationer i pressen om en forbindelse mellem mordet på Olof Palme, forhenværende statsminister i et af Europarådets medlemslande, og det hemmelige politi i Chile?

Svar

(23. januar 1987)

Ingen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1393/86

af Christine Crawley (S — GB)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(18. september 1986)

(87/C 60/94)

Om: Sydafrika

Hvad påtænker udenrigsministrene i politisk samarbejde at foretage sig i betragtning af, at det nu er helt klart, at mange tusinde personer er tilbageholdt i Sydafrika i forbindelse med undtagelsestilstanden, og at der blandt disse er medlemmer af fagforeningen COSHTU, der har modtaget støtte fra EF?

Svar

(23. januar 1987)

De Tolv har tilkendegivet deres bekymring over de seneste udbredte tilbageholdelser i forbindelse med undtagelsestilstanden i Sydafrika. Den 16. september afgav udenrigsministrene en erklæring, i hvilken de på ny fordømte tilbageholdelse uden rettergang og bebudede foranstaltninger, som De Tolv vil træffe som svar på udviklingen i Sydafrika.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1402/86

af Robert Battersby (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. september 1986)

(87/C 60/95)

Om: Momsfritagelse for alderdomshjem

Kan Kommissionen oplyse, i hvilke medlemsstater alderdomshjem er fritaget for at betale moms, og hvilke grundlæggende kriterier der anvendes for at afgøre, om en institution er et alderdomshjem, et hotel eller et pensionat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af lord Cockfield

(14. november 1986)

Inden for rammerne af det fælles merværdiafgiftssystem kan alderdomshjem opnå afgiftsfritagelse i henhold til artikel 13 A, afsnit 1, litra g), i sjette direktiv ⁽¹⁾, såfremt det drejer sig om transaktioner »med tilknytning til social bistand og social sikring, som præsteres af offentligtretlige organer eller af andre organer, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat som foretagender af almenyttig karakter«.

Ifølge de oplysninger, som Kommissionen har til rådighed, anvendes denne bestemmelse om afgiftsfritagelse i samtlige medlemsstater.

Det overlades dog til de nationale lovgivere at tage stilling til de grundlæggende kriterier, der anvendes for at afgøre, om et alderdomshjem er af almenyttig karakter.

Kommissionen er ikke i stand til at levere detaljerede oplysninger om de bestemmelser, der finder anvendelse i de enkelte medlemsstater.

(¹) EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1413/86

af Alasdair Hutton (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. september 1986)

(87/C 60/96)

Om: Belønninger for duelighed i undervisningen

Har Kommissionen kendskab til den franske belønning »agrégé avec palmes« til lærere med høj akademisk udmærkelse?

Har Kommissionen kendskab til andre priser eller belønninger for duelighed blandt lærere i andre medlemsstater?

Kan Kommissionen give en fortegnelse over de medlemsstater, der har sådanne priser eller belønninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(18. november 1986)

Kommissionen råder ikke over nogen oversigt over ærestitler og andre udmærkelser, som medlemsstaterne eller andre myndigheder tildeler særlig fortjenstfulde medborgere på uddannelsesområdet eller andre områder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1418/86
af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (ARC — D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(18. september 1986)
(87/C 60/97)

Om: Overtrædelse af de gældende retsforskrifter i atom-anlæggene i Hanau (Hessen)

I atomanlæggene i Hanau bliver plutonium oplagret og bearbejdet. De tre virksomheder: Alkem, Nukem og RBU arbejder ganske vist uden definitiv tilladelse til at udføre deres virksomhed og overtræder således retsforskrifterne for atomanlæg i Forbundsrepublikken. Disse anlæg er kun i manglende grad sikret mod uheld. Firmaet Alkem ligger i indflyvningsområdet for lufthavnen i Frankfurt, men opfylder ikke kravene mod flystyrt. Firmaet Nukem er også i henhold til Forbundsrepublikkens emissionslovgivning om beskyttelse pligtigt til at have godkendelse, men arbejder alligevel uden denne godkendelse.

1. Har Kommissionen kendskab til de nævnte overtrædelser af retsforskrifterne?
2. Er der ved de procedurer om overtrædelse af traktaterne, der indledtes i juli, taget hensyn til atomanlæggene i Hanau?
3. Hvis der ikke er tilfældet, hvorfor griber Kommissionen så ikke ind i Hanau?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Nicolas Mosar
(15. december 1985)

For så vidt angår det problem, som det ærede medlem rejser, må Kommissionen konstatere, at atomanlæggene i Hanau opfylder de bestemmelser, der gælder for deres drift ifølge Euratom-traktaten.

Disse anlægs driftstilladelse falder ind under Forbundsrepublikkens atomlovgivning.

Der er intet retligt grundlag for indgriben fra Kommissionens side i forhold, der udelukkende henhører under de nationale regerings kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1423/86
af Gijs de Vries (LDR — NL)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(18. september 1986)
(87/C 60/98)

Om: De nederlandske radio- og TV-selskabers overtrædelse af EØF-traktaten

Den 14. marts 1986 indgav det vesttyske illustrerede ugebald Stern klage ved Kommissionen mod de nederlandske radio- og TV-selskaber NOS, AVRO, KRO, NCRV, TROS, VARA, Veronica og VPRO, fordi disse ville hindre bladet i at offentliggøre programoplysninger om nederlandsk radio og TV. Dette lader ikke til at være i overensstemmelse med europæisk ret.

I Nederlandene er radio- og TV-selskaberne forpligtet til at stille oplysninger om de programmer, de udsender, til rådighed for NOS (artikel 23 i radiospredningsloven). NOS har eksklusiv ophavsret til disse programoplysninger (artikel 22 i radiospredningsloven). NOS giver de detaljerede programoplysninger udelukkende til radio- og TV-selskaberne til offentliggørelse. Dagspressen får udelukkende stillet en forkortet udgave til rådighed. I praksis gøres der imidlertid undtagelser fra denne regel. Således giver radio- og TV-selskaberne bl.a. NOS ret udførlige oplysninger til de tyske tidsskrifter *Bunte*, *Hör zu* og *Bild-Funk* og til de belgiske blade *Knack*, *Humo* og *TV-strip*.

1. Anser Kommissionen det for at være i overensstemmelse med fællesskabsretten, at de nederlandske radio- og TV-selskaber i henhold til nederlandsk lov er i besiddelse af en (pseudo)-ophavsret til at videregive oplysninger om radio- og TV-programmer samt har monopol på at offentliggøre disse oplysninger?
2. Er Kommissionen af den opfattelse, at de nederlandske radio- og TV-selskaber gør sig skyldige i en uberettiget diskriminering og i misbrug af deres økonomiske magtposition ved at stille programoplysninger til rådighed for nogle udenlandske blade og visse aviser, som kan fås i Nederlandene, men derimod nægter at stille disse til rådighed for *Stern*?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Sutherland
(17. november 1986)

1. og 2. Kommissionen har endnu ikke afsluttet sin undersøgelse af denne sag og har derfor endnu ikke kunnet tage stilling hertil.

Den skal ikke undlade at holde det ærede medlem underrettet om, hvad udfaldet bliver.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1430/86**af Hugh McMahon (S — GB)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(8. september 1986)**(87/C 60/99)***Om:** Skibsbygning

Mener Kommissionen under henvisning til forslaget fra formanden for sammenslutningen af britiske skibsværfter over for Overhusets særlige udvalg under behandlingen af den europæiske søtransportpolitik, at Fællesskabets økonomiske interesser i højere grad vil blive imødekommet, dersom den strenge adskillelse mellem skibsfart og skibsbygning ophører, og begge områder anbringes under et fælles generaldirektorat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Jacques Delors***(14. november 1986)*

Det er Kommissionens opfattelse, at adskillelsen af administrationen for skibsbygning og søtransport, som det ærede medlem nævner, ikke mindsker den generelle effektivitet med hensyn til udarbejdelsen af politik, da der finder en samordning sted mellem de to områder.

Tværtimod sikrer denne situation, som ikke er ukendt i de nationale administrationer i medlemsstaterne, en mere smidig holdning til særdeles komplicerede problemer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1433/86**af Carlos Robles Piquer (ED — E)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(18. september 1986)**(87/C 60/100)***Om:** EFs forbindelser med Latinamerika efter Spaniens og Portugals tiltrædelse

Den første fælles hensigtserklæring fra de ti EF-medlemsstater samt Spanien og Portugal, som er vedføjet traktaten undertegnet i Madrid og Lissabon den 12. juni 1985, drejer sig om udvikling og intensivning af forbindelserne med de latinamerikanske lande.

I slutningen af denne erklæring hedder det, at de tolv medlemslande er rede til at fremme samhandelen mellem EF og de latinamerikanske lande samt at behandle problemerne på det handelsmæssige område for at søge passende løsninger herpå.

I begyndelsen af juli måned indgik EF en aftale med De forenede Stater til sikring af fortsatte leverancer til Spanien

af visse produkter, især rug og hård hvede, hvor der har været hindringer for importen siden Spaniens tiltrædelse af EF.

Visse latinamerikanske lande, navnlig Argentina, er leverandører af de samme produkter til det spanske marked.

Andre latinamerikanske varer som tobak, kakao og kaffe blev taget op i Spaniens ensidige erklæring nr. 2, som er vedføjet traktaten undertegnet den 12. juni 1985, da den spanske regering frygtede, at der for disse varers vedkommende kunne opstå pludselige forstyrrelser i indførslerne med oprindelse i Latinamerika.

Endvidere opfordrede Det europæiske Råd i Haag for nylig Kommissionen til at udarbejde en beretning om målsætningerne indeholdt i den erklæring, der er vedføjet tiltrædelsestraktaten.

Kommissionen bedes derfor besvare følgende spørgsmål:

Hvornår vil den pågældende beretning foreligge?

Hvilke virkninger har Spaniens og Portugals tiltrædelse af EF indtil nu haft, både for så vidt angår den almindelige samhandel mellem EF og Latinamerika, som hvad angår de fem specifikke ovennævnte landbrugsprodukter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Claude Cheysson***(14. november 1986)*

På grundlag af opfordringen fra Det europæiske Råd forbereder Kommissionen en meddelelse til Rådet om forbindelserne med Latinamerika med hensigt på at iværksætte den fælles hensigtserklæring »om udvikling og intensivning af forbindelserne med de latinamerikanske lande«, der er knyttet som bilag til traktaten om Spaniens og Portugals tiltrædelse.

Dette dokument vil blive forelagt til drøftelse i løbet af indeværende år.

På nuværende tidspunkt råder Kommissionen ikke over årlige opgørelser over samhandelen med Latinamerika, og det er derfor ikke muligt at give en detaljeret analyse af de virkninger, udvidelsen vil kunne få på det handelsmæssige område både som helhed og for de enkelte produkter.

Det kan imidlertid bemærkes, at den latinamerikanske eksport i 1986 har været omfattet af særlige handelsmæssige foranstaltninger ved åbningen af *ad hoc*-kontingenter og ved en udvidelse af GSP, for så vidt angår visse produkter, der har betydning for Latinamerika.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1436/86

af Louis Eyraud (S — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(26. september 1986)

(87/C 60/101)

Om: Præmien for ammekøer

Næstformand i Kommissionen, Andriessen, erkendte under sit besøg i Limousin, at situationen blev mere og mere katastrofal for producenterne af oksekød og fårekød, og han erklærede sig parat til at undersøge ethvert forslag, han fik stillet.

Kan Kommissionen på baggrund af denne konstatering og kommissærens udtalelse foreslå en ændring af forordningen om præmien til ammekøer til fordel for alle bedrifter i bjergegne, hvis udnyttede græsarealer er på over 60 % af bedriftens samlede areal?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(14. november 1986)

Ordnningen for præmie til opretholdelse af malkekvægsbestand er forholdsvis liberal, og ifølge forordningens regler udelukkes kun en lille del af Fællesskabets malkekvægsbestand fra præmien. På fællesskabsplan udbetales præmien for 89 % af malkekvægsbestanden. I Frankrig udbetales præmien for 90 % af malkekøerne.

I bjergområder, hvor malkekvægsbestanden traditionelt er meget omfattende, ydes der præmie for næsten alle malkekøer. Det skal bemærkes, at i visse bjergområder udbetales den udligningsgodtgørelse, der er omhandlet i Rådets direktiv 75/268/EØF om landbrug i bjergområder og i visse ugunstigt stillede områder ⁽¹⁾, ud over præmien til malkekøer.

Derfor finder Kommissionen det ikke nødvendigt at ændre præmieordningen for malkekøer i den retning, som det ærede medlem foreslår.

(¹) EFT nr. L 128 af 19. 5. 1975, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1437/86

af Louis Eyraud (S — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(26. september 1986)

(87/C 60/102)

Om: Handelen med oksekød

Næstformand i Kommissionen, Andriessen, erkendte under sit besøg i Limousin, at situationen blev mere og mere katastrofal for producenterne af oksekød og fårekød, og han erklærede sig parat til at undersøge ethvert forslag, han fik stillet.

Kan Kommissionen på baggrund af denne konstatering og kommissærens udtalelse oplyse, om den har planer om at udarbejde en samlet opgørelse over handelen med oksekød med tredjelande og inden for Fællesskabet, således som vi gentagne gange har foreslået?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(18. november 1986)

Tallene for EFs eksterne og interne samhandel med oksekød er almindeligt kendt og offentliggøres i fagpressen og af Kommissionen. Rapporten vedrørende markedsforholdene på landbrugsområdet, som Kommissionen offentliggør hvert år i november/december, indeholder i kapitlet om oksekød en klar redegørelse for og samlet opgørelse over samhandelen med tredjelande. Kommissionen påtænker derfor ikke i øjeblikket at offentliggøre et særligt dokument med en oversigt over denne samhandel. Den er dog rede til at besvare alle spørgsmål om enkeltheder vedrørende handelen med tredjelande.

Der er, for så vidt angår denne samhandel i forbindelse med svaret på skriftlig forespørgsel nr. 1440/85 fra hr. Pranchère ⁽¹⁾, udarbejdet en fuldstændig liste over særlige importordninger for oksekød.

(¹) EFT nr. C 55 af 10. 3. 1986, s. 2, berigtigelse EFT nr. C 130 af 25. 5. 1986, s. 50.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1447/86

af Richard Balfe (S — GB)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs
medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske
Samarbejde

(26. september 1986)

(87/C 60/103)

Om: Sydafrikanske produkter

I et interview i *She Magazine* fra september 1986 svarede fru Lynda Chalker, da hun blev spurgt, om hun ville købe frugt fra Sydafrika: »Nej, ikke hvis jeg vidste, at frugten kom fra Sydafrika.«

Jeg glæder mig meget over denne udtalelse, som ligger på linje med flertallets opfattelse i Europa-Parlamentet. Hvor mange af de øvrige udenrigsministre fra medlemsstaterne har fulgt hendes strålende eksempel?

Svar

(23. januar 1987)

Dette emne falder uden for Det europæiske politiske Samarbejdes arbejdsområde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1464/86

af Petrus Cornelissen (PPE — NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(26. september 1986)

(87/C 60/104)

Om: Siddepladser for ikke-rygere

Stadig flere passagerer i lufttrafikken foretrækker en »ikke-ryger« -plads. KLM overvejer således at øge antallet af »ikke-ryger« -pladser fra 70 til 80 %. Air Canada har ud fra positive erfaringer med 39 daglige »ikke-ryger« -flyvninger mellem Montreal, Toronto og Ottawa besluttet at øge antallet af »ikke-ryger« -afgange.

Det må fastslås, at ikke-ryger-faciliteter på de fleste lufthavne inden for EF ikke er fulgt med i denne udvikling.

1. Kan Kommissionen give en procentvis oversigt over antallet af »ikke-ryger« -pladser på de faste flyruter, som inden for Fællesskabet flyves af de europæiske luftfartselskaber?
2. Er Kommissionen rede til at fremme, at der også på lufthavnene inden for Fællesskabet tages større hensyn

til ikke-rygere, og at der i restauranter og venterum reserveres et tilstrækkelig stort område og tilstrækkelig mange siddepladser til ikke-rygere?

3. Vil Kommissionen tage initiativer for også i Europa at tage forsøg med afgange, der udelukkende er forbeholdt ikke-rygere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Stanley Clinton Davis

(17. november 1986)

Kommissionen er klar over, at et voksende antal passagerer beder om »ikke-ryger«-pladser i flyene. De pågældende flyselskaber forsøger så vidt muligt at følge med udviklingen og imødekomme passagerernes ønsker.

1. Kommissionens tjenestegrene råder ikke over oplysninger om procentsatsen af »ikke-ryger« -pladser på de europæiske flyselskabers faste ruter i Fællesskabet.

Disse oplysninger kan indhentes hos de pågældende flyselskaber.

2. og 3. I overensstemmelse med Kommissionens generelle overvejelser vedrørende problemet »tobak — sundhed« planlægger den at behandle detailproblemerne inden for rammerne af sit program »Europa mod kræft«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1468/86

af Anne-Marie Lizin (S — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(26. september 1986)

(87/C 60/105)

Om: Val Duchesse — ny måde at skjule diskriminering af kvinder på det sociale område

Den belgiske regering har truffet visse foranstaltninger med henblik på at svare på de skridt, som Kommissionen har taget over for Belgien vedrørende dette lands manglende overholdelse af bestemmelserne på arbejdsløhedsområdet.

Formålet med disse belgiske foranstaltninger er at gøre grundbeløbet i arbejdsløhedsydelser ens og fremover gennemføre visse ændringer i tillæggene til grundbeløbet på 35 %. Det er i adgangen til disse tillæg, at diskrimineringen mellem mand og kvinde fremover skal finde sted, idet omfanget af disse ydelser skal variere alt efter den familiemæssige situation.

Kommissionen bedes afholde sig fra en overfladisk besvarelse, der udelukkende vedrører det ensartede grundbeløb.

Har den herefter tænkt sig at give den belgiske regering klar besked?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(13. november 1986)

Kommissionen har endnu ikke modtaget svar på den begrundede udtalelse, den har tilstillet de belgiske myndigheder.

I øvrigt har de belgiske myndigheder endnu ikke tilsendt Kommissionen de nye bestemmelser.

Så snart Kommissionen har modtaget dem, vil den underkaste dem en nærmere undersøgelse med henblik på en eventuel opfølgning af sagen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1480/86
af Luis Perinat Elio (ED — E)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs
medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske
Samarbejde

(26. september 1986)
(87/C 60/106)

Om: Direkte telefonforbindelser mellem Managua og
Moskva

I anledning af syvårsdagen for sandinisternes magtovertagelse har den sovjetiske regering for eløb ig besluttet at give Nicaragua en direkte telefonforbindelse, som vil gøre det muligt for dette land via Intersputnik-satellitten at komme i direkte telefonforbindelse med landene i Østeuropa, Asien og Mellemøsten.

I betragtning af den stadig tydeligere udvikling, det sandinistiske styre gennemgår hen imod en politisk situation, der i høj grad ligner Cubas og dette lands tilknytning til Sovjetunionen og lande under dens indflydelse, hvis fælles nævner er et venstreorienteret diktatur, hvilken betydning tillægger udenrigsministrene da denne »gave« fra Sovjetunionen til Nicaragua?

Svar
(23. januar 1987)

Dette spørgsmål er ikke blevet drøftet inden for rammerne af Det europæiske politiske Samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1488/86

af Anne-Marie Lizin (S — B)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs
medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske
Samarbejde

(1. oktober 1986)
(87/C 60/107)

Om: Belejringsstilstanden i Chile efter 13 års diktatur

Hvilke foranstaltninger agter ministrene forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde at træffe for at tilkendegive deres holdning til denne belejringsstilstand?

- At lade De Tolvs repræsentanter i Santiago gennemføre en samordnet aktion. Hvilke diplomatiske skridt agter man at tage?
- Hvilke samordnede økonomiske foranstaltninger agter man at træffe?
- Er det hensigten at yde en særlig humanitær bistand efter arrestationerne?

Svar

(28. januar 1987)

De Tolvs udenrigsministre udsendte den 16. september en erklæring, hvori de klart tilkendegav deres bekymring over udviklingen i Chile, herunder navnlig beslutningen om at indføre belejringsstilstand. Der ydes bilateral humanitær bistand fra individuelle partnere. De Tolvs repræsentanter i Santiago rådfører sig nøje med hinanden om, hvordan De Tolv bedst kan bidrage til Chiles tilbagevenden til fuldt demokrati. De Tolv vil fortsat gøre en aktiv og effektiv indsats med henblik herpå.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1494/86

af Jean-Marie Le Chevallier (DR — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. oktober 1986)
(87/C 60/108)

Om: Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet vedrørende fri bevægelighed for tyrkiske arbejdstagere i Fællesskabet

1. Kan Kommissionen bekræfte, at der rent faktisk vil være fri bevægelighed i Fællesskabet for tyrkiske arbejdstagere fra den 1. december 1986 i henhold til associeringsaftalen EØF-Tyrkiet, som undertegnedes i Ankara den 12. september 1963 og stadfæstedes i en tillægsprotokol undertegnet i Bruxelles den 23. november 1970?

2. Hvilke midler agter Kommissionen at anvende for at iværksætte denne aftale eller i modsat fald for at genforhandle eller ophæve den?

udnytte sine økonomiske forbindelser med Israel til på forhånd at omgå den sanktionspolitik, som er ved at blive iværksat mod landet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Claude Cheysson

(19. november 1986)

Gennemførelsen af den frie bevægelighed for tyrkiske arbejdstagere i Fællesskabet, således som det er fastsat i det af det ærede medlem nævnte dokument, er til behandling i Rådet for der at fastlægge Fællesskabets stilling med henblik på forhandlingerne med Tyrkiet. På nuværende stadium er Kommissionen ikke i stand til at besvare det ærede medlems forespørgsel.

Svar

(23. januar 1987)

Nej.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1510/86

af Ernest Glinne (S — B)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(1. oktober 1986)

(87/C 60/110)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1506/86

af Ernest Glinne (S — B)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(1. oktober 1986)

(87/C 60/109)

Om: Belgisk bistandsprogram i Zaire og sydafrikanske interesser

I henhold til den beretning, som offentliggjordes efter mødet i det store paritetiske zairisk-belgiske udvalg den 7.-10. juli 1986, er der blevet udarbejdet et nyt belgisk bistandsprogram på et beløb af 500 millioner belgiske francs med henblik på at deltage i »en strukturel tilpasning« af den zairiske økonomi, således som foreslået af Verdensbanken.

Et af de finansieringsprojekter, som i denne beretning betegnes som højt prioriteret er DAIPN, en gård, som er opført på N'Seles »præsidentielle område«. DAIPN kontrolleres af den israelske gruppe DAFOR og beskæftiger sig navnlig med opdræt af kyllinger. Til dette opdræt importerer »området« en dag gamle kyllinger af Tokairacen fra Sydafrika.

Udover at der er alle om et mastodont-projekt (alt for store og alt for dyre anlæg, høj kostpris for produkterne osv.), som langt fra fremmer fødevarerprodukt og giver befolkningen i landdistrikterne den nødvendige selvforsyning, skal det påpeges, at den belgiske regerings finansielle bistand indirekte støtter et privat projekt, som har økonomisk tilknytning til Sydafrika.

Hvad er udenrigsministrenes holdning til projektets art, den belgiske regerings støtte til dette projekt og den omstændighed, at man støtter Sydafrikas forsøg på at

Om: Finansiell krise i forbindelse med De forenede Nationers organisation

I to år er der med held blevet udviklet initiativer både i De forenede Staters repræsentanternes hus (afstemning den 17. juli 1986, ændringsforslag af Sundquist i 1985, Gramm-Rudman-Hollings-loven, som af den amerikanske højesteret er blevet kendt forfatningsstridig) og i senatet (ændringsforslag af Kassebaum, som vedtoges sidste år), der går i retning af en meget betydelig reduktion — på mindst 50 % — af De forenede Staters bidrag til FN, uafhængigt af finansieringsproblemerne i flere specialorganer. Denne trussel om en forestående reduktion af De forenede Staters bidrag føjer sig til forskellige medlemsstaters manglende indbetaling i de sidste ca. 20 år af forskellige »årsager«, og disse manglende indbetalinger andrager nu i alt 225 mio dollars.

Ministrene bedes besvare følgende spørgsmål:

1. Hvorledes vurderer De Tolv og hvert enkelt af EF-medlemslandene de forbedringer af administrationen og den finansielle forvaltning, som på forslag af generalsekretæren vedtoges af generalforsamlingen i maj 1986, for så vidt angår deres indhold og tidsplanen for deres gennemførelse? Hvorledes stemte De Tolv og hvert enkelt af EF-medlemslandene i maj 1986? Hvorledes vurderer EF-medlemslandene de særlige henstillinger, som 18-landegruppen udarbejdede i august 1986, og som tilsigter besparelser på 15 % på udgifter til personale, møder og dokumentation?
2. Finder ministrene, at den nødvendige sparsomhed bør gå så vidt som til, at man »af sparehensyn« annullerer aktiviteter inden for rammerne af menneskerettighedsprogrammet, således som det fremgår af den beklagelige

annullering — der imidlertid er i overensstemmelse med 18-landegruppens henstillinger — af mødet i FNs underudvalg om menneskerettigheder, som skulle have været afholdt i Genève i løbet af sommeren 1986?

Hvorledes finder ministrene i øvrigt finansieringen af den utilfredsstillende, men uundværlige indsats, som udføres af FN-styrker udstationeret på Cypern, i Libanon og i andre potentielt farlige regioner i verden?

3. Hvor stort et bidrag ydede De Tolv og hvert enkelt EF-medlemsland i regnskabsåret 1985 i absolutte tal og procentvis af FNs samlede budget for det samme år?
4. Hvorledes er De Tolvs holdning til den måde, hvorpå uoverensstemmelser med hensyn til medlemsstaternes bidrag løses, under hensyn til det princip, som er fastlagt i artikel 17 i FN-pagten?
5. Hvorledes forestiller De Tolv sig en mere konsekvent gennemførelse fremover af artikel 18 vedrørende medlemmer, som ikke opfylder deres finansielle forpligtelser?
6. Hvorledes er De Tolvs stilling til forslag (jf. ændringsforslag af Kassebaum) om mindskelse af et givet medlems bidrag, indtil generalforsamlingen er gået ind for en ændring af proceduren og en vægtning af dets stemmer til fordel for lande, som er store bidragsydere, uden hensyn til princippet om FNs globalitet og generalforsamlingsmedlemmernes grundlæggende lighed?
7. Hvilke medlemslande har i længere tid gjort sig skyldige i de forskellige manglende indbetalinger, som i øjeblikket andrager ca. 225 mio dollars?
8. Hvorledes er De Tolvs syn på FNs finansieringskrise, og hvilken løsning mener de, at man bør anvende, hvis verdenssamfundet fortsat ønsker at forfølge målene i den pagt, som undertegnedes i San Francisco den 26. juni 1945? Hvad har resultatet på dette område været af det samråd, som de havde ønsket under den samling i generalforsamlingen, som indledtes den 16. september?

Svar

(27. januar 1987)

1. De Tolv glæder sig over generalsekretærens forslag fra maj om en række besparelsesforanstaltninger, der blev vedtaget uden afstemning. Forslagene blev fremsat til rette tid, var hensigtsmæssige og henlede medlemsstaternes opmærksomhed på FNs alvorlige finansielle situation. De Tolv hilser ligeledes rapporten fra 18-landegruppen velkommen som et solidt grundlag for FN at bygge på. Denne rapport er nu til grundig behandling i FNs generalforsamling. De Tolv støtter oprettelsen af en ny mekanisme til behandling af program og budget, der er

struktureret således, at der sikres en effektiv beslutningsproces og bidrages til en større rationalisering og effektivitet inden for FN.

2. De Tolv lægger stor vægt på at opretholde og styrke de mekanismer, som FN har oprettet til beskyttelse af menneskerettighederne, og særlig på 1503-proceduren, som er et væsentligt element til sikring af, at Menneskerettighedskommissionen fungerer tilfredsstillende. De Tolv beklager, at det som følge af besparelsesforanstaltningerne var nødvendigt at udsætte de af det ærede parlamentsmedlem nævnte møder og vil fortsat gøre deres yderste for at sikre, at de generelle budgetstramninger ikke får nogen uforholdsmæssig stor indvirkning på FNs menneskerettighedsprogram. De Tolv støtter som bekendt princippet om FNs fredsbestræbelser, og alle partnerne betaler de for dem fastsatte bidrag fuldt ud.

3. Nedenfor følger de for De Tolv fastsatte bidrag og andele af FNs almindelige budget for 1985:

	Mio US \$	%
Belgien	8,424	1,28
Danmark	4,936	0,75
Frankrig	42,845	6,51
Forbundsrepublikken		
Tyskland	56,205	8,54
Grækenland	2,633	0,40
Irland	1,185	0,18
Italien	24,615	3,74
Luxembourg	0,395	0,06
Nederlandene	11,715	1,78
Portugal	1,185	0,18
Spanien	12,702	1,93
Det forenede Kongerige	30,735	4,67
I alt	197,575	30,02

4. De Tolv støtter arbejdet i det bidragsudvalg, som er nedsat for at fordele FNs udgifter.

5. De Tolv har ingen grund til at tro, at de procedurer, som ifølge FN-pagten skal anvendes på bidragsydere, som misligholder deres forpligtelser, ikke anvendes efter reglerne.

6. De Tolv har undertegnet FN-pagten, som omfatter princippet om grundlæggende lighed mellem medlemsstaterne. De har i overensstemmelse hermed gjort det klart, at medlemsstaterne skal opfylde deres finansielle forpligtelser under pagten fuldt ud, og at undladelse heraf er en misligholdelse af internationale forpligtelser.

7. Iran, Israel, Libyen, Peru, Polen, Rumænien, Tyrkiet, De Forenede Stater og Sovjetunionen er blandt de medlemsstater, som skylder betydelige beløb af deres bidrag for årene forud for 1986. De Tolv har i år henvendt sig til de pågældende hovedstæder om denne situation.

8. De Tolv erkender, at der er et klart behov for ændringer i systemet, som kan skabe bredere enighed om finansielle spørgsmål og hjælpe med til at overvinde modstanden hos nogle medlemmer mod at opfylde deres finansielle forpligtelser. De Tolv yder et positivt og konstruktivt bidrag til konsultationerne og drøftelserne om rapporten fra 18-landegruppen, som for øjeblikket er til behandling i FNs generalforsamling.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1514/86

af Jean-Pierre Abelin (PPE — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. oktober 1986)

(87/C 60/111)

Om: Offentliggørelse af svarene på de skriftlige forespørgsler

Den lange tid, der går, før svarene på de skriftlige forespørgsler offentliggøres i EF-Tidende, gør, at selve indholdet af svarene ofte er forældet.

Det er faktisk ikke sjældent, at ændringer i fællesskabsforordningerne løser eller tværtimod forværrer de beskrevne problemer.

Således blev et svar af 18. september 1985 på en forespørgsel stillet den 5. juli 1985 først offentliggjort i EF-Tidende den 28. maj 1986 ⁽¹⁾. EF-Tidendes rolle er imidlertid at sikre, at alle borgere får fuldstændig og hurtig information. I ovennævnte tilfælde fik kun selve medlemmet hurtigt kendskab til Kommissionens svar.

Til gengæld var offentliggørelsen af svaret den 28. maj ikke længere af større interesse, da fællesskabslovgivningen vedrørende det beskrevne problem var blevet ændret, hvilket var blevet offentliggjort i EF-Tidende af 31. december 1985.

Kan Kommissionen oplyse, om den har til hensigt at foreslå foranstaltninger med henblik på en hurtigere offentliggørelse af svarene?

⁽¹⁾ EFT nr. C 130 af 28. 5. 1986, s. 2, skriftlig forespørgsel nr. 919/85.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Peter Sutherland

(18. november 1986)

Offentliggørelse af svar på skriftlige forespørgsler henhører under Parlamentet. Den bidrager bl.a. til, at udgaver på samtlige sprog foreligger. I det af det ærede medlem nævnte tilfælde blev samtlige sproglige udgaver sendt til Parlamentet den 20. marts 1986.

Kommissionen erkender, at den tid, der medgår til fremsendelse af sproglige udgaver ud over det spørgende parlamentsmedlems, er steget betydeligt i løbet af det sidste år. Dette er en følge af stigningen i antallet af forespørgsler og den stigende arbejdsbyrde i oversættelsestjenesterne.

Kommissionen søger at afhjælpe denne situation og nå frem til en normal besvarelsesetid.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1549/86

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. oktober 1986)

(87/C 60/112)

Om: Nye og fornyelige energikilder

For nylig viste det sig endnu en gang, at Europa-Parlamentet og Kommissionen principielt var enige om, at der må lægges mere vægt på mulighederne for anvendelse af nye og fornyelige energikilder.

Imidlertid er der for nylig opstået en meningsuoverensstemmelse med Rådet, idet Rådet ikke ville give sin tilslutning til, at Kommissionen sætter en gruppe eksperter i gang med forskning i fornyelige energikilder.

Kan Kommissionen oplyse, hvad dens holdning er i dette anliggende, og om dette afslag fra Rådet på nogen måde vil påvirke dens politik vedrørende de nye og fornyelige energikilder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Nicolas Mosar

(15. december 1986)

Kommissionen er fortsat overbevist om, at man skal tillægge mulighederne for udnyttelse af nye og vedvarende energikilder større vægt.

På dette område vedtog Rådet (energiministrene) den 26. november en resolution, foreslået af Kommissionen ⁽¹⁾, om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af nye og vedvarende energikilder. Kommissionen beklager, at Rådet i sin resolution ikke tog hensyn til Kommissionens ønske om at oprette en gruppe af eksperter fra videnskabens og industriens verden med henblik på udvikling af de pågældende energikilder.

Kommissionen meddelte Rådet, at den har til hensigt at oprette en komité af højtstående eksperter inden for videnskab og industri og mere generelt udvikle sin politik med hensyn til nye og vedvarende energikilder.

⁽¹⁾ Dok. KOM(86) 12 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1553/86
af Jaak Vandemeulebroucke (ARC — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
 (13. oktober 1986)
 (87/C 60/113)

Om: Eurotra-projektet

Ved hjælp af Eurotra-projektet arbejdes der på at etablere et flersproget datamatsystem for oversættelse mellem Det europæiske Fællesskabs officielle sprog. I forvejen finansierer Det europæiske Fællesskab også en hel del forskning på dette område.

Kan Kommissionen oplyse, hvor langt arbejdet med dette projekt er kommet, og om de talrige tekniske problemer i den indledende fase allerede er blevet løst?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes
 (19. november 1986)

Eurotra finansieres i fællesskab af Fællesskabet og medlemsstaterne som et FoU-program med omkostningsdeling. Detaljerede oplysninger om hvor langt man er kommet med projektet samt de tekniske løsninger på problemerne kan findes i de aktivitetsrapporter, som Kommissionen for nylig har sendt til Europa-Parlamentet og Rådet ⁽¹⁾.

I forbindelse med Spaniens og Portugals tiltrædelse har Kommissionen foreslået, at Eurotra FoU-programmet udvides til at omfatte spansk og portugisisk, idet systemet har til formål at dække alle fællesskabssprog ⁽²⁾. Europa-Parlamentet er blevet rådspurgt i denne forbindelse og energi-, forsknings- og teknologiudvalget (referent Pedro Pinto) har udarbejdet en rapport om Kommissionens forslag, som blev behandlet på plenarmødet den 14. november 1986.

⁽¹⁾ Dok. KOM(86) 431 endelig udg.

⁽²⁾ Dok. KOM(86) 94 endelig udg. og dok. KOM(85) 676 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1558/86
af Michel Debatisse (PPE — F)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
 (13. oktober 1986)
 (87/C 60/114)

Om: Ikke-toldmæssige hindringer ved indførsel af sko til Grækenland

Grækenland har indført en kautionsordning uden renter over 6 måneder svarende til 80 % af værdien for sko, der indføres på græsk territorium.

Denne praksis er i modstrid med fællesskabsreglerne.

Hvilke afgørelser påregner Kommissionen at træffe for at genindføre normale konkurrenceforhold?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
 (13. november 1986)

Kommissionen erindrer det ærede medlem om, at den ved sin beslutning 85/594/EØF ⁽¹⁾ af 22. november 1985 bemyndigede Grækenland til ved import af varer fra forskellige kategorier at kræve et kontakt depositum, der ikke er rentebærende, for en periode på seks måneder; depositumet andrager 40 % eller 80 % af cif-værdien, alt efter hvilke varer, der er tale om.

Denne beslutning blev truffet på grundlag af EØF-traktatens artikel 108, hvori det er fastsat, at det er muligt at give tilladelse til beskyttelsesforanstaltninger som en undtagelse fra traktatens bestemmelser, såfremt en medlemsstat har vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance.

⁽¹⁾ EFT nr. L 373 af 31. 12. 1985, s. 9.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1574/86
af Andrew Pearce (ED — GB)
til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde
 (17. oktober 1986)
 (87/C 60/115)

Om: Syriske læger, der arresteredes i 1980

Vil udenrigsministrene i politisk samarbejde over for de syriske myndigheder gøre opmærksom på sagen omkring de 5 syriske læger, der arresteredes i 1980, men ikke blev stillet for retten for at have deltaget i en endagsstrejke i 1980 som protest imod krænkelser af menneskerettighederne i Syrien? Deres navne er: Muhammad As'ad Bisata, Admad al-Bushi, Muhammad Faiz Bismar, 'Abd al-'Aziz Bin 'Abd al-Qadir Bitar og 'Abd al-Majid Bin 'Abd al-Qadir Bitar.

Svar
(23. januar 1987)

Fremme og beskyttelse af menneskerettighederne er en vigtig bestanddel i forbindelserne mellem tredjelandene og De Tolv. Det nævnte spørgsmål er ikke blevet drøftet inden for rammerne af Det europæiske politiske Samarbejde. Visse lande har dog ved bilaterale kontakter meddelt de syriske myndigheder deres bekymring for menneskerettighederne.

fra »homelands«, det ikke endnu mere berettiget, at Sikkerhedsrådets resolution nr. 435 hurtigst muligt gennemføres?

Svar
(23. januar 1987)

De Tolv er stærkt engageret i en hurtig uafhængighed for Namibia på grundlag af Sikkerhedsrådets resolution nr. 435. De fordømmer foranstaltninger, der vil kunne betyde en udsættelse af Namibias uafhængighed. De anerkender ikke de såkaldt »uafhængige« homelands som uafhængige stater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1592/86

af Ernest Glinne (S — B)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(17. oktober 1986)
(87/C 60/116)

Om: Deltagelse af tropper fra »homelands« i Sydafrika i militæroperationer i Namibia

Det står nu klart, at tropper fra »homelands« i Sydafrika deltager i militæroperationer i Namibia. Den 4. juli 1986 indrømmede general Magnus Malan, at korporal N.G. Bhivhese fra Venda (homeland) var omkommet under en »antiterroristisk aktion«, og Vendas »premierminister«, Patrick Mpephu, har udtalt, at 232 militærpersoner fra Venda blev stationeret i Namibia i maj i år for at støtte South African Defense Force, der illegalt holder området besat. Dette militære engagement er endog blevet misbilliget af den »overgangsregering« der er indsat af Pretoria i Windhoek, og af »Ovambo-rådet« i Nordnamibia, der er oprettet på samme vilkår.

I betragtning af at den sydafrikanske besættelsesmagt har udskrevet soldater fra den territoriale hær til at gøre tjeneste i et meget stort område af Namibia, anmodes udenrigsministrene om at besvare følgende spørgsmål:

1. Mener udenrigsministrene ikke, at indsættelsen af tropper fra de såkaldte »homelands« til støtte for de sydafrikanske væbnede styrker i et land, der ulovligt holdes besat af disse, gør det endnu mere berettiget, at det internationale samfund afviser den sydafrikanske regerings forsøg på at give »homelands« uafhængighed og international suverænitæt?
2. Gør eskaleringen af den væbnede kamp i Namibia, dens stadig tydeligere karakter af en borgerkrig, der er organiseret af besættelsesmagten, og den støtte, der ydes

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1593/86

af Ernest Glinne (S — B)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(17. oktober 1986)
(87/C 60/117)

Om: Samråd mellem De Tolv og disses stemmeafgivelse på FNs 40. generalforsamling

Det amerikanske udenrigsministerium sendte for nogle måneder siden en rapport til Kongressen om, hvilken holdning de delegationer, der deltog i FNs 40. generalforsamling i 1985, havde indtaget og om deres stemmeafgivelse. Denne rapport, som er den tredje af sin art, omhandler mere end to hundrede afstemninger ved navneopråb vedrørende en halv snes nøgleproblemer. Ifølge pressen ønskede forfatterne at konstatere graden af »sammenfald« mellem De forenede Staters og en række andre delegationers stemmeafgivelse.

Kan udenrigsministrene oplyse »graden af sammenfald« mellem hver af de tolv landes stemmeafgivelse og De forenede Staters stemmeafgivelse på den 40. generalforsamling? I betragtning af at politiske demokratier bør tage hensyn til hinanden, og eftersom det næsten er uundgåeligt, at der indtages divergerende eller særlige standpunkter i spørgsmål som Sydafrika, Mellemosten eller Mellemerika, anmodes udenrigsministrene om at besvare følgende spørgsmål:

1. Hvor stor var »graden af sammenfald« mellem De Tolv på den 40. generalforsamling (statistikken er mindre vigtig end arten af Det politiske Samarbejde)?

2. Hvad mener udenrigsministrene om en udtalelse fra det amerikanske udenrigsministerium i ovennævnte rapport, gående ud på at udenrigsministeriet fortsat vil gøre det klart, at det ikke kan acceptere, at et land, som det har gode bilaterale forbindelser med, bruger solidariteten inden for en gruppe som undskyldning for at stemme til fordel for resolutioner, der er kritiske over for De forenede Stater eller er i modstrid med De forenede Staters interesser?

Svar

(27. januar 1987)

De Tolv fortsatte deres samarbejde på FNs 40. generalforsamling gennem koordinationsmøder, fælles forhandling om tekster og, hvor det var muligt, fælles stemmeforklaringer og fælles holdninger ved stemmeafgivelse. De Tolv indtog en fælles holdning ved over 70 % af afstemningerne på generalforsamlingen.

USAs regeringes politik er denne regerings egen sag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1602/86

af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (ARC — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. oktober 1986)

(87/C 60/118)

Om: Oplysninger fra Kommissionen om emissionsværdier for vigtige forurenende stoffer

Kan Kommissionen give oplysninger om omfanget af svovldioxid og nitrogenoxid i medlemsstaterne i årene 1983 og 1984?

Hvornår vil Kommissionen i benægtende fald have indhentet disse oplysninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Stanley Clinton Davis

(20. januar 1987)

Kommissionen er i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige til besvarelse af det ærede medlems spørgsmål.

Den skal meddele det ærede medlem resultatet af sine efterforskninger, så snart det foreligger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1612/86

af Winston Griffiths (S — GB)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(17. oktober 1986)

(87/C 60/119)

Om: Sovjetunionens udstedelse af visa til Israel

Er det udenrigsministrenes overbevisning, at de henstillinger, der blev fremsat på ekspertmødet i Ottawa vedrørende menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og på ekspertmødet i Bern vedrørende menneskelige kontakter, har ført til, at Sovjetunionen udsteder flere visa til jøder, der har anmodet om at kunne rejse til Israel, navnlig personer, der har ventet i mere end ti år?

Kan udenrigsministrene oplyse navnene på jøder, der har fået udstedt visa siden møderne i Ottawa og Bern, samt angive, hvor mange af disse personer der har ventet i over ti år?

Svar

(28. januar 1987)

De Tolv tillægger det stor betydning, at bestemmelsen i Verdenserklæringen om Menneskerettighederne (1948), hvorefter enhver har ret til at forlade et hvilket som helst land, herunder sit eget, og til at vende tilbage til sit eget land, bliver overholdt. Bestemmelserne i Helsingforslutakten som også bestemmelserne i det afsluttende dokument fra konferencen i Madrid omhandler ligeledes retten til at udvandre.

De Tolv retter fortsat, enkeltvis eller i fællesskab, henvendelser til Sovjetunionen, hvori de fremhæver den betydning, de tillægger det, at frit indgåede forpligtelser bliver overholdt. Selv om nogle individuelle sager har fundet en løsning siden møderne i Ottawa og Bern, mangler der en hel del i, at almindelig praksis i Sovjetunionen stemmer med de afgivne tilsagn. Det møde, der den 4. november blev påbegyndt i Wien til opfølgning af CSCE-konferencen, vil give De Tolv endnu en lejlighed til at arbejde for, at der gøres fremskridt på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1627/86

af Luis Perinat Elio (ED — E)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(22. oktober 1986)

(87/C 60/120)

Om: Politiske drøftelser i Ifran (Marokko)

De vigtige og betydningsfulde drøftelser, som er blevet ført i den marokkanske by Ifran mellem Marokkos konge, Hassan II, og den israelske premierminister, Simon Peres, har været et vigtigt skridt på vejen henimod en fredsproces for at løse krisen i Mellemøsten, hvor man i årtier regelmæssigt har hørt våbenlarm.

Over for denne modige og beslutsomme handling fra kongen af Marokkos side, som har medført en bølge af kritik af ham fra den arabiske verden, og som har fået kongen til omgående at indgive sin afskedsbegæring som formand for Den arabiske Liga, agter ministrene da på en eller anden måde at støtte den marokkanske konges historiske beslutning over for den uforstående holdning hos mange af hans kolleger i den arabiske verden?

Svar

(27. januar 1987)

De Tolv har gentagne gange gjort det klart, at det er deres synspunkt, at en retfærdig, varig og global løsning på den arabisk-israelske konflikt kun kan tilvejebringes gennem forhandlinger. De hilser ethvert initiativ velkomment, der kan bringe parterne sammen i dialog og samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1669/86

af Ernest Glinne (S — B)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(29. oktober 1986)

(87/C 60/121)

Om: Samarbejde med den sydafrikanske regering hvad angår »antikommunistiske« oplysninger

Dagbladet *The Guardian* offentliggjorde den 24. juli 1986 en artikel om udveksling af oplysninger mellem regeringerne i London, Pretoria og Washington, som skulle have

været stærkt skadelig for African National Congress og »frontstaterne«, som ofte udsættes for luftangreb og andre militære angreb fra sydafrikansk side.

Er udenrigsministrene i politisk samarbejde foruroliget over dette spørgsmål? Hvad indebærer det om ikke for fortiden så dog i det mindste for fremtiden?

Svar

(23. januar 1987)

De Tolv udenrigsministre, forsamlet inden for rammerne af Det politiske Samarbejde, har ikke drøftet dette emne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1722/86

af John Iversen (COM — DK)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(30. oktober 1986)

(87/C 60/122)

Om: Stop for udgivelse af kritisk bog om stjernekrigsprogrammet

I den britiske avis *The Observer* kunne man i en artikel læse, at en kritisk bog om stjernekrigsprogrammet, skrevet af forfatteren Richard Annels, der som tjenestemand har deltaget i det britiske forarbejde til forskningsprogrammet, skulle være blevet stoppet før udgivelsen af den britiske regering samt af forsvarsministeriet.

Udenrigsministrene bedes oplyse, hvorvidt det såkaldte stjernekrigsprogram har været diskuteret i Det europæiske politiske samarbejde, og hvorvidt man i givet fald blandt deltagerlandene har accepteret at censurere kritik af forskningsprogrammet?

Svar

(23. januar 1987)

Det emne, det ærede medlem af Europa-Parlamentet omtaler, har ikke været drøftet inden for Det europæiske politiske Samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1747/86

af Anne-Marie Lizin (S — B)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs
medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske
Samarbejde

(30. juli 1986)

(87/C 60/123)

Om: Ændring af Genève-konventionens flygtningestatus
med hensyn til kvinder

Europa-Parlamentet vedtog den 13. april 1984 på grundlag af et beslutningsforslag udarbejdet af undertegnede beslutningen i betænkning af Chambeiron, hvori det opfordrede staterne til flygtningestatus til kvinder, som i en række lande udsættes for en grusom og umenneskelig behandling, fordi det hævdes, at de har overtrådt moralske eller etiske regler i det samfund, de tilhører.

Kan udenrigsministrene forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde på baggrund af forværringen i kvindernes situation i en række islamiske lande oplyse, hvilke skridt der er taget med henblik på gennemførelse af denne beslutning, navnlig over for FN's Højkommissariat for Flygtninge?

Svar

(23. januar 1987)

FN's Højkommissariat for Flygtninge er fuldstændig klar over de kvindelige flygtnings særlige problemer. På den 36. samling i UNHCR's Eksekutivkomité blev der vedtaget en betænkning (nr. 39 (XXXVI)) om kvindelige flygtninge og international beskyttelse, hvori man påpeger nødvendigheden af, at regeringerne og UNHCR træffer passende foranstaltninger for at garantere, at kvinder og piger med flygtningestatus beskyttes mod vold, trusler imod deres personlige sikkerhed eller fare for seksuel misbrug eller overlast. Denne bekymring for kvindelige flygtninge kom igen til udtryk på den 37. samling i Eksekutivkomiteen den 6.-13. oktober 1986.

Det påhviler imidlertid de enkelte berørte stater selv at afgøre, om de vil give flygtningestatus eller asyl — UNHCR kan kun vejlede. UNHCR's »Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1957 Convention and 1967 Protocol relating to the Status of Refugees« taler i stk. 77-79 om medlemmer af særlige sociale grupper og fastslår, at en bestemt social gruppe normalt omfatter personer med samme baggrund, sæder

eller social status. Der er almindelig enighed om, at kvinder under visse omstændigheder vil kunne opnå flygtningestatus på dette grundlag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1748/86

af Ernest Glinne (S — B)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs
medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske
Samarbejde

(6. november 1986)

(87/C 60/124)

Om: Trusler om destabilisering i Costa Rica

Det bekræftes fra pålidelige kilder, deriblandt Juan José Echeverría, tidligere minister for sikkerhed i den costaricanske regering, at der i Costa Rica udvikles paramilitære net [Movimiento para una Costa Rica Libre (MCRL), Unión Patriótica, Asociación Democrática del Norte Huartar, Reserva, Asociación Democrática del Norte Chorotega, Patria y Verdad, Movimiento Independiente de Guanacaste], som råder over træningslejre, navnlig i store private landbrugsbedrifter. Disse væbnede grupper, som er forenet ved deres højreekstremistiske radikalisme og stærke fjendtlighed over for den ikke-væbnede neutralitetspolitik, som regeringspartiet Partido de Liberación Nacional fører (dette social-demokratiske parti er tilsluttet socialistisk internationale), har infiltreret Guardia Rural, Reservisterne i dette gendarmeri, sikkerhedsorganerne og optræder frivilligt som strejkebrydere (for nylig på San José-hospitalet), uddrivere af hjemløse på uopdyrkede områder, antipacifistiske mod-demonstranter, ødelæggere af elmaster til overføring af elektricitet til Nicaragua osv., og i visse tilfælde går de så vidt som til at slå til lyd for løsrivelse af regioner, ja endog omdannelse af regioner til en amerikansk stat (dette gælder Movimiento de Guanacaste).

Nu hvor konferencen i San José III i februar 1987 i Guatemala City nærmer sig, bedes udenrigsministrene oplyse følgende:

1. Er de indstillede på at fremme og støtte Costa Ricas ikke-væbnede neutralitet og overholdelse af Costa Ricas territoriale integritet?
2. Er de indstillede på at medvirke til indsættelse af en international observationsstyrke på grænsen mellem Nicaragua og Costa Rica, eftersom aftalen mellem Managua og San José herom ikke er tvetydig, indtil Contadora-gruppens initiativ krones med held?
3. Er de indstillede på sammen med EF-Kommissionen og medlemsstaterne at yde materiel og finansiel bistand til udviklingsprojekter til fordel for den costaricanske befolkning? Dette land, som hidtil har været stabilt, pluralistisk og demokratisk, og som har tilstræbt sociale fremskridt, men som er truet i højere grad end skinnit

lader formode, for så vidt angår freden indadtil og dets vilje til at bidrage til en fredelig løsning på problemerne i Mellemamerika, fortjener en sådan bistand.

Svar

(23. januar 1987)

1. De Tolv respekterer såvel Costa Ricas ikke-væbnede neutralitet som dets territoriale integritet.
2. Der er ikke blevet modtaget nogen anmodning om et bidrag som beskrevet af det ærede medlem. De Tolv har imidlertid gentagne gange gjort det klart, at de er villige til at overveje støtte, i den udstrækning det er dem muligt, og efter anmodning, til stater med ansvar for gennemførelsen af en omfattende og kontrolabel løsning på de mellemamerikanske konflikter, og specielt at yde et bidrag til gennemførelses- og opfølgingsforanstaltninger.
3. De Tolv har givet tilsagn om at støtte det økonomiske samarbejde inden for regionen. Spørgsmål om Fællesskabets bistandsprogram i Mellemamerika skal imidlertid rettes til Rådet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1804/86

af Luc Beyer de Ryke (LDR — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. november 1986)

(87/C 60/125)

Om: Procedure for økonomisk passiv forædling — nederlandsk eksport til Belgien — Benelux-kvoter

Nederlandenes salg af beklædningsartikler på det belgiske marked er steget stærkt i de seneste år, samtidig med at den reelle nederlandske produktion er faldet betydeligt.

Denne stigning kan derfor kun forklares med, at Nederlandene reeksporterer billige artikler fra især Sydøstasien til andre EF-lande, hvilket er i modstrid med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 636/82 ⁽¹⁾.

De varer, der er omfattet af denne passive forædling, oversvømmer bestemte vigtige dele af det europæiske og navnlig det belgiske marked på grund af de fordelagtige priser, der skydes, at forarbejdningen foregår i lavtlønslande.

Dette er naturligvis til skade for medlemsstaternes tekstilindustri.

Hvad er Kommissionens holdning til Nederlandenes krænkelse af forordning (EØF) nr. 636/82 vedrørende proceduren for økonomisk passiv forædling?

⁽¹⁾ EFT nr. L 76 af 20. 3. 1982, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af lord Cockfield

(26. januar 1987)

Kommissionen er i færd med hos vedkommende medlemsstater at foretage en undersøgelse af de af det ærede medlem nævnte omstændigheder.

Den skal give meddelelse om resultatet af denne undersøgelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1833/86

af Alfons Boesmans (S — B)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(7. november 1986)

(87/C 60/126)

Om: Okay Basaks skæbne

Den tredivsårige Okay Basak var før sin anholdelse i 1981 studerende på sidste år ved det medicinske fakultet i Ankara. I marts 1985 blev Basak på grundlag af artikel 141 og 173/3 i den tyriske straffelov idømt ni år og syv måneders fængsel af den første militærdomstol i Ankara for medlemskab af det forbudte tyriske kommunistparti. Efter afsoning af fængselsstraffen følger en periode med intern forvisning under politiopsyn.

Siden denne domfældelse er der intet nyt kommet frem om O. Basak.

1. Har udenrigsministrene taget skridt til at indhente oplysninger hos de tyrkiske myndigheder om bl. a. hans helbredstilstand og vilkårene i det fængsel, han sidder i, samt hvorvidt (og hvornår) han vil få ret til at appellere dommen?
2. Hvad var i bekræftende fald de konkrete resultater heraf?
3. Hvorfor har de i benægtende fald ikke taget skridt hertil?

Svar

(23. januar 1987)

De Tolv følger til stadighed forholdene i Tyrkiet for så vidt angår menneskerettighederne, og medlemsstaterne giver udtryk for deres bekymring, når der er anledning dertil. Det særlige tilfælde, som det ærede parlamentsmedlem har henvist til, er ikke blevet drøftet inden for rammerne af Det politiske Samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1861/86

af Louis Eyraud (S — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. november 1986)

(87/C 60/127)

Om: Franske insemineringscentre

De europæiske Fællesskabers Domstol har to gange taget stilling til forholdet mellem det franske system for kunstig befrugtning og fællesskabsretten ⁽¹⁾. I sine domme, hvori den udelukkende henviser til foreneligheden med artikel 37 i Rom-traktaten og direktiv 77/504/EØF om racerent avlskvæg, taler den om muligheden for indirekte overtrædelse af bestemmelserne til beskyttelse af den frie bevægelighed for varer.

Kan Kommissionen oplyse, hvordan den stiller sig til bestemmelserne om fri præstation af tjenesteydelser (artikel 52-59) og til konkurrencereglerne (artikel 85 f.)?

⁽¹⁾ Sag nr. 271-81 og 161-82.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(26. januar 1987)

Kommissionen er i øjeblikket ved at foretage en grundig undersøgelse af det af det ærede medlem rejste spørgsmål og skal give ham underretning så hurtigt som muligt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1872/86

af Luis Perinat Elio (ED — E)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(13. november 1986)

(87/C 60/128)

Om: En international fredskonference for Mellemøsten

De seneste begivenheder i Mellemøsten skaber håb om, at man under en eller anden form er ved at nærme sig en fredsproces i området, som kunne være forløber for stabilitet i et af de områder i verden, hvor der traditionelt har været flest konflikter.

Et af vigtigste elementer, som skaber håb om, at der kan etableres en fredsproces, er, at der muligvis vil finde en international konference sted til drøftelse af udsigterne for fred i Mellemøsten.

Hvilken holdning indtager udenrigsministrene til denne eventuelle internationale fredskonference for Mellemøsten, og under hvilken form agter de at støtte både det forhandlingsgrundlag, man når frem til, og den gennemførelsesproces, der bliver resultatet af denne konference?

Svar

(27. januar 1987)

Det ærede medlem hensives til svaret på spørgsmål nr. H-561/86 ⁽¹⁾ fra fru Fontaine vedrørende samme emne.

⁽¹⁾ *Forhandlinger i Europa-Parlamentet*, nr. 2-346 (december 1986).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1873/86

af Carlos Robles Piquer (ED — E)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(13. november 1986)

(87/C 60/129)

Om: Medlemstaternes deltagelse i konferencen om nedrustning i Europa

Den aftale, man for nylig nåede frem til ved afslutningen af nedrustningskonferencen i Stockholm, er en positiv udvikling af de forpligtelser, der blev indgået på Helsinki-konferencen i 1975, og skaber optimisme med hensyn til Europas fremtidige sikkerhed.

Det er klart, at Europas sikkerhed vil gavne EF, der som en integrerende del af de 35 lande, der deltog i konferencen, arbejdede aktivt for at skabe sikkerhed i Europa gennem de tolv nationale delegationer i Stockholm.

Kunne udenrigsministrene ikke desto mindre oplyse, i hvor høj grad der bestod enstemmighed mellem de tolv delegationer fra medlemsstaterne, der deltog i konferencen i Sverige, og hvilken forsvarsmæssig solidaritet der lå til grund for de synspunkter, hver af disse tolv delegationer fremførte under den politiske samrådsproces, og som lader formode, at de var aftalt på forhånd under de drøftelser, som udenrigsministrene regelmæssigt fører?

Svar

(27. januar 1987)

De Tolv underretter og konsulterer regelmæssigt hinanden om alle udenrigspolitiske spørgsmål af generel interesse. Militære aspekter af sikkerhedspolitikken falder uden for Det europæiske politiske Samarbejde. De Tolv konsulterer hinanden, inden de fastlægger deres endelige holdning, tager nøje hensyn til hinandens synspunkter og er opmærksomme på det ønskelige i, at der bliver fastlagt fælles europæiske holdninger, og at disse føres ud i livet. Konsultationerne finder sted såvel mellem ministre, højtstående embedsmænd og eksperter som mellem de delegationer, der deltager i konferencerne. De holdninger, de enkelte delegationer fra De Tolv indtager forud for fastlæggelsen af fælles holdninger, er deres egen sag.

Stockholm-konferencen om tillids- og sikkerhedsskabende foranstaltninger og nedrustning i Europa har resulteret i en række konkrete foranstaltninger, som opfylder kriterierne i det mandat, der blev vedtaget på CSCE-opfølgingskonferencen i Madrid. De nye tillids- og sikkerhedsskabende foranstaltninger (CSBM) udgør en væsentlig forbedring og udvidelse af de CSBM, der blev vedtaget i Helsinki-lutakten, idet de omfatter mere bindende forpligtelser, vedrører underretning om militære aktiviteter på et langt lavere niveau, indbefatter verifikationsforanstaltninger og bekræfter beslutningen fra CSCE-revisionsmødet i 1983 i Madrid om, at de tillidskabende foranstaltninger skal omfatte hele området fra Atlanterhavet til Ural, dvs. også hele den europæiske del af Sovjetunionen.

Stockholm-konferencen er den første multilaterale aftale vedrørende sikkerhed, der foreskriver verifikation ved inspektion på stedet til lands, i luften eller begge dele uden ret til at afslå en sådan. Den afspejler De Tolvs holdning til tillids- og sikkerhedsskabende foranstaltninger, dvs. ønsket om praktiske foranstaltninger frem for erklæringer. I en udformning, som ligger meget tæt op af den tekst, De Tolv har udarbejdet, bekræftes i indledningen til Stockholm-dokumentet de deltagende staters tilsagn om ikke-anvendelse af magt; på anmodning af De Tolv og andre vestlige og neutrale stater indeholder teksten ligeledes en henvisning til overholdelse af menneskerettighederne som en væsentlig faktor for etableringen af et tillidsforhold mellem staterne. Der blev ligeledes opnået enighed om bindende foranstaltninger, som kunne accepteres af De Tolv.

De Tolv har arbejdet hårdt for at nå dette resultat, som ligger på linje med deres målsætninger. De vil benytte enhver lejlighed til at kræve, at samtlige deltagende stater nøje overholder og i god tro anvender bestemmelserne i Stockholm-dokumentet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1973/86

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(24. november 1986)

(87/C 60/130)

Om: Støtte til videnskabelig forskning i den belgiske landbrugssektor

Kan Kommissionen oplyse, hvilke projekter i Belgien generaldirektoratet for landbrug (GD VI) hidtil har støttet med hvilke beløb som led i den videnskabelige landbrugsforskning i perioden fra 1978?

Kan det også oplyses, hvilket forskningsinstitut eller hvilken forsker denne støtte er ydet til?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(20. januar 1987)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svar på hans skriftlige forespørgsel nr. 1973/86 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 290 af 17. 11. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2031/86

af Dorothee Piermont (ARC — D)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(28. november 1986)

(87/C 60/131)

Om: Udtalelser fra formanden for Det europæiske politiske Samarbejde, Sir Geoffrey Howe

Ifølge en meddelelse i *Le Monde* af 6. november 1986 har Storbritanniens udenrigsminister, sir Geoffrey Howe, den 4. november 1986 under CSCE-konferencen i Wien udtalt, at »den nuværende uligevægt til fordel for Sovjetunionen med hensyn til konventionelle, kemiske og taktiske atomvåben i Europa vil skabe problemer i tilfælde af en aftale om mellemdistanceraketter«.

Udenrigsministrene i politisk samarbejde anmodes om at besvare følgende spørgsmål:

1. Fremsatte sir Geoffrey Howe disse udtalelser som britisk udenrigsminister eller som formand for Det europæiske politiske Samarbejde?

2. Hvis det sidste er tilfældet, ved hvilken lejlighed er dette da blevet fastlagt som De Tolvs fælles holdning?
3. Deler regeringerne i alle 12 medlemsstater denne holdning? Hvilke regeringer indtager i benægtende fald eventuelt en afvigende holdning?
4. Hvorledes ser udenrigsministrene i politisk samarbejde på den modsætning, der ligger i, at netop De forenede Stater og NATO-landene slog til lyd for denne »aftale«, den såkaldte nulløsning, under de forhandlinger, der gik forud for stationeringen, men at disse lande, der tidligere var tilhængere, nu er afvisende, til trods for at målet er rykket nærmere?

Svar

(28. januar 1987)

Den meddelelse, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, byggede på udtalelser, som sir Geoffrey HOWE i sin egenskab af britisk udenrigsminister fremsatte over for pressen efter sit møde med hr. Shevardnadze i Wien. Sir Geoffrey Howe fremsatte ikke de udtalelser, han citeres for i meddelelsen.

det politiske klima i Chile ved at udsende europæiske fremstående personligheder, som gennem samtaler med alle involverede parter i den politiske situation i Chile kan gøre disse rede til at indlede forhandlinger, som kan åbne muligheder for en ønskværdig politisk løsning på den krise, dette sydamerikanske land i øjeblikket befinder sig i?

Svar

(28. januar 1987)

De Tolv føler det i høj grad som sin opgave at bistå med at fremme udviklingen af en dialog mellem den chilenske regering og den demokratiske opposition, som kan føre til en fredelig genindførelse af demokratiet. Der foreligger imidlertid ingen planer om at lade europæiske politiske personligheder aflægge besøg i Chile i lighed med hr. Sánchez' besøg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2071/86

af Luis Perinat Elio (ED — E)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(2. december 1986)

(87/C 60/132)

Om: Europæisk mellemkomst i Chile

Under et besøg, som den amerikanske viceforsvarsminister med ansvar for interamerikanske spørgsmål, Nestor Sánchez, for nylig aflage i Chile, havde han mulighed for at optage en række politiske kontakter og skabe et vigtigt præcedens, for så vidt angår mellemkomst udefra til fordel for udviklingen af den politiske situation i Chile.

Som erfaringen ved mange lejligheder har vist det, har besøg af politiske personligheder i lande med en tilsvarende politisk situation som i Chile, gjort det muligt for de stridende parter at kommunikere indbyrdes, næsten i form af en mægling, ved hjælp af de synspunkter og kriterier, der er blevet fremført over for den besøgende udefra med særlig politisk rang og betydning.

Mener udenrigsministrene derfor, at det vil være hensigtsmæssigt, hvis Fællesskabet ligesom det ovenfor nævnte amerikanske ministerium, der har sendt en højtstående personlighed til Chile med det udtrykkelige formål at opretholde politiske kontakter, medvirker til at forbedre

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2079/86

af Henri Saby (S — F)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

(2. december 1986)

(87/C 60/133)

Om: Menneskerettighederne i Marokko

Eftersom Marokko har udvist ønske om at forbedre landets forbindelser med Fællesskabet, ville det da ikke være hensigtsmæssigt om udenrigsministrene i en indtrængende henvendelse til den marokkanske regering henledte dennes opmærksomhed på den umenneskelige behandling af Ali Moses Serfaty, 34 år, som til trods for at han ikke udøver nogen form for politisk aktivitet i eller uden for Marokko, siden han var 19 regelmæssigt er blevet arresteret og tortureret, udelukkende fordi han er søn af Abraham Serfaty, modstander af det politiske styre og idømt livsvarigt fængsel.

Kunne ministrene ikke anmode de marokkanske myndigheder om at udstede et pas til Ali Serfaty, hvis fysiske og psykiske tilstand er meget dårlig, således at han med sin hustru, der er tysk statsborger, kan flytte til Frankrig, hvor hans mor, der er fransk statsborger, befinder sig?

Svar*(28. januar 1987)*

De Tolv har i nogen tid været klar over den tilstand, hvori Abraham Serfaty og hans søn, Ali Moses Serfaty, befinder sig. De marokkanske myndigheder er sig uden tvivl bevidst, at enhver krænkelse af menneskerettighederne, uanset hvor det sker, til stadighed bekymrer De Tolv. Udstedelse af pas til en marokkansk statsborger hører under de marokkanske myndigheders ansvarsområde.

Svar*(23 januar 1987)*

De Tolv er bekendt med forlydender om, at afghanske flygtninge er blevet tvangsudskrevet til at gøre tjeneste i den iranske hær. Disse forlydender er dog aldrig blevet bekræftet og er blevet tilbagevist af den iranske regering. Hvis sådan tvangsudskrivning finder sted, er dette i modstrid med 4. Genève-konvention, som Iran har undertegnet. De Tolv agter ikke at tage skridt over for Iran i dette spørgsmål, medmindre forlydenderne kan underbygges.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2107/86

af Stephen Hughes (S — GB)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

*(10. december 1986)**(87/C 60/134)*

Om: Afghanske flygtninge i militærtjeneste

Har udenrigsministrene i politisk samarbejde kendskab til forlydender om, at afghanske flygtninge, der bor i eller i nærheden af Isfahan i Iran, med magt udskrives til at gøre tjeneste i den iranske hær med henblik på indsættelse i krigen mellem Iran og Irak?

Er ministrene ikke enige i, at en sådan udskrivning både er ulovlig på baggrund af afghanernes flygtningestatus og umoralsk?

I bekræftende fald, hvilke foranstaltninger agter ministrene at træffe for at lægge pres på Iran, således at denne praksis ophører?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2120/86

af Anne-Marie Lizin (S — B)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde

*(10. december 1986)**(87/C 60/135)*

Om: Politisk samarbejde i FN vedrørende Vestsahara
Kan udenrigsministrene forsamlet med henblik på Det politiske Samarbejde give en begrundelse for de forskellige stemmeafgivelser i forbindelse med resolution 4 116, der vedtoges den 30. oktober 1986?

Grækenland og Spanien stemte for. De øvrige medlemsstater stemte hverken for eller imod. Fandt der et samråd sted? Hvilke argumenter blev fremført for de forskellige muligheder?

Svar*(23. januar 1987)*

Det har i lang tid været den almindelige opfattelse blandt De Tolv, at striden om Vestsahara bør løses på fredelig vis. De støtter derfor FN-generalsekretærens initiativ og opfordrer parterne til at reagere positivt på det.